

► El Vodú a Haití

El Reportatge // Pàgines 14 i 15
Cada 25 de juliol es realitzen al nord d'Haití, a la regió de La Plaine du Nord, les cerimònies vodú en record de la insurrecció d'esclaus que va donar lloc a la independència d'aquest país.

► Contra el CIM Penedès

Què es cou // Pàgina 23
"No fem el CIM" denuncia que el macropolígon convertirà la zona en un suburbi industrial amb pobles dormitori, afectant greument el paisatge i la qualitat de vida a la comarca.

► La casa Orlandai

Expressions // Pàgina 24
Associacions i exalumnes d'una escola de Sarrià, a Barcelona, salven de l'enderroc una antiga masia reformada i converteixen l'edifici en centre cultural gestionat pel veïnat.

setmanari de comunicació directa

núm. 44 // 11 d'abril de 2007

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

» Així està el pati // Pàgina 12

Port del Comte vol urbanitzar enmig d'un paratge natural

L'ESTACIÓ D'ESQUI PRETÉN FER 405 APARTAMENTS

El paratge de prat Berlà podria convertir-se en una nova urbanització d'alta muntanya a peu de pistes d'esquí. La direcció de l'estació hivernal de Port del Comte hi pretén construir xalets, hotels i edificis d'equipaments per a turistes. Passaria a ser un dels nuclis habitats més elevats de Catalunya, ja

que se situaria entre els 1665 i els 1710 metres. Medi Ambient ja n'ha concedit les autoritzacions però tot plegat es troba a l'espera d'un recurs contenciós-administratiu presentat per entitats en defensa del territori com l'pcena, la Plataforma en Defensa de la Vall de Lord i la Plataforma en Defensa del Solsonès.

De fet, la zona es troba en decreixement d'inversió turística, amb clausura d'hotels i restaurants, i per això no s'entén que s'executi un projecte que només pot consolidar-se amb un mínim de 5.000 esquiadors diaris —mai s'han superat els 4.000— segons la regulació de Política Territorial.

» Així està el pati // Pàgina 9

El peritatge pels fets del CIE Zona Franca va ser inflat

Un nou peritatge judicial encarregat pel jutjat d'instrucció 17 de Barcelona ha destapat que la taxació feta per la policia fou inflada 90 vegades per sobre de la real. La valoració actual de danys és de 960 euros, quan la realitzada ara fa 10 mesos parlava de 85.484 euros. El tribunal està citant a declarar les 58 persones imputades a la causa.

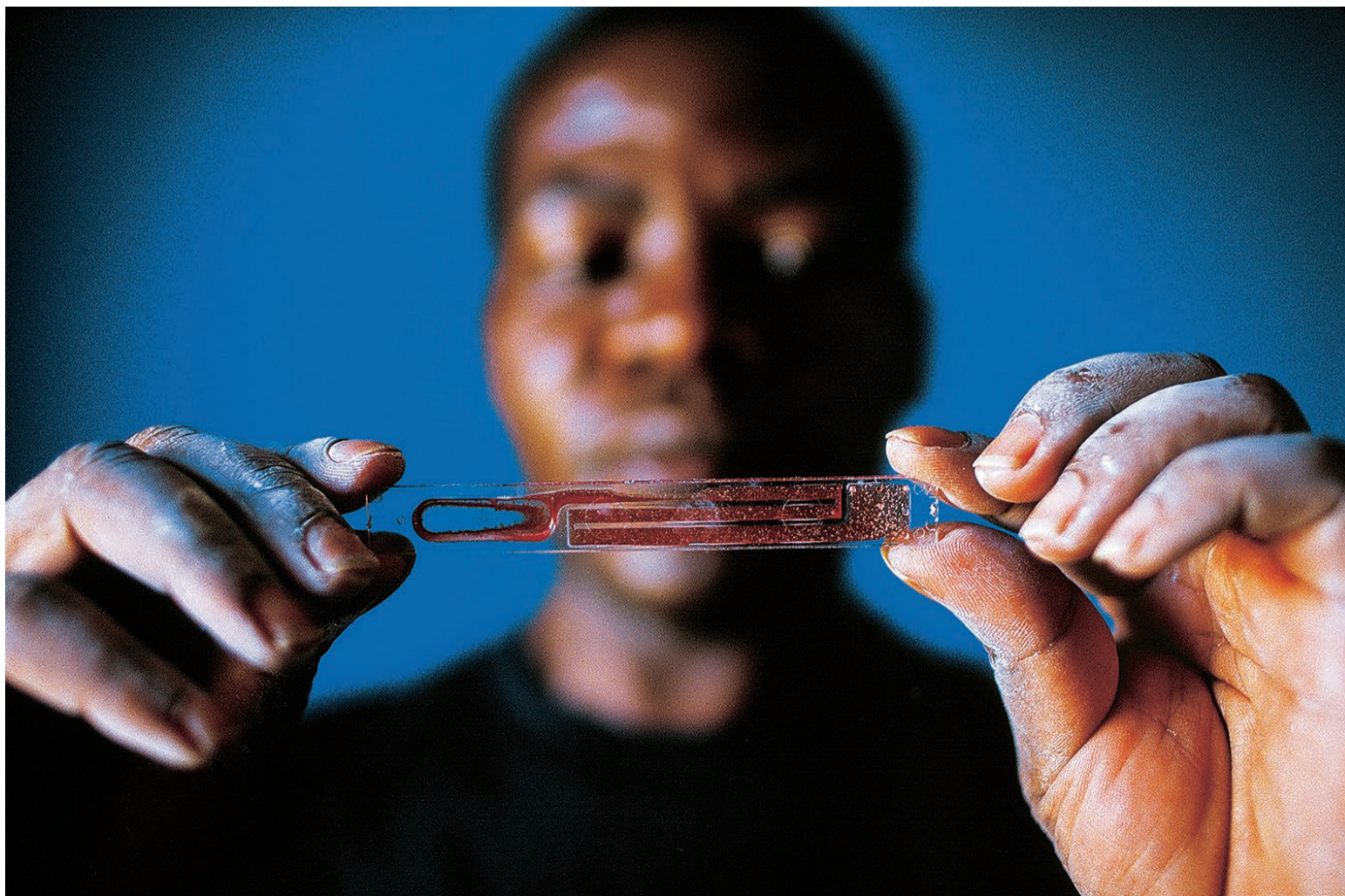
» Així està el pati // Pàgina 13

Rubianes i Portet demanen la llibertat de Pórtulas

Un acte amb Josep Maria Terrabras, Oleguer Presas i Matthew Tree serveix per presentar el manifest de suport a Núria Pórtulas, el dia en que es complien 65 dies de presó.

» Roda el món // Pàgina 18

Nous projectes per evitar la sida a Costa d'Ivori

Quan els governs no donen respostes per aturar la pandèmia, la societat, amb les dones al capdavant, organitza xarxes de suport comunitari

Pep Bonet

» De dalt a baix // Pàgines 3 a 5

Guia pràctica de l'objecció fiscal

LES RAONS DE SER D'UNA DESOBEDIÈNCIA

El moviment per la pau i antimilitarista promou una forma de desobediència civil als pressupostos destinats a les indústries de la guerra. Si bé la declaració de la renda és només una de les fonts dels diners dels pressupostos de l'Estat, és l'única via que tenen les persones de poder incidir-hi. En aquesta edició del setmanari apareixen els passos que cal seguir perquè el nostre dret a l'objecció fiscal sigui reconegut i efectiu.

Enguany, tornen a incrementar-se els pressupostos destinats a despeses militars, tal i com revela un informe de Pere Ortega, del Centre d'Estudis per

la Pau J.M. Delàs, de Justícia i Pau. Unes dades que no tenen res a veure amb el discurs oficial del govern de l'Estat de defensa de la pau i la solidaritat.

Editorial

Cap home, cap dona, cap euro per l'exèrcit

Des de l'any 1984, el moviment antimilitarista va iniciar una manera d'afeblir l'esperit castrense i els pressupostos destinats a l'exèrcit i derivats. Sempre s'havia insistit en la necessitat de destinar les desorbitades despeses militars a les escoles, hospitals, etc. Si saps que cada set segons un infant mor de gana al món i que, des de Madrid, han decidit malbaratar en "defensa" 8.194 milions d'aquelles pessetes cada dia del 2007, quines conclusions en treiem?

Amb l'anomenada objecció fiscal la idea és, quan es fa la declaració de la renda donar la volta al sistema militar, poderosa màquina productora i consumidora d'armes i estratègies perquè unes persones en dominin d'altres. Si podem reduir els seus ingressos i desviar-los per promoure el treball per la pau, la justícia social, la cooperació per al desenvolupament, els drets humans, etc. contribuïrem a tenir un món més just. Potser aquesta no és la manera més efectiva i radical d'acabar amb el militarisme i tot allò que l'envolta, però és un pas més en el camí cap a l'abolició dels exèrcits i fomenta que aquests diners siguin, per ells mateixos, una altra forma d'antimilitarisme.

Enfrontar-se a Hisenda no és quelcom que agradi a tothom perquè tenen molts mecanismes per intimidar-nos, però la pràctica ens diu que la gran majoria d'objeccions fiscals han arribat a bon terme aprofitant esclerxes legals que generen alegalitats. A sobre de cooperar amb altres indrets del món, l'objecció fiscal també serveix per autofinçar els moviments socials, ja que els seus membres destinen una part de la declaració als propis col·lectius.

Pensem, doncs existim

Avui estic optimista!

✉ Oriol Matadepera
/directa@setmanaridirecta.info/

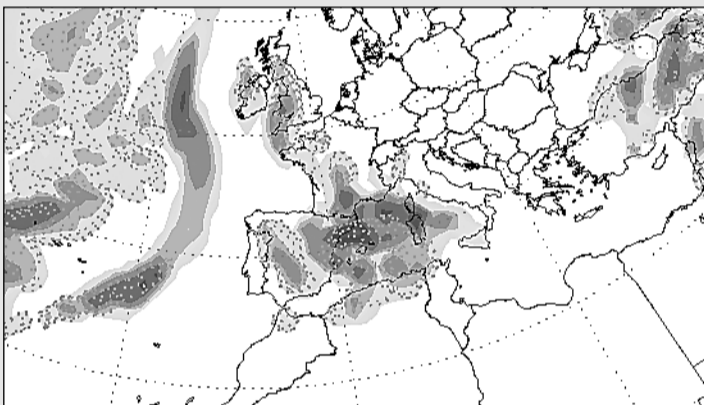
Podria dir que el panorama és dur, com el ciment. O que no anem pas bé, perquè no som capaces d'enderrocar les relacions d'autoritat que vivim. Està tot fatal? Només cal mirar la gent, que li és igual que cada dia mori gent de gana o a les guerres imperialistes, es quedi sense casa, feina, espais naturals i vitals. Però avui estic optimista. Primer, perquè he decidit no marxar de vacances quan el capitalisme m'ho diu. Segon, perquè he somniat que els milions de persones que creiem en una altra manera de viure aquest planeta fèiem una crida per conuiu en algun espai natural a construir una societat lliure de les barbaritats del

patriarcat i els seus derivats. Hauriem d'obrir les presons i córrer la veu perquè tothom pogués escollir si prefereix el gris, l'estrès, la velocitat, la frustració i la desesperació. No ens caldria cap DIRECTA, les lluites contra i el no a tot. No cal dir que la cosa no seria fàcil, però ens hauriem de posar d'acord. Ja sabeu que les majories fan mal i el consens és salut.

Tindriem llaços de solidaritat i recolzament mutu amb altres espais naturals del planeta alliberats amb objectius similars. Serien molts perquè la nostra crida enamoraria i perquè aquests intents vitals ja existeixen, no ens inventem res. Després caldria defensar-se d'exploitadors, repressors i especuladors. Potser posariem en pràctica alguns mètodes corsos, sandinistes, txet-

xens, palestins, zapatistes... Però tindriem clar el que estariem defensant. No seria un tros de muntanya, ni uns quants arbres, ni un centre social, ni cap patrimoni concret, ni tan sols valls o rius. Estariem defensant la vida, la natura, el futur, la plenitud i la felicitat. Res diferent del que intentem fer avui dia, però seria en veritable comunitat i identitat d'interessos.

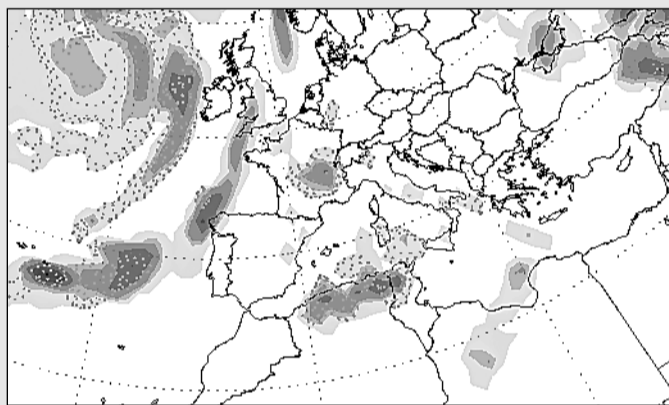
Benedetti deia que "un pessimista és un optimista ben informat" i, de moment, estem on estem i fem de cada gest una trinxera i de cada somriure una revolució. Seguirem defensant allò que creiem just allà on tinguem els nostres peus i el nostre cor, fins que ens posem d'acord a guanyar de veritat. Ho podem fer, també depèn de tu! Set vides té un gat, i nosaltres només una. ☺

Divendres 13 al vespre les pluges seran fortes i extenses a tot el territori

Nou temporal

Després de les pluges generals de la setmana passada, un nou temporal de pluja forta i tempestuosa ens espera entre dijous i dissabte. Especialment divendres serà un dia molt inestable, amb pluja persistent. Es podran acumular més de 100 litres per metre quadrat a moltes comarques costaneres. Dissabte encara plourà al matí. Diumenge les clarianes seran majoritàries i predominants.

Diumenge 15 el temporal ja haurà passat però el cel continuarà mig núvol

Com s'ha fet?

Tornem a la càrrega després d'una setmana més relaxada. S'incorporen a l'estructura del setmanari noves correspon-salies, Alt Penedès i Solsonès, mentre que a d'altres indrets més persones estan mirant de posar en marxa correspon-salies o establir nous punts de venda a la seva zona.

També és notícia que la secció de fotografia ahir va fer neteja de la seva habitació, en una acció que la resta de la redacció va qualificar d'"heroica". Per altra banda, previngudes de la calor que avisen que haurem de patir aquest estiu, també hem incorporat una nevera.

Fe d'errades:

Al número 43, a la pàgina 6, a l'article d'Humbert Roma titulat 'Huer-tas Claveria com l'he conegut' per una errada de correcció va aparèixer la frase: "Després sortiria elegit degà, amb el suport del Grup Barnils, en un nou enfrontament en què a l'altra banda hi tornava a haver la Pilar Antillach." La frase correcta havia de ser: "Després sortiria elegit degà, en un nou enfrontament en què a l'altra banda hi tornava a haver la Pilar Antillach amb el suport del Grup Barnils."

Demaneu disculpes per la qualitat d'impressió als lectors i a l'au-tor del reportatge fotogràfic aparegut al número 43, titulat 'L'aigua que no arriba 'Mai'. Assumim les nostres errades tècniques i també recordem que la responsabilitat és compartida amb el servei d'impressió del setmanari i, limitat en gran part per la curta tirada que tenim.

Qui som

DISSENY I COMPAGINACIÓ

Roger Costa

REDACCIÓ

De dalt a baix: Guillem Sánchez i Barrull * Impressions: Laia Alsina i Mariona Ortiz * Així està el pati: Guillem Sánchez, Lluc Salellas, Laia Alsina, Jesús Rodríguez * Roda el món: Guillem Sánchez * Observatori dels mitjans: Enric Borràs i Abelló * Què es cou: Gemma Garcia i Jordi Panyella * Expressions: Roger Palà, Jordi Vidal i Santi Eizaguirre *

La graella: Pau Cortina

FOTOGRAFIA

Edu Bayer i Arnau Bach

CORRECCIÓ

Laia Bragulat, Carles Biosca i

Òscar Canudas, Laura Ruiz

PUBLICITAT

Jesús Hita

DISTRIBUCIÓ

Xavi Camós

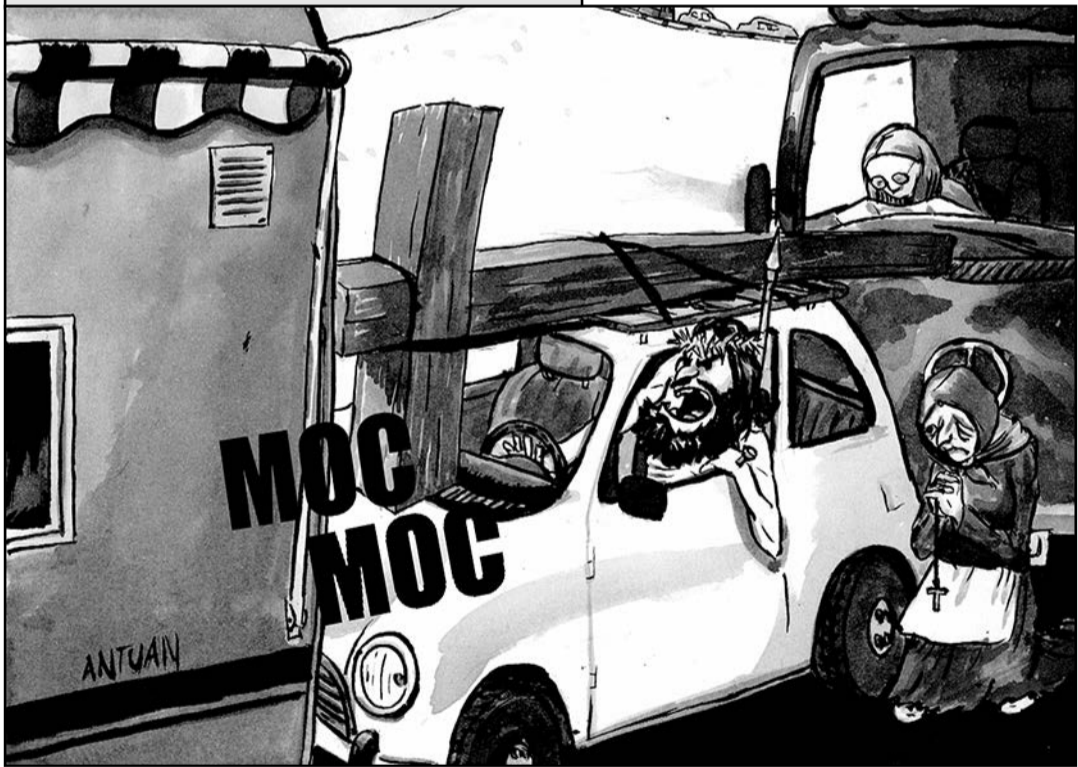
SUBSCRIPCIONS

Helena Olcina i Amigo

ADMINISTRACIÓ

Miquel Correa

El racó il·lustrat

Antuan

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADSL

Dipòsit Legal: GI-1528-2005

c/Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902

L'Hospitalet de Llobregat

directa@setmanaridirecta.info

www.setmanaridirecta.info

Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de Directa:

redaccio@setmanaridirecta.info
fotografia@setmanaridirecta.info
il.lustracio@setmanaridirecta.info
disseny@setmanaridirecta.info
subscripcio@setmanaridirecta.info
distribucio@setmanaridirecta.info
publicitat@setmanaridirecta.info

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL DIA 10

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS

Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

☺ **-Reconeixement.** Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador.

🚫 **-No comercial.** No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitat comercials.

🚫 **-Sense obres derivades.** No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.

- Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.

Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

» Només en una hora, els estats es gasten més de 127 milions d'euros en els exèrcits; en el mateix temps, 1.800 nens i nenes moren als països del Tercer Món_

» Aquesta dada i la que constata que cada set segons un nen mor de gana són algunes de les moltes que es podrien donar, i serveixen per fer palesa una realitat: el sistema militar, poderosa màquina productora i, a la vegada, consumidora d'armes i estratègies perquè unes persones en dominin d'altres, està produint ja, ni que sigui pel desviament de recursos econòmics d'àrees que necessiten atenció urgent, estralls en la humanitat i al seu entorn_

ESTAT ESPANYOL // UN DELS NOUS REPTES DEL MOVIMENT ANTIMILITARISTA I PER LA PAU

Una nova campanya de la renda, una nova campanya d'objecció fiscal

☞ **Josep Maria Yago Suau**
i **Jordi Martí Font**
/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'objecció de consciència a les despeses militars o objecció fiscal és un acte de desobediència civil, és la no-disposició a col·laborar amb l'Estat en la preparació de guerres i el manteniment de l'estructura militar, desobeint activament en el moment de realitzar la declaració de la renda. Consisteix, tècnicament, a desviar una part d'aquests impostos a un projecte que treballi en la defensa d'un progrés social i solidari. La finalitat de l'objecció fiscal és la total eliminació dels exèrcits i el seu entorn militar industrial mitjançant una reducció progressiva de la despesa militar. Fent objecció fiscal mostrem el rebuig social que provoquen la despesa militar en particular i el militarisme en general, al mateix temps que ens solidaritzem amb tot tipus de lluita pel progrés social que es dona en la nostra societat, com han estat l'objecció de consciència i la insubmissió. Amb els diners desviats per l'objecció fiscal es promou el treball per la pau, la justícia social, la cooperació per al desenvolupament, els drets humans, etc., i es fomenta que aquests diners siguin per ells mateixos una altra forma d'antimilitarisme. Amb els diners es fan realitat projectes que no reben subvencions, projectes que permeten continuar treballant per una societat més justa i equitativa.

► **Amplia objecció de consciència**
Va ser al començament del segle XX, a Suècia, quan es va reconèixer

“Performance” davant la seu d'Hisenda a Tarragona en què s'explicava què era l'objecció fiscal

Coordinadora Tarragona Patrimoni per la Pau

per primera vegada el dret a l'objecció de consciència. Les lleis (i l'espanyola n'és una bona prova) continuen dient que reconèixer l'objecció de consciència es redueix a acceptar que un home, en algunes condicions, no faci el servei militar obligatori. Pot ser que a la Suècia d'aquell moment amb això n'hi hagués prou, però els objectors i les objectores són, com va dir Einstein, els precursors d'un món sense

guerres, i no n'hi ha prou de no fer la mili. Aquesta visió reduccionista de l'objecció de consciència limita la possibilitat pràctica de ser objector a un segment molt concret de la població (homes, entre 18 i 35 anys, abans d'anar a la mili, no classificats com a inútils); d'altra banda, en una definició tan genèrica, hi caben molts plantejaments diferents (i a vegades tan contradictoris com els dels qui realment no volen

que hi hagi exèrcits i els dels qui tant se'ls en dona, sempre que no els obliguin a anar-hi, o els d'aquells altres que el que volen és un altre exèrcit i una altra bandera), arguments vàlids, però difícils d'agrupar ideològicament, i la reunió dels quals constitueix una limitació de contingut. Afortunadament, aquesta constricció l'estan superant un nombre de persones cada cop més gran, que veuen en l'exèrcit una veritable amenaça, independentment que s'hagi d'anar o no a servir-hi físicament.

cascos blaus com a forces de protecció civil en diversos conflictes arreu del món, ajuda en catàstrofes naturals, etc., malgrat que en realitat continua responent a interessos polítics i econòmics dels països desenvolupats, que actuen com a àrbitres i policies del nou ordre mundial. I no és que no se'ls reconeguin el comportament que hi han tingut i els riscos soferts, però és evident que la preparació militar no és la més adequada per fer feines de protecció civil, sense comptar la valoració de parcialitat i el tractament desigual segons els interessos en joc que s'havien de protegir (Somàlia, Israel, l'Iraq, Bòsnia...). Per altra banda, a més, l'excusa del nou enemic, el terrorisme, comporta una veritable militarització de la policia —amb ordenances cíviqes basades en la tolerància zero i la criminalització de la dissidència i dels més pobres— i la policialització de l'exèrcit que intervé, cada cop més, en àmplies esferes de la vida civil, fins i tot a les escoles, en un veritable procés de militarització social. Aquest i altres arguments són els que utilitzen les organitzacions que defensen l'objecció fiscal a les despeses militars per continuar demanant que marquin la casella que correspongui per tal que els nostres diners no vagin destinats als exèrcits. ☉

La reflexió

Arguments a favor de l'objecció fiscal

☞ **Servei d'Informació d'Objecció Fiscal, Justícia i Pau**

Aquest any, altre cop, l'Estat ha elaborat uns pressupostos dels quals una part substancial es dedica a les despeses militars [mireu les dades de l'informe]. Els diners d'aquests pressupostos els hem de posar totes les ciutadanes i tots els ciutadans. Una part important ja ens l'han tret mitjançant els impostos indirectes (IVA, essencialment), una altra l'obtenen mitjançant l'anomenat deute públic, però una altra part és la que nosaltres posem directament en els comptes d'Hisenda a través de l'impost sobre la renda.

Aquest és un bon moment per plantejar-se la posició de cada persona sobre les despeses militars. Hi ha dues possibilitats: col·laborar-hi o no col·laborar-hi. L'Estat no ho voldrà acceptar. Intentarà sotmetre'ns i s'ha de reconèixer que és poderós, a la seva manera, però igualment s'ha de ser conscient que, quan el món està a punt de ser destruït només per culpa de l'armament emmagatzemat, quan els militars van adquirint cada vegada més pes econòmic dintre del sistema mentre diuen que cedeixen pes polític, hem d'assumir la nostra responsabilitat individual per tal d'aconseguir que això canviï. Un nombre important de gent ho

està fent des de l'any 1984, i aquest any ho tornarà a repetir. Malauradament, les guerres continuen a tot el planeta, n'acaben unes i en comencen d'altres; la investigació militar no s'atura, ja que tots desitgen tenir l'arma més poderosa amb afany de poder —a la vegada que el seu comerç augmenta, sobretot en països subdesenvolupats— per a una submissió i un control de la població civil millors. Sota aquestes realitats fem nostre el desig de treballar pel desarmament, la justícia i la solidaritat internacional, amb un compromís ferm de continuar endavant malgrat tots els obstacles que intentin posar-nos.

La finalitat de l'objecció fiscal és la total eliminació dels exèrcits

► **Exèrcit adequat als nous temps?**
Amb l'ensorrament de l'anomenat “bloc de l'Est”, els poderosos s'han quedat sense enemic del qual defensar-se, n'han hagut de cercar de nous i, alhora, han cercat un nou paper per a l'exèrcit que, ara, se'ns presenta com a imprescindible per a quasi tot. Per una banda se li atribueix una funció humanitària desinteressada —aquest és el cas dels

» Si necessiteu suport i/o assessorament per omplir la declaració, per qualsevol dubte i/o per incidències posteriors podeu contactar amb el SIOF (www.objecciofiscal.org) Rivadeneyra, 6, 10è, 08002 Barcelona, Telèfon 933 176 177, Fax 934 125 384, obfical@pangea.org

» També us podeu adreçar als grups de la vostra localitat i/o voltants: Barcelona: Assemblea d'Insubmisos, 699 049 962; Girona: Objeció Fiscal de Girona CEDRE, 972 219 916; Tarragona: Tarragona Patrimoni de la Pau, 977 221 458, usuarios.tinet.org /tnapau; Sant Cugat del Vallès: CASC casc@nodo50.org; Manresa: bagesof@lamalla.net; I Tàrrrega: oftarrega@hotmail.com

ESTAT ESPANYOL // PASSOS A SEGUIR EN OMLIR LA DECLARACIÓ

Com fer la nostra declaració de la renda amb objecció fiscal

Jordi Martí i Font
redaccio@setmanaridirecta.info/

El primer pas és omplir la declaració de la renda. Per fer-ho, es pot fer a mà o bé amb el programa PADRE. Els altres mètodes (confirmar la declaració per telèfon o per internet) no permeten incloure-hi l'objecció fiscal.

Declaració feta a mà (impresos de la declaració)

Una vegada feta la declaració de la renda fins a la quota líquida es posen les retencions de l'IRPF i dels bancs i a continuació la quantitat d'objecció fiscal, -fixa (normalment 84,00 euros)- o percentual (-5,5%, veure a continuació com es calcula)- i es col·loca a qualsevol de les caselles que queden lliures -de la 743 a la 749-. A continuació acabem la declaració calculant la quota resultant.

Declaració amb el programa informàtic PADRE

Els passos que s'expliquen a continuació són per fer la declaració amb objecció fiscal des del programa PADRE.

Es pot fer a mà o bé amb el programa PADRE. Els altres mètodes (confirmar la declaració per telèfon o per internet) no permeten incloure-hi l'objecció fiscal

La manera d'aplicar-los és diferent del mètode que s'hagi utilitzat per omplir la declaració: directament al programa o bé baixant les dades d'internet.

Un cop omplerta la teva declaració amb les dades corresponents, cal anar fins a la casella del Pla Prever (747). Cal clicar sobre aquesta casella i s'obrirà una altra finestra. En la primera casella cal posar-hi el valor de l'objecció (per exemple, 84 euros) Automàticament el programa PADRE haurà comptabilitzat aquesta de-

Tapar amb tippex i escriure a sobre: Objeció fiscal.

84,00 euros (quantitat simbòlica, 1 euro per cadascun dels països empobrits pel deute extern) ó 5,8% de la quota resultant de l'autoliquidació (percentatge PGE que va a Defensa).

Exemple de com hauria de quedar l'imprès de la declaració. En aquest cas, la declaració ordinària, tant si s'ha omplert a mà com amb el programa PADRE.

ducció i en el resultat de la teva declaració ja hi haurà aplicada l'objecció fiscal.

Un cop acabada la declaració, s'imprimeix des del mateix programa PADRE. Aleshores, es va a la casella del Pla Prever, on hem anotat el valor de la nostra objecció, i es ratlla el text explicatiu de la casella i damunt s'hi anota: "Per objecció fiscal a les despeses militars." Cal tenir en compte que s'ha de fer el mateix procediment en les dues còpies de la declaració que imprimeix el programa PADRE (una còpia per a l'administració i l'altra per a l'interessat).

Passar per caixa

Acabada la declaració cal ingressar la quantitat de l'objecció fiscal (en el cas de l'exemple, els 84 euros) al compte corrent d'alguna entitat de caràcter social, solidària, pacifista, benèfica, de promoció dels drets humans, etc., però assegurant-te que està legalment registrada i disposa de NIF. S'ha d'especificar en el concepte de l'ingrés: "Ingrés provinent de l'objecció fiscal 2006" i cal guardar el

Finalment, us preguem d'omplir el cens d'objector/a fiscal que hi ha a la mateixa pàgina web de l'objecció

comprovant que l'entitat bancària ens facilita.

Carta al ministre

A continuació ja només queda omplir la carta d'objector/a fiscal adreçada al ministre d'Hisenda que entregarem adjunta a la declaració juntament amb el comprovant de l'ingrés a l'entitat. Aquest imprès pots descarregar-lo de la pàgina de l'objecció fiscal: <http://www.objecciofiscal.org> o bé adreçar-te als punts d'informació sobre objecció que figuren a la pàgina web.

Entregar la declaració

El següent pas és anar a lliurar la declaració a qualsevol delegació d'Hisenda o bé a qualsevol oficina bancària. En fer-ho, tant en un lloc com en l'altre, segurament et diran que únicament volen els papers de la declaració i cap més. És llavors quan cal explicar que ja ho sabem, però que nosaltres estem fent objecció fiscal (i podem aprofitar per explicar a la persona que ens atén en què consisteix) i que, per tant, volem posar al sobre de la declaració els tres documents: la declaració, la carta d'objectors i el comprovant bancari. Recordeu que un dels principals objectius és el ressò públic, per la qual cosa cal fer lliuraments col·lectius de la declaració amb OF.

Finalment, us preguem d'omplir el cens d'objector/a fiscal que hi ha a la mateixa pàgina web de l'objecció. També podeu demanar que us el facilitin en paper. Aquest cens és purament estadístic i serveix per veure l'evolució de l'objecció fiscal a casa nostra. ☺

Projectes als quals s'han destinat els diners de l'OF

L'any 2004

Es va enfocar envers la desmilitarització del conflicte palestinoisraelià i els diners desviats es van destinar als grups Gush Shalom, New Profile, Ta'ayush, Dones de Negre i IRG, que són grups d'Israel i Palestina que desenvolupen formes d'acció directa no violenta entre jueus i palestins.

L'any 2005

SANT FERRAN (FIGUERES) CASTELL PER LA PAU
El 2001 va fer 30 anys de l'empresonament del primer objector de consciència no violent al servei militar, 25 anys que el primer grup d'objectors de Can Serra va ser empresonat al Castell de Sant Ferran de Figueres i cinc anys del manifest *De Castell militar a Castell per la Pau*.

TARRAGONA PATRIMONI DE PAU
Paral·lelament a la campanya Tarragona Patrimoni de la Humanitat, les autoritats de la ciutat obren el port als vaixells que l'OTAN té al Mediterrani, emmarcant-ho com una operació purament comercial. La coordinadora Tarragona Patrimoni de Pau lluita per evitar la presència de vaixells de guerra al port de Tarragona.

BRIGADES DE PAU INTERNACIONALS
Peace Brigades International-Brigadas Internacionales de Paz (PBI) promou solucions de construcció de la pau i la no-violència en situacions de conflicte armat i repressió, oferint acompanyament protector no armat.

COORDINADORA CONTRA LA BASE DE L'OTAN DE BÉTERA
L'any 2006, el projecte triat fou la coordinadora contra la base de l'OTAN a Bétera. La coordinadora realitza una lluita continuada amb accions contra la base de l'OTAN: paralizació de trens amb transport de material militar, invasió dels terrenys de la base, etc.

» Els pressupostos per al 2007, en el seu conjunt, representen la xifra astronòmica de 17.977.230.000 d'euros, 49,25 milions d'euros diaris (8.194 milions de pessetes), cosa que equival a 423 euros l'any per habitant de l'Estat (vegeu Taula 1)_

PERE ORTEGA. "MATERIALS DE TREBALL" NÚM. 30 (GENER 2007)

ESTAT ESPANYOL // LES INVERSIONS PER A DEFENSA REPRESENTEN EL 32%, 3.195 MILIONS D'EUROS

El pressupost estatal incrementa l'ajut a les indústries de la guerra

Josep Maria Yago
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Entre els articles que publiquen els col·laboradors del Centre d'Estudis per la Pau J.M. Delàs, de Justícia i Pau (justiciaipau.org/centredelas/), cada any Pere Ortega en publica un, si més no, sobre el projecte de pressupostos de l'Estat espanyol. L'anàlisi que se'n desprèn serveix per tenir dades clares i fiables sobre la despesa militar real de l'Estat inclosa en els pressupostos corresponents.

La majoria d'estats tenen una despesa militar molt superior a la del Ministeri de Defensa espanyol, per la qual cosa, d'acord amb els criteris, tant de l'OTAN com del SIPRI d'Estocolm (institut d'investigació per a la pau que publica un anuari del qual, enguany, la Fundació per la Pau ha editat la versió catalana a http://www.pangea.org/perlapau/fundacioperlapau/publicacions/interior_publicacions.php?ID=98) l'anàlisi s'ajusta al criteri d'incloure aquelles partides militars que estan repartides per altres ministeris (les classes passives militars; les quotes socials dels militars de l'Institut Social de les Forces Armades; la

De les inversions, la principal partida és la dedicada a R+D militar

R+D militar, que es comptabilitza al Ministeri d'Indústria; la contribució del Ministeri d'Afers Estrangers a l'OTAN; el cos paramilitar de la Guàrdia Civil, a càrrec del Ministeri de l'Interior). Pere Ortega, a més, afegeix la part proporcional dels interessos de l'endeutament de l'Estat en Defensa, important per l'alt percentatge dedicat a les inversions militars.

La despesa militar total, englobant les partides esmentades repartides per la resta de ministeris, augmentarà un 5,1% respecte a l'any 2006 i representa un 5,5% sobre el total del pressupost de l'Estat. Un increment per sobre del 3,2% previst de creixement del PIB per al 2007, percentatge sobre el qual es basarà l'augment dels salaris dels treballadors.

Les inversions per a Defensa representen el 32% del total de les inversions de l'Estat (3.195 milions

d'euros). Si s'observa la Taula 2, s'aprecia l'enorme pes dels aspectes militars sobre el total d'inversions del pressupost de l'Estat espanyol. Inversions que cada any van destinades al desenvolupament de nous equips d'armament, bona part en el marc de col·laboració amb altres països europeus: l'avió de combat Eurofighter, l'helicòpter de combat Tigre, els míssils Iris i Taurus, l'avió de transport militar A400-M, i alguns de nous que sorgeixen, com el gegantí obús de 155 mm i els vaixells de projecció estratègica, desembarcament i proveïment BAC i BAM per projectar intervencions militars a l'estranger, que units a la resta d'armaments representen una sagnia per a l'economia del país (Taula 3).

De les inversions, la principal partida és la dedicada a R+D militar, que es comptabilitza en el capítol VI d'inversions dels pressupostos i representa una cinquena part (20%) del total de la R+D de l'Estat (Taula 4), destinada a les noves armes que es fabriquen a l'Estat espanyol. Aquesta partida continua sorgint, de manera inexplicable, del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, i el seu destí és proveir d'ajudes les indústries que les desenvolupen. Ho denunciem any rere any, és una manera encoberta de subvencionar mitjançant recursos públics les empreses privades. I presenta seriosos dubtes des d'un punt de vista econòmic, perquè investigar per produir armament resulta ser d'una eficiència dubtosa, per molt que ho afirmen els defensors del militarisme, a causa del transvasament, molt discutible, de la tecnologia militar per a l'ús civil. I també resulta moralment reprovable des del punt de

vista social, ja que aquesta mateixa investigació dedicada a usos civils aportaria més beneficis. D'aquí la nostra crítica a la ineficiència econòmica dels productes que s'investiguen, perquè no desenvolupen beneficis d'economia d'escala i és dubtós que produeixin un transvasament de tecnologia a la indústria civil. Malgrat això, es continua ajudant les indústries de guerra mitjançant uns recursos que, de retruc, es comptabilitzen com un ingrés i amaguen un dèficit més gran del pressupost públic.

La despesa militar a l'Estat espanyol és, any rere any, un enorme pou negre on es dipositen recursos sense raó aparent que ho justifiqui. Quins són els perills i les amenaces que recauen sobre el territori espanyol per justificar aquestes xifres milionàries? Aquesta situació més aviat obeeix a la dinàmica d'inèrcia en què està immers l'Estat espanyol a causa dels compromisos derivats d'estar associat a l'Aliança Atlàntica i a l'incipient pol militar que s'està creant a l'interior de la Unió Europea, que fan que la despesa militar dels països membres en ambdues estructures militars es dispari i que, amb els EUA al capdavant, fan empènyer la despesa militar mundial a les xifres del final de la Guerra Freda (1.150.000.000 de dòlars anuals el 2005). Una bogeria que només beneficia les butxaques de l'anomenat "complex militar industrial", conglomerat on es barregen els interessos i les corrupteles dels accionistes de les indústries de guerra i d'alguns militars i polítics. ☹

Podeu llegir l'article de Pere Ortega sencer a: <http://www.justiciaipau.org/centredelas/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=374>

Despesa militar Estat espanyol 2006-2007 (milions d'euros)

Conceptes	Any 2006	Any 2007
Ministeri de Defensa	7.416,53	8.052,76
Organismes autònoms de Defensa	1.232,15	1.282,19
Centre Nacional d'Intel·ligència	208,57	241,57
Total Defensa	8.857,25	9.576,52
Classes passives militars	2.993,18	3.102,21
ISFAS (altres ministeris)	587,80	563,62
Guàrdia Civil (Interior)	2.364,38	2.657,51 ⁽¹⁾
R+D militar (Indústria)	1.358,01	1.225,06
OTAN i UEO (Afers Estrangers)	8,83	7,79
Total Defensa criteri OTAN	16.169,45	17.132,71
Interessos del deute públic	954,98	844,52
TOTAL DESPESA MILITAR	17.124,43	17.977,23

(1) El pressupost de la Guàrdia Civil per a l'any 2007 s'ha unificat al de la Policia Nacional espanyola, la quantitat ressenyada respon a l'increment previst respecte al 2006.

Dades 2007:

Increment Defensa respecte a l'any 2006: **8,12%**
 Increment del total de despesa militar respecte a l'any 2006: **5,10%**
 % del total de la despesa militar respecte al pressupost total: **5,53%**
 % de la despesa militar respecte del PIB 2007: **1,73%**
 Despesa militar per dia: **49,25 milions d'euros**
 Despesa militar per càpita/any: **423 euros**
 % R+D militar respecte al total R+D: **19,80%**
 % inversions militars respecte al total inversions: **32%**

Principals inversions militars 2007 (milions d'euros)

Avió de combat EF-2000	369,02
Avió de transport A400M	1,00
Helicòpters de combat Tigre	60,64
Fragates F-100	5,56
Blindats Leopard	101,48
Blindats Pizarro	59,52
Obús remolcat 155/52 mm	3,12
Míssils Iris, Taurus i torpedes Submarins S-80	75,88
Blindats Centaure	25,04
Vehicles transport militar	34,71
Artilleria i míssils antitancs	64,10
Helicòpters NH-90	14,00
Vaixells de transport militar i desembarcament	59,35
Modernització d'avions militars F-5 y C-15	34,94
Comunicacions: comandament i guerra electrònica	84,07
Equips de defensa (diverses inversions)	110,46
Municions i explosius	13,94
Resta d'infraestructures, instal·lacions i material	1.262,58
R+D del Ministeri d'Indústria	1.225,06
TOTAL inversions	3.195,48

Inversions 2006-2007 (milions d'euros)

Ministeri	Any 2006	Any 2007
Inversions Defensa	3.300,02	3.195,48
Ministeri de Foment	4.909,00	5.238,07
Resta de ministeris	1.129,21	1.556,61
Total inversions Estat	9.338,23	9.990,16

Les inversions de 2007 en Defensa representen el 32% total de l'Estat i el 61% respecte de Foment

R+D Militar 2006 (milions d'euros)

Anys	2006	2007
Ministeri de Defensa i OO.AA.	325,88	361,04
Ministeri d'Indústria	1.358,00	1.225,06
Total	1.683,88	1.586,10

*Quadres de Pere Ortega a partir de dades dels Pressupostos Generals de l'Estat

Impressions

Francesc Arnau i Arias. Advocat del DALP /opinio@setmanaridirecta.info/

Immobil·liària Còdol: els arbres i Iniciativa per Catalunya

ot va començar amb un d'aquests disbarats urbanístics que les immobiliàries estan acostumades a perpetrar per Osona, amb la complicitat del poder municipal, per activa o per passiva. Però aquesta vegada, al número 38 del carrer Rafael de Casanova del barri de Montserrat de Torelló, la gent s'ha rebel·lat. Quan varen veure l'assassinat dels arbres, el delictes ecològic que Josep Pujol i Vila, de Còdol, voldria impune, es varen presentar a l'Ajuntament, el migdia de l'1 de febrer, i al cap de poques hores les obres estaven paralitzades per ordre de l'alcalde. Resulta que no tenien ni la llicència municipal, però sí que havien tingut temps de tallar els dos avets de més de quaranta anys d'edat que hi havia a la zona ajardinada de l'interior de l'illa de cases.

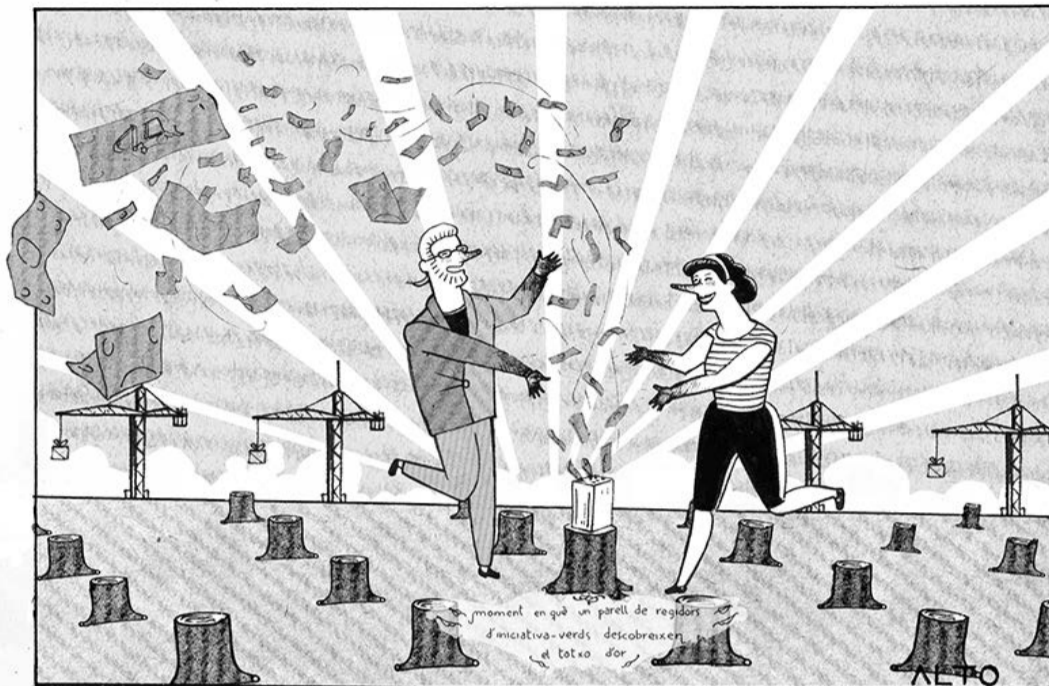
► **IC és còmplice**
I aquí és quan els veïns i veïnes han anat a buscar la gent d'IC-Ciutadans del Ges. Perquè, en principi, es pot acceptar que els partits de la dreta pura i dura siguin còmplices de les immobiliàries (vull dir

que es pot acceptar que un altre ho accepti), però el que no ens esperàvem de cap manera és que IC (hereus de l'antic Partit Socialista Unificat de Catalunya-PSUC, fundat el 1936 a partir d'uns quants comunistes honestos) prenguéssim partit tan descaradament en contra dels interessos populars del veïnat ultratjat.

I això és el que varen fer amb una nota pública que varen posar en circulació, poques hores després que els proposéssim la presentació d'una moció municipal per interposar querrela criminal contra la immobiliària Còdol pel delictes ecològic de l'article 332 del Codi Penal.

► **Augmenta la corrupció**
L'ONG Transparency International ha publicat recentment unes dades segons les quals la corrupció a l'Estat espanyol augmenta els darrers anys. Aquest estudi, que a l'última edició cobreix 161 països, explica que a l'Estat espanyol els temes de corrupció que més preocupen la població són els partits polítics, l'adjudicació de contractes de construcció i l'obtenció de llicències. Els partits polítics són considerats els més corruptes, a causa del seu finançament i de l'alt cost de les campanyes electorals. L'adjudicació de contractes d'obra pública i els contractes de manteniment, un cop feta l'obra, sembla que sovint impliquen pagaments de comissions il·legals; el mateix pot passar, segons l'estudi de Transparency International, amb l'obtenció de llicències per construir.

► **La prepotència d'IC**
Els d'Iniciativa per Catalunya-Ciutadans del Ges de Torelló esteu actuant moguts per aquesta prepotència enravenada que ve de la vostra ànsia desmesurada de poder: un poder que vosaltres us

Alto

obstineu en creure suficientment legítim, però que en el fons no ho és tant, perquè només es basa en els raquítics percentatges d'electors que encara voten, manipulats pels mitjans de comunicació de masses del règim.

En conec algun d'Iniciativa per Catalunya-Ciutadans del Ges que ara és dels qui manen, a Torelló. I com s'han tornat! Quina diferència amb aquells nois i noies de La Fona, que venien a la porta de la comissaria dels Mossos d'Esquadra, quan estava a l'antiga CAMPSA de Vic, a exigir la llibertat dels companys, arbitràriament empresonats.

Aquest d'Iniciativa d'ara era dels qui no marxaven fins que no veien sortir per la porta de la comissaria l'advocat, acompanyat del detingut. Però, en realitat, ara tot encaixa, ara que el cap suprem dels Mossos d'Esquadra també és d'Iniciativa.

Us falta una mica d'aquesta radicalitat que tenen alguns

comunistes llibertaris, renovadament juvenença, probablement pueril, però (com totes les coses bàsiques) definitiva.

► **Judes i les aparences**
Farien bé, els d'Iniciativa de Torelló, de preocupar-se per les aparences. Fins i tot Judes se'n preocupava, perquè una persona honesta, sobretot si vol ser comunista, a més de ser honesta ha de semblar-ho.

Ni Judes va actuar de mala fe, ni Jesús neix a Betlem. Aquesta és una hipòtesi fonamentada d'un professor emèrit de la Universitat de París IV (La Sorbona), Nicolàs Grimaldi. Ho explica en un assaig aparegut a França l'any passat i que l'editorial Pòrtic acaba de traduir al català, *El llibre de Judes*. El llibre explica que Judes va agafar les trenta monedes, però no per cobdícia: havia de simular la cobdícia per persuadir els sacerdots i els doctors de la sinagoga de la seva sinceritat. Res no els devia semblar

menys natural ni més suspecte que un home desinteressat.

► **I la lluita continua**
De moment, les obres estan aturades, des de l'1 de febrer. I nosaltres continuarem lluitant pel nostre dret a la llum natural als nostres habitatges, que són tan antics com els avets que ens oxigenaven l'aire que respirem. Aquests avets que ara defensem, convençuts com estem que, algun dia, la mateixa natura ens ho agrairà. Potser serà el mateix dia que uns comunistes de veritat tornin a tenir poder al municipi de Torelló i tinguin voluntat política d'exercir-lo de veritat, aquest poder. I pensin per ells mateixos. Potser serà el mateix dia que les garses i els pardals tornaran a arrecerar-se a les branques dels arbres que, aleshores, tornaran a créixer a l'interior de la nostra illa de cases. I potser la immobiliària Còdol ja no existirà. I IC-Ciutadans del Ges, tampoc. Ja ho veurem...

Els d'IC-Ciutadans del Ges de Torelló esteu actuant moguts per aquesta prepotència enravenada que ve de la vostra ànsia desmesurada de poder

Jordi Garrigós. Militant d'Endavant (OSAN) /opinio@setmanaridirecta.info/

Il·lusions frustrades i la Mayol antisistema

entre les declaracions en què la tinent d'alcalde de Barcelona, Imma Mayol, es declarava propera als antisistema encara fan córrer rius de tinta, en un sol dimarts de març, dues cases van ser desallotjades. Com que el Mossos d'Esquadra aquell dia s'havien aixecat de bon humor, van decidir fer una ruta turística per la ciutat. Començarien per Sant Andreu i acabarien a la problemàtica (és a dir, combativa) Vila de Gràcia. Quin matí més profitós oi? Em centraré més en l'últim cas, ja que va succeir tot molt a prop de casa meua. Resulta que hi teníem l'escola Aleuia, "catalana, laica i oberta al barri", posava al rètol de la porta. L'edifici portava dos cursos tancat i aban-

donat i les seves possibilitats com a centre social eren tan evidents que era qüestió de temps que algú se n'adonés. Els més llestos de la classe van ser els nois de l'Assemblea de joves de Gràcia que, un divendres, de matinada, decidien utilitzar aquell espai en vistes del seu ús actual. Van ser quatre dies d'il·lusions, de projectes, de felicitacions i de somnis. Quatre dies en què les primeres idees començaven a sortir: teatre, capoeira, gimnàs, biblioteca, rocòdrom... tenien un espai ideal i, sobretot, moltes ganes de proposar un sistema alternatiu de funcionament, autogestionat per a projectes veïnals. Però un matí qualsevol, vam despertar de cop. La majoria està-

vem a la feina o a classe quan arribava el missatge que mai vols rebre en aquestes situacions: desallotjament i concentració a la porta. Tot s'esvaïa en només quatre dies. A la gent de Kan Llimona de Sant Andreu els va passar igual que a l'AJG. És evident

El debat sobre l'okupació serà un cavall de batalla de les properes eleccions municipals

que el debat sobre l'okupació està a les pàgines dels diaris (especialment a les taronges de *La Vanguardia*, on la criminalització contra l'okupació ratlla la paranoia) i que serà un cavall de batalla de les properes eleccions municipals. Fins aquí, tot relativament normal, si no fos perquè els anti-sistema tenim una representant al consistori barceloní: l'Imma Mayol, la parella del cap dels Mossos al Principat, la mateixa que té un àtic al carrer més car del meu barri, la mateixa que té un xalet al Port de la Selva, la mateixa que, durant la manifestació del Tenim dret a decidir de l'any passat, el 18 de febrer, recorria les botigues de roba més cares del Passeig de

Gràcia. Quina sort, els okupes, amb una de les nostres manant! Així tenim la certesa que durant el període electoral la gent d'IC-V i EUiA serà la nostra veu allà on no ens la donen. Perquè, durant aquests quatre anys de tripartit d'esquerres, les polítiques d'habitatge dels ecosocialistes han estat a l'ordre del dia i els especuladors no han campat lliures per Barcelona. Val el mateix pels d'ERC i les seves joventuts, els del fil roig del combat. Bé, ironies a part, i com és llegeix en entrar a la web de Can Vies (un altre CSOA en perill), "Lo nostre són els somnis". Cal que ho tinguin clar, aquesta colla d'hipòcrites: els nostres somnis no els podran desallotjar mai.

Jaume Delclòs. Enginyeria Sense Fronteres /opinio@setmanaridirecta.info/

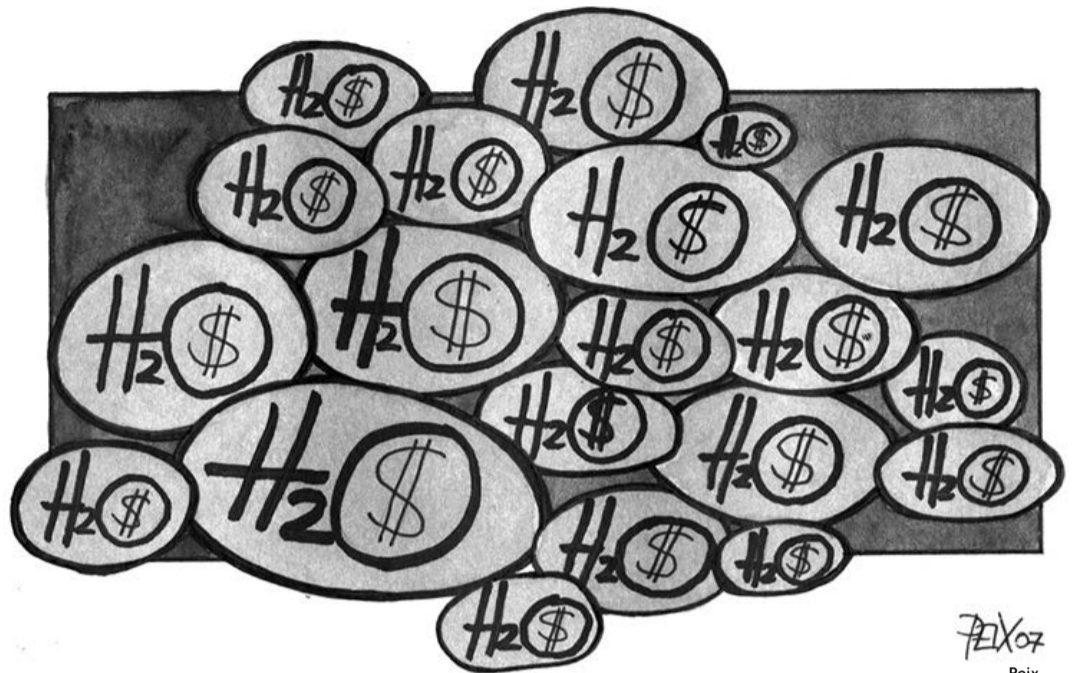
El manifest de l'aigua

El dia 22 de març, amb motiu del Dia mundial de l'aigua, més de cent organitzacions socials catalanes, tant de l'àmbit del moviment ecologista com d'organitzacions de drets humans i de desenvolupament, van presentar per primer cop un manifest comú. En aquest document s'exposa la situació de l'aigua com a element bàsic i indispensable per a la vida i per a la dignitat de les persones, el reconeixement del dret humà a l'aigua i la gestió pública amb participació i control social, comunitària, amb equitat i sense ànim de lucre. Alhora, es reconeixen les conques hídriques com a unitats bàsiques a nivell ecològic, cultural i social i com un factor d'identitat i unió comunitàries.

Es denuncia la situació de sobreexplotació de l'aigua i la contaminació dels ecosistemes aquàtics en nom d'un mal entès progrés. La falta de voluntat política fa que, a dia d'avui, encara hi hagi una de cada tres persones que no beu aigua en condicions adequades per al consum humà. Institucions financeres internacionals i agències de donants continuen condicionant l'ajuda en el sector de l'aigua al sector privat, que fins al moment s'ha demostrat ineficax en la consecució dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni de Nations Unides, en concret la meta 10, que fa referència a la reducció a la meitat del percentatge de població que no té

accés a l'aigua i el sanejament adequat. El sector privat, que representa el 5% de la gestió de l'aigua al món, només ha aportat el 0,003% de les connexions necessàries per assolir aquests objectius. Per aquests motius, des dels moviments socials, insistim en la necessitat d'apostar per una gestió pública social de l'aigua amb participació i control social, que garanteixi la universalitat i equitat en l'accés, gestió democràtica i transparència, per tal d'aconseguir uns sistemes públics eficaços que donin les respostes que la ciutadania espera.

La falta de voluntat política fa que, a dia d'avui, encara hi hagi una de cada tres persones que no beu aigua en condicions adequades per al consum humà

Peix

Com a societat civil, les organitzacions s'han compromès a promoure aquesta gestió pública i a educar i sensibilitzar respecte el valor dels nostres ecosistemes aquàtics, com a element d'unitat social i ambiental.

La darrera trobada del moviment internacional en defensa de l'aigua va tenir lloc a Brussel·les del 18 al 20 de març, durant l'Assemblea Mundial dels Ciutadans i les Autoritats Públiques per l'aigua (AMECE).

Un dels resultats conclusius d'aquesta trobada va ser la necessitat de treballar per la implementació del dret humà a

l'aigua i per les reformes necessàries en la governabilitat de l'aigua, per aconseguir una major democratització, equitat i transparència dels sistemes d'aigua. Un dels punts en el quals hi va haver consens total va ser la promoció de la gestió pública social de l'aigua, amb participació i control social. També hi va haver una postura unànime en la denúncia del negoci que representen les col·laboracions públic-privat de l'aigua impulsades per les institucions financeres internacionals. Es va concloure que aquest model de gestió no és el camí

per aconseguir la implementació del dret humà a l'aigua.

El Manifest comú signat amb motiu del Dia mundial de l'aigua representa un primer pas molt important i la manifestació de la voluntat de les organitzacions socials que treballen temes d'aigua de coordinar-se i treballar conjuntament. Aquest primer pas ha d'anar acompanyat d'una continuïtat del treball en xarxa i la coordinació d'aquestes entitats, tot buscant la màxima representativitat de les organitzacions compromeses en la problemàtica de l'aigua.

Raimundo Viejo Viñas. Professor de Teoria Política a la UPF /opinio@setmanaridirecta.info/

El valor de les paraules

Eppur si muove, la pau. Galileu, que va conèixer bé el significat d'estar davant un tribunal que escolta però no escolta, segurament s'hauria sorprès de veure que, en l'era de les telecomunicacions, en el món que va superar totes les barreres que ell va somiar destruir, la comunicació pogués resultar tan difícil. Per contra, a pesar dels avantatges tecnològics, sembla que l'"excomunicació" (expressió antiga com les pràctiques inquisitorials) sigui una de les pràctiques més recurrents dels mass media.

I així, quan un s'acosta al conflicte polític a Euskal Herria, no sembla que els canvis discursius de les elits hagin abandonat prou aquest estrany *mantra* del

"condemnem la violència, ens afirmem en la unitat dels demòcrates". Potser pensen que, d'aquesta manera, "excomunicant" l'altra part, es conjura la falta de coratge polític per plantar cara a una situació particularment complexa. El pànic als costos electorals de comunicar-se amb l'altre costat, en qualsevol cas, sembla ser més terrible que aquella por d'Ulisses, del qual no fa tant (abans de l'ocorregut a la T-4, en tot cas) parlava Ferran Requejo.

A ningú se li escapen els riscos polítics a mitjà termini de les actituds electoralistes, les presències dels uns i els altres a unes i altres manifestacions. No obstant això, des d'espais de la societat civil com els que

Un paradigma democràtic participatiu, però, reclama no acontentar-se amb la mera condemna de l'electoralisme; hauria d'invertir la desvalorització de les paraules

promouen i articulen plataformes com Sí al procés de pau, sembla que s'obre una tensió constituent ben distinta a la de l'intercanvi mediàtic amb l'electorat útil. Certament, l'actitud electoralista dels partits parlamentaris, llevat de l'ambigüïtat tàctica d'IC-Verds, capaç de posar els manifestants a Déu i Saura al Diable, sembla assegurada, com a mínim, d'aquí a que es voti.

Un paradigma democràtic participatiu, però, reclama no acontentar-se amb la mera condemna de l'electoralisme; hauria d'invertir la desvalorització de les paraules que produeix la reiteració mediàtica, indagar en les possibilitats de significar el que esdevé altrament. Fàcil de

dir, difícil de fer i, no obstant això, no deixa de ser l'imperatiu polític del moment.

Com retornar, doncs, el seu valor a la paraula? L'experiència dels moviments socials apunta un concepte nascut de la seva pròpia pràctica: disruptió. El recurs a les pràctiques disruptives no és violència, com se sol apuntar des de les lectures més pobres del que és un moviment, sinó ruptura efectiva dels circuits comunicatius que alimenten l'excomunicació de l'altre. És hora de produir altres combinacions de paraules, d'innovar estèticament, de canviar els codis culturals que s'han assentat entre l'opinió pública en dècades de democràcia excomunicativa.

Navegant per la xarxa @

Tipologies

Sembla que molts agents dels Mossos d'Esquadra encara no han acabat de pair que les persones migrades puguin entrar a formar part del cos (un interès, el de ser policia, que no acabem d'entendre). I la millor manera que tenen de demostrar-ho és a través de la seva web (mossosdesquadra.com), classificant les persones com si es tractés de qualsevol tipus d'objectes. L'autor d'aquesta iniciativa, que rep l'aplaudiment de molts participants al fòrum, distingeix els estrangers per països i, a cadascun, els atribueix tot un seguit de característiques. I ho fa amb aquests termes...

"El que ens aporta la immigració, amb algunes excepcions, és el següent: Geòrgia: toxicòmans, que literalment ens diuen que vénen a Espanya perquè aquí és fàcil robar GPS dels cotxes i perquè quan t' enxampen no passa res". Equador: homes que, per norma general i costum nacional, es dediquen a picar les seves dones quan arriben borratxos a casa. No tenen gaire, per no dir cap, educació. Romania: són especialistes a entrenar els seus fills perquè es dediquin a la delinqüència i treure un profit econòmic. Bòsnia: la majoria acumula una barbaritat de detencions per furt, i et pots trobar algunes que porten un llistat amb totes les multes que amablement li posa el jutge. Altres països de l'est: ens aporten especialistes en robatoris amb força, especialment en zones apartades, com urbanitzacions, etc. Marroc: grans delinqüents que es dediquen especialment a estrebades, robatoris amb violència, robatoris amb força, salut pública. Els marroquins són els *valepatoda* de la delinqüència. A canvi, ens aporten el haixix, etc. Algèria: els lladres més violents, que solen cometre robatoris amb violència i intimidació. Perú: ens aporten les seves bandes de l'autopista (...). República Dominicana: veritables especialistes en robatoris amb violència i intimidació, tenim alguns que es dediquen als robatoris amb força a domicilis, i altres que es dediquen a la salut pública. Colòmbia: el tràfic de cocaïna és la seva especialitat". Però el mosso classificador també té "bones" paraules per alguns immigrants: "Els xinesos ens aporten els restaurants, són treballadors, si tenen algun problema l'arreglaran entre ells. Els paquistanesos es dediquen als seus negocis tipus locutoris, restaurants". Per si no en tenim prou, conclou: "Tots -quan dic tots, són tots- tenen la targeta del Servei Català de la Salut, per poder anar al metge quan agafin un "xungu" per l'heroïna, quan el marit els trenqui la cara després d'una discussió, o per si cauen de la moto després de fer una estrebada". I acaba amb una crida: "Si us plau, si algú sap alguna cosa positiva que ens porti la gent d'aquests països, que m'ho digui, li estaré molt agraït". Nosaltres en fariem una altra, de crida... Però preferim no rebaxar-nos al nivell d'un policia...

Donar i rebre

Jordi Oriola i Folch
Espulgues de Llobregat

El 1972 l'Estat espanyol va contraure el compromís de dedicar cada any el 0,7% del seu Producte Interior Brut (PIB) a l'Ajuda Oficial al Desenvolupament (AOD) per als països empobrits. Durant aquests trenta-cinc anys mai ha passat del 0,3% i, enguany, seran 2.500 milions d'euros (0,27% del PIB).

Per altra banda, des de 1986, l'Estat espanyol ha percebut més de 120.000 milions d'euros en fons de cohesió europeus. Els últims anys ha rebut 8.900 milions d'euros anuals (1% del PIB).

La comparació parla per si sola. En contra del que ens diuen, els diferents governs espanyols no s'han significat per la seva solidaritat, mentre que sí que han exigint que els altres ho fossin amb ells.

A més, tinguem en compte que el 20% de l'AOD és deute extern cancel·lat (cosa necessària, però que s'hauria de comptar a part perquè no són diners que arribin a aquest país). I pel que fa a la qualitat d'aquesta ajuda: només un 17% es dedica a serveis socials bàsics, i un 10% són crèdits (que augmenten el seu deute extern) que el país empobrit està obligat a gastar comprant productes espanyols, és a dir, és una estratègia per ajudar les empreses espanyoles a obrir mercats, més que no pas un mecanisme de solidaritat. A pesar d'això, podem dir que el camí endegat per l'actual govern està en la bona línia, però fa falta encara massa qualitat i quantitat en l'ajuda (estem els cinquens per la cua dels vint-i-dos països més rics).

I en relació a això: Com pot ser que la redistribució de recursos a nivell mundial quedi en mans de la voluntat de cada país? Us imagineu que cada estat europeu pagués el que li dictés la consciència? O que cada ciutadà pagués els impostos que volgués en funció de la seva solidaritat? Els impostos són obligatoris sota pena de multa. Els fons de cohesió s'han decidit en comú però també han estat obligatoris. S'ha de deixar de prendre l'AOD com una "ajuda" per passar a considerar-la un "fons de cohesió mundial", i que els estats donin poder a l'ONU per recaptar impostos segons la riquesa de cada país i invertir-los amb criteris socials i amb vigilància per part de la societat civil.

Peus de foto

Pere-Màrtir Brasó Duran.
Mataró

Arran de la publicació, el dia 31 de març a l'*Avui*, d'aquesta foto i del comentari que apareix al peu, vull fer unes quantes reflexions que ja fa temps que em volten

Preguntes d'un conductor d'autobusos de TMB front a un informe de la PTP

Josep Garganté Closa
Conductor d'autobusos de TMB
Barcelona

Per què l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) no defensa que el tramvia passi a ser una empresa pública i no una empresa privada amb grans ajuts econòmics de les arques públiques? Per què la PTP no defensa un transport públic gratuït per la ciutadania, si ja el paguem suficientment amb els nostres impostos? Fins a quin punt és independent, la PTP, si les direccions de les empreses de transport públic i privat la financen?

Per què no es diu que la connexió del tramvia per la Diagonal i la preferència semafòrica d'aquest mitjà encara faria reduir més la velocitat comercial dels autobusos que creuen en perpendicular aquesta via? Per què la PTP demana més serveis mínims els dies que els treballadors d'autobusos de TMB anem a la vaga per millorar

les nostres condicions laborals i de qualitat de vida? Per què es posa de part de la direcció de l'empresa i no va dir res de l'acomiadament improcedent del nostre company Pablo Díez? Per què les revistes de la PTP apareixen sempre "màgicament" per les cotxeres de TMB?

Per què la PTP té dirigents que no han estat escollits en cap llista? De qui cobra el president de la PTP? Quants anys porta l'anterior president de la PTP, Pau Noy, d'alliberat polític d'Iniciativa per Catalunya? Per què un polític d'ICV va donar suport a la privatització, ja fa anys, del servei d'autobusos nocturns? Per què els periodistes dels mitjans de comunicació ADN i Metro no han contrastat amb els sindicats la informació de la PTP?

Per què, en canvi, sempre que els sindicats de TMB portem a terme mobilitzacions, aquests mateixos periodistes sí que contrasten les opinions dels treballadors amb l'opinió de la direcció de l'empresa?

Tantes preguntes, tan poques respostes...

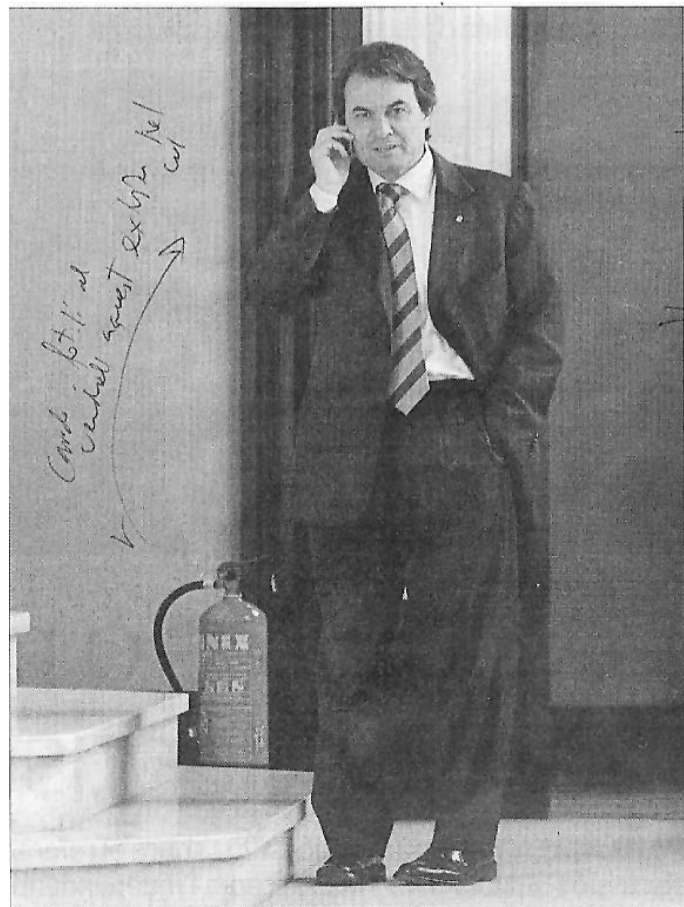
cartes Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: signatura, localitat i contacte

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a cartes@setmanaridirecta.info o per correu postal a **Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 Hospitalet de Llobregat**

pel cap. No per les fotos en si. Més aviat per aquests comentaris que, la premsa en general, acostuma a fer.

D'entrada, una qüestió: quina ha de ser la funció dels diaris: descriure, informar, opinar? Tot alhora? Jo crec que la principal ha de ser informar, encara que tots sabem que la d'opinar i sobretot la de manipular (igual que la resta de mitjans de comunicació) és la que, avui dia, té més pes.

En el cas d'aquesta foto, és només descriptiva. Massa descriptiva. És, senzillament, òbvia, per no dir absurda. "Artur Mas parlant per telèfon a la seu del Parlament". També és podria haver escrit algun d'aquests comentaris, sempre acompanyats de "...a la seu del Parlament": "Artur Mas, dret", "Artur Mas amb corbata", "Artur Mas davant un extintor", "Artur Mas al costat d'una escala", "Artur Mas amb la mà a la butxaca", "Artur Mas, mirant-se la fotografia" i, fins i tot, "Artur Mas amb el peu esquerra una mica girat". Ho poso en negreta com han fet els del diari.

Artur Mas parlant per telèfon a la seu del Parlament ■ MARIA ÀNGELS TORRES

Així està el pati

► Pàgina 10
Durant el mes de maig nombroses campanyes faran una crida a la mobilització per tal visibilitzar lluites socials pel territori i contra l'especulació

► Pàgina 11
Entitats de suport al poble de Palestina convoquen actes a les portes de la cooperativa Abacus per demanar la retirada dels productes d'Israel

► Pàgina 17
El cap de la policia local d'Esplugues de Llobregat és detingut mentre conduïa borratxo de matinada en una carretera de Rubí

BARCELONA // PRIMERES CITACIONS JUDICIALS PER L'ACCIÓ DE JUNY DE 2006

El peritatge policial pels fets del CIE Zona Franca es va sobredimensionar

✉ Francesc Camps
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El jutjat d'instrucció número 17 de Barcelona crida a declarar sota petició de la fiscalia les cinquanta-vuit persones detingudes el 24 juny de 2006 arran d'una acció contra el Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca de Barcelona.

Aquell dia, al matí, més d'una cinquantena de persones entraven en un edifici en construcció i procedien a desmuntar part del mobiliari que s'hi van trobar, fent-ne una pila a les portes de l'edifici i penjant una pancarta a la seva façana.

La policia va assegurar que la destrossa va ser massiva i que ascendia a uns 85.484 euros

La cinquantena de persones eren assistents a la Segona Caravana per la Llibertat de Moviments, que es duia a terme aquells dies a la ciutat de Barcelona. La primera caravana s'havia dut a terme el 2005 a Ceuta amb la finalitat de denunciar les morts que s'estaven produint a la tanca que separa la ciutat del territori marroquí.

Poques hores després, la cinquantena de persones, els representants legals que els acompanyaven i, fins i tot, alguns dels periodistes van ser detingudes per dotacions de la Policia Nacional espanyola amb ajut dels Mossos d'Esquadra. Aquests van ser els encarregats del trasllat de totes les persones detingudes a l'aleshores Centre d'Internament de Barcelona, situat a les dependències de la Verneda. Allà, un dels periodistes va ser posat en llibertat de forma immediata, mentre que per la resta de periodistes, advocats i participants en l'acció començava una llarga estada que duraria més de 48 hores. Durant aquest temps, es multiplicaven les mostres de suport a les detingudes, des dels moviments socials fins a nombroses figures públiques i es posaven al centre de la polèmica els centres d'internament i el paper que juguen en les polítiques migratòries europees.

Moltes de les persones detingudes van denunciar el tracte vexatori rebut per part dels

Cinquanta-vuit persones van ser detingudes en una acció per denunciar el paper dels centres d'internament d'estrangers

agents de les unitats d'intervenció de la Policia espanyola, denúncies que han acabat als jutjats i que Amnistia Internacional pretén recollir en el seu anuari. La detenció es va perllongar fins el 26 de juny, quan a primera hora del matí es

El nou peritatge encarregat pels jutjats ajusta a 960 euros els presumptes danys

produïa el trasllat des de la Verneda fins als jutjats de Barcelona per passar a disposició judicial. Després de declarar davant de la jutge i al llarg de tota la tarda, un total de cinquanta-vuit persones van ser posades en llibertat amb càrrecs i sense fiança. Els càrrecs que se'ls imputen són els de danys, desordres públics i usurpació. A l'escrit judicial, el delictes de danys es fonamenta sobre un peritatge aportat en l'informe redactat per la Policia que assegurava que s'havien produït destrosses per valor de 85.484 euros. A l'informe es reproduïa el peritatge que havia efectuat el cap d'obres d'Imaga, l'empresa concessionària de la construcció del CIE de la Zona Franca.

► Peritatges contradictoris

Al llarg dels mesos posteriors, la fiscalia va aportar una sèrie de proves documentals que provenen de les filmacions de seguretat de l'edifici, del material gràfic recopilat pels periodistes presents i per filmacions i fotografies intervingudes a algunes de les persones detingudes. Així, el mes de desembre del 2006, la fiscalia va redactar un escrit inculpatòri en el que identifica persones concretes basant-se en aquest material.

El mes de gener d'enguany, però, es va produir una sorpresa.

El Jutjat d'Instrucció del Penal encarregat del cas, va ordenar que s'efectués un segon peritatge. El resultat d'aquesta nova prova quantificava els suposats danys en 960 euros. Aquesta xifra donaria la raó als participants de l'acció, que en tot moment van sostenir que no es va produir cap trencadissa ni dany irreparable, sinó que només es van canviar coses de lloc. La versió policial parlava d'una coordinació per fer un assalt a una dependència policial i produir els majors danys possibles.

Davant d'aquests fets, i de cara a tancar ja un escrit final d'acusacions, la fiscalia demana ara que es personin totes les persones detingudes. Les dues primeres citacions van arribar a principis d'aquest mes: dues persones estan citades als jutjats per respondre les preguntes de la fiscalia el proper dia 17 d'abril. És previsible que en les següents setmanes arribi la resta de les citacions, així com que es comencin a donar noves mostres de suport a les persones detingudes, que poden arribar a afrontar penes de presó. ☎

Salah Dahri, acaba sent deportat

✉ Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

En Salah Dahri feia tres anys que vivia a Catalunya i aquest 1 d'abril ha tornat, contra la seva voluntat, al Marroc, on va néixer, expulsat gràcies a la firma del subdelegat del Govern espanyol a Barcelona, Eduardo Planells. Aquest és el cas de centenars de persones que no disposen de permís de residència a l'Estat espanyol quan són detingudes pel carrer, traslladades a algun CIE (centre d'internament d'estrangers) i deportades al cap de poc temps. En Salah Dahri, amazig, residia a Cornellà de Llobregat (Baix Llobregat) i era membre actiu de l'Associació Sense Fronteres, un col·lectiu pels drets dels

migrants. Va ser detingut perquè el govern espanyol encara no li havia concedit "els papers", encara que, com afirma en un comunicat l'associació a la qual pertanyia, "estava demostrada la seva integració social i política a la societat catalana" i estava en procés de regular la situació.

La mateixa associació que ha encapçalat la campanya de suport i denúncia del cas adverteix que l'expulsió, després d'estar gairebé un mes privat de la seva llibertat, pot ser considerada un cas de prevaricació perquè diuen que la decisió del funcionari

Salah Dahri

es va prendre sabent que era injusta i irregular. Legalment, en Salah encara tenia dret a demanar una revisió del seu cas, perquè a la Subdelegació encara no els havia arribat la resolució negativa de la seva petició d'asil. Fins i

tot, estava a les seves mans imposar una multa en comptes de l'ordre d'expulsió, però l'Associació Sense Fronteres afirma que ha estat "una clara provocació a la població immigrant, sense drets democràtics i subjecta a legislacions d'excepció, i als centenars de persones i organitzacions que s'han interessat pel Salah".

CATALUNYA // LABORAL
Mobilitzacions anticapitalistes per la jornada del primer de maig

Redacció Directa
 /redaccio@setmanaridirecta.info/

Les mobilitzacions en contra del sistema econòmic capitalista també seran presents durant la tradicional jornada del primer de maig. Enguany no es farà la marxa anomenada Mayday, però sí que des de diferents espais de coordinació es fa una crida per a participar en les mobilitzacions. Com ja és habitual, durant el matí hi haurà marxes, mitjans i actes polítics de les dues CNT, de CGT, de la IAC, la Intersindical, sindicats autònoms i organitzacions de l'esquerra independentista com Endavant i Maulets. Per a la tarda s'han organitzat manifestacions. La marxa per un Primer de Maig Anticapitalista sortirà des de la plaça Universitat a les 17:30h, amb parlaments de treballadors d'Ibèria, Sintel i SAS Abrera. També hi parlaran membres de la lluita en suport al poble d'Oaxaca. Mitja hora abans, a les 17h, també tindrà el seu punt d'inici als Jardins de Gràcia la marxa llibertària i també anticapitalista convocada per individualitats, col·lectius i organitzacions llibertaris.

BCN // OKUPACIÓ
Centres socials okupats impulsen una carta oberta a Jordi Hereu

Lluc Salellas
 /redaccio@setmanaridirecta.info/

Un conjunt de centres socials okupats de la ciutat de Barcelona han engegat una campanya que consisteix en l'enviament d'una carta oberta escrita de forma col·lectiva a l'alcalde de la ciutat Jordi Hereu. La carta, que té la voluntat d'aparèixer als mitjans de comunicació de masses i arribar al conjunt de la societat barcelonina, exposa el punt de vista d'aquest grup de centres sobre la situació de la ciutat i aposta per l'okupació i la mobilització social per aconseguir canvis en la política municipal. En l'escrit, que està obert a les adhesions per part d'altres grups o col·lectius, es denuncia l'augment de la criminalització i la repressió al moviment okupa i s'exigeix al consistori que es preocupi dels problemes reals com l'habitatge, la precarietat o la dificultat de bastir alternatives socials pel constant increment de les mesures privatitzadores dels carrers. Aquesta incitativa, a més, es complementa amb un escrit de demandes concretes al qual també us podeu adherir.

En definitiva, la campanya, que ha sorgit de centres com Can Masdeu, Can Vies, Miles de Vivendes, Magdalenes o Ateneu popular de l'Eixample, pretén visualitzar l'opinió de d'una part dels centres okupats i denunciar el model de la ciutat.

BARCELONA // PRENEN EL CARRER PER VISIBILITZAR LES LLUITES

Els moviments socials omplen el maig d'actes reivindicatius

Assemblea de Solesnopodem

Edu bayer

Lluc Salellas
 /redaccio@setmanaridirecta.info/

Des de diferents àmbits dels moviments socials s'han impulsat diverses iniciatives reivindicatives al carrer durant el proper mes de maig a Catalunya i, en especial, a Barcelona. A part de les tradicionals mobilitzacions del Dia del Treballador, aquest maig comptarà amb jornades, manifestacions, actes, etc. que tracten des de la lluita contra l'especulació a la defensa de l'entorn o a la denúncia de la política institucional i la proposta d'obrir la política al carrer a través de les assemblees populars. Un aspecte a destacar és que la majoria d'aquests actes busquen ser espais de confluència i unitat entre els diferents membres i col·lectius dels moviments socials per lluitar conjuntament contra determinats aspectes del sistema actual.

Un clar exemple d'aquesta voluntat de teixir espais unitaris són les jornades "Traiem la política al carrer", proposades per

l'espai "Soles no Podem i de qualsevol manera no ens val", amb la idea de demostrar amb assemblees, debats i manifestacions que des dels diferents àmbits de l'esquerra de resistència al capitalisme es rebutja la política institucional actual i s'aposta per l'ús i la creació d'espais que treballin des de baix i per a

Un clar exemple de la voluntat de teixir espais unitaris són les jornades "Traiem la política al carrer"

baix. "Traiem la política al carrer" portarà activitats als diferents barris de la ciutat comtal durant el primer i el segon cap de setmana de maig. Així, el

matí del dissabte cinc de maig, assemblees populars a cada barri barceloní, on es discutiran els temes polítics que vulguin els assistents, donaran el tret de sortida a la Campanya. Els actes continuaran l'endemà amb una trobada conjunta dels diferents participants de les assemblees de barri on es debatrà a partir de quatre eixos al voltant del concepte de "reapropiació": la ciutat, els drets, la solidaritat i també la política. Una de les idees d'aquest treball conjunt és intentar consensuar unes línies de denúncia i proposta sobre les formes i els continguts de la política actual. Finalment, les activitats es clouran el següent cap de setmana amb una manifestació i un concert a Barcelona.

Les jornades, que comptaran amb assemblees a Sants, Gràcia, l'Eixample, el Poble Nou, Nou Barris i alguna més encara per concretar, no volen ser un simple conjunt d'actes sobre una temàtica sinó que volen "esdevenir un punt de partida a partir del qual es puguin mantenir punts unitaris de fer política per

tal de teixir xarxes dins els moviments socials a la ciutat de Barcelona", segons han especificat els seus impulsors.

En una trobada conjunta dels diferents participants de les assemblees de barri es debatrà a partir de quatre eixos al voltant del concepte de "reapropiació"

"Soles no Podem i de qualsevol manera no ens val" confia que les jornades siguin un espai realment unitari que reflecteixi la quantitat de gent que està en desacord amb el sistema actual. ☺

"Està tot Fatal" impulsa una setmana d'accions

La setmana del 14 al 20 de maig acollirà un conjunt d'accions organitzades de forma descentralitzada en el si de la campanya "Està tot fatal". La idea és que de forma descentralitzada i durant aquella setmana, tots aquells col·lectius, assemblees, organitzacions,... que ho vulguin, duguin a terme accions als seus respectius espais de lluita per visualitzar amb el lema "Està tot fatal" la situació de destrucció de l'entorn, elitització dels barris, creixement especulatiu i repressió que caracteritzen el sistema on vivim,

segons els impulsors. Així, a diferència de la majoria de campanyes, aquesta no s'organitza des d'un col·lectiu o plataforma sinó que s'utilitza un procediment basat en buscar la unitat d'acció a partir de la redacció d'un manifest ampli i el facilitar que hi hagi el màxim d'accions per, d'aquesta manera, visualitzar la unitat en la crítica del sistema. Alhora que es demana als col·lectius que preparin el màxim d'actes, els impulsors han iniciat una recollida de signatures per legitimar més la denúncia que fan.

Quinzena en "Defensa dels Espais Alliberats"

Des de l'Assemblea d'Okupes de Barcelona també s'està preparant una quinzena de lluita durant el mes de maig. Les jornades que estaven previstes per finals d'abril han estat ajornades fins a la quinzena que va del 5 al 19 de maig. La manifestació que anunciàvem pel 28 d'abril a l'anterior número de la DIRECTA, es faria dins aquesta quinzena. En l'actual marc de criminalització mediàtica i repressió policial exercida pels mossos d'esquadra (dirigits pel partit més a l'esquerra del ventall parlamentari, Iniciativa per Catalunya-EUIA), des de l'assemblea s'han coordinat

aquestes mobilitzacions com una resposta que porti al carrer les lluites que es desenvolupen diàriament als centres socials i les cases okupades. També s'està treballant en l'elaboració d'un diari amb informació sobre l'okupació i tots aquells aspectes que es vulguin aportar des dels col·lectius que hi participaran a barris i pobles. No vol ser només una mobilització d'okupes i per okupes, es tracta d'una quinzena oberta a totes aquelles persones que defensen la pràctica de l'okupació i participen en les activitats que es fan als centres socials okupats.

BAIX LLOBREGAT // CONFLICTE LABORAL

SAS no concreta un pla social per a les 210 persones que vol acomiadar

Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

La plantilla de SAS porta quaranta dies tancada a la fàbrica arrel del conflicte laboral iniciat pel tancament patronal de la planta a Abrera (Baix Llobregat), que resta lluny de resoldre's. Després de veure's obligada a presentar un Expedient de Regulació d'Ocupació (ERO) per tal de legalitzar una situació irregular, la direcció de la proveïdora de l'automobilística SEAT no compleix els mínims exigits per la Generalitat, quant a un pla social derivat de la pèrdua de la feina de 210 persones.

La plantilla de SAS porta quaranta dies tancada a la fàbrica

Després de quatre reunions, la direcció de SAS, assessorada pel gabinet jurídic Garrigues & Walker, encara no ha definit adequadament com seran les recol·locacions. El que sí que ha canviat és la seva proposta d'indemnització, que ha passat del mínim legal (vint dies de sou per any treballat) als quaranta-cinc dies. Per la seva banda, el comitè d'empresa qualifica d'insuficients les indemnitzacions i ha reiterat a

Treballadors de SAS, a les portes de la fàbrica

CGT Catalunya

la patronal que el pla de recol·locacions "no garanteix res" ja que, en un primer moment, es parla de llocs de treballs "eventuals amb vocació d'indefinitos". També insisteix que aquest ha d'incloure una solució per aquelles persones amb edat de jubilar-se o jubilar-se, perquè encara no s'ha parlat d'aquests casos.

El paper de SEAT

Pel sindicat CGT, majoritari al comitè d'empresa, "SEAT ha de ser part de la solució i la Generalitat ha d'intercedir davant la direcció

de l'empresa perquè aquesta garanteixi l'ocupació". Així, la CGT veu amb bons ulls la proposta del Comitè Intercentres de SEAT perquè la multinacio-

"SEAT ha de ser part de la solució i garantir l'ocupació"

nal absorbeixi la totalitat de la plantilla, cosa que, a més, reduiria les despeses de trasllat del producte. El comitè d'empresa també inclou la possibilitat de recol·locar la plantilla acomiadada als centres de treball que té SAS a Martorell o a la Zona Franca. Per la seva banda, la direcció de SAS continua reiterant que no hi ha cap contracte signat amb SEAT per la fabricació dels taulers de control, i que només es tracta d'un acord verbal que es pot trencar en qualsevol moment, com ha passat a favor de Peguform.

TARRAGONA // PAGESIA

La Generalitat s'oblida dels acords sobre els ajuts a l'avellana

Pau Cortina
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La proposta del Departament d'Agricultura i Ramaderia en matèria d'ajudes econòmiques pel sector de l'avellana al Camp de Tarragona ha decebut amb escreix les expectatives del sindicat agrari Unió de Pagesos.

Segons va denunciar el sindicat la darrera setmana, les noves mesures agroecològiques per millorar aquest sector, incloses en el Pla de Desenvolupament Rural de Catalunya (2007-2013), "presenten serioses deficiències" respecte als compromisos que el director general, Josep M. Besora, va adquirir davant els pagesos de l'avellana el passat 1 de març, en l'assemblea de la Selva del Camp. Uns compromisos que refermaven la línia d'acords assolits ja l'any 2003 quan Govern, partits i

Unió de Pagesos mantindrà la protesta conjunta per l'avellana i les expropiacions a la C-14

oposició van recolzar de forma unànim les demandes del sector pel que fa al volum d'ajuts necessari per evitar l'abandonament d'aquest cultiu.

La proposta actual del departament exclou de l'accés als ajuts agroambientals la majoria dels agricultors titulars d'explotacions d'avellaner al Camp de Tarragona, ja que preveu que només s'hi puguin acollir els pagesos professionals, és a dir aquells que dediquen un mínim del 50% de temps al treball agrari i amb un mínim d'un 50% d'activitats directament agràries. A més el sindicat assenyalava com un agravant a considerar la devallada d'un 50% en el preu de l'avellana que s'ha produït en poc més d'un any. Així, s'ha passat dels 6,90 euros el quilo de closca, el gener de 2006, als 3,15 euros el quilo d'aquest mes d'abril.

En un altre ordre de coses, el sindicat també denuncia el que considera un abús en el procés d'expropiació de 50 finques afectades pel projecte de desdoblament de la C-14 entre Reus i Alcover per part de l'empresa adjudicatària de les obres. El nou sistema de finançament d'aquest tipus d'obres impulsat per la Generalitat anomenat "peatge a l'ombra" comporta que l'empresa executi el projecte, i en els anys següents vagi cobrant segons el trànsit que passa per la carretera. D'aquesta manera, Dragados i Benito Arnó e Hijos -executores del projecte- estan negociant directament i al seu gust amb els afectats sense cap arbitratge de l'administració.

Pancarta desplegada a la plaça dels Països Catalans de Barcelona abans d'anar fins a la seu central de l'empresa

Eloy de Mateo

Un any de lluita a Mercadona

Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Ja fa un any que la plantilla de l'empresa Mercadona al centre logístic de Sant Sadurn d'Anoia es troba en lluita per unes condicions laborals dignes. Durant tot aquest període s'han viscut manifestacions, vagues de fam, concentra-

cions a les seus dels supermercats i actes de protesta, fins i tot, a l'Argentina, seguint al president de l'empresa fins allí per denunciar la seva actitud. Els i les treballadores en vaga denuncien que han patit agressions i acomiadaments pel fet de participar a les protestes. La direcció de Mercadona, però, es va veure obligada a reincorporar al-

guns treballadors acomiadats de forma totalment improcedent, tal i com es pot veure a les sentències fermes penjades a la web de CNT-AIT. El passat dissabte 31 de març, en commemoració d'aquest any de lluita dins l'empresa, es va fer una manifestació on una cinquantena de persones van sortir des de la plaça dels Països Catalans de Barce-

lona -manifestacions que fa mesos van ser il·legalitzades pel Departament d'Interior-. Darrera d'una pancarta i megàfon en mà van anar fins a la seu de la direcció de Mercadona, al carrer Calàbria 129. Van informar els i les clients de les condicions laborals indignes que asseguren patir, especialment al centre logístic de Sant Sadurn d'Anoia.

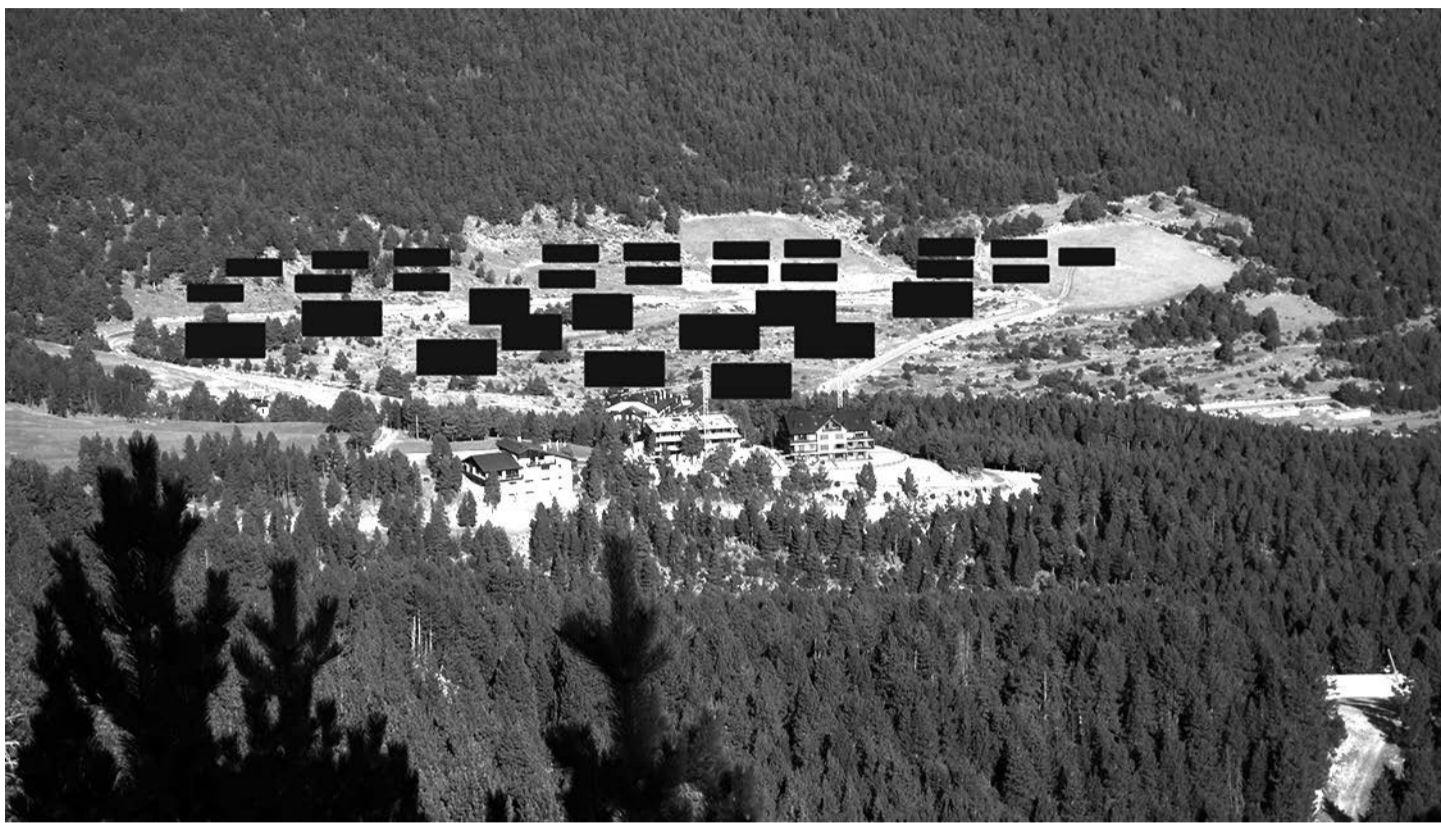
SOLSONÈS // ESPECULACIÓ A PORT DEL COMTE, ENTRE ELS 1.665 I ELS 1.710 METRES D'ALTITUD

405 apartaments a Prat Berlà

Directa Solsonès
/solsones@setmanaridirecta.info/

L'especulació més agressiva amenaça des de fa anys el nord del Solsonès. L'amenaça més gran, fins ara, prové del principal propietari de l'estació d'esquí del Port del Comte, Jaume Majoral. Aquest, a través de l'empresa Guimaru, SL, fa dos anys que intenta aconseguir els permisos per la construcció de 405 apartaments en un prat muntà situat al límit de l'estació d'esquí.

El propietari de Port del Comte a través de Guimaru SL fa dos anys que vol aconseguir els permisos

Directa Solsonès

Prat Berlà vist des de la Coma de Santgrau. Simulació de la part visible de la urbanització des d'aquest punt. Els dos edificis de serveis, de 110 metres, i sis dels blocs d'apartaments més grans es veurien des d'altres punts de la vall. La urbanització també suposa la construcció de dos vials i diversos espais coberts pel formigó.

▶ Els impactes de l'especulació arreu i a Prat Berlà, un cas dels més agressius

A les ciutats s'ha pogut comprovar l'impacte de les grans especulacions, com el 22@. Trenquen el teixit socioeconòmic del barri i n'imposen un altre que distancia les persones. També contribueixen a perdre el sentiment de comunitat. Les grans especulacions, a la muntanya, també tenen aquest efecte amb l'afegit de l'enorme impacte ambiental que suposa edificar en un prat muntà que, fins ara, només ha sofert l'impacte d'una carretera estreta. Prat Berlà i l'estació Port del Comte pertanyen al municipi de la Coma i la Pedra. L'especulació urbanística en un municipi rural com aquest, que històricament ha perdut població, suposa una injecció de diners exagerada i temporal que sembla solucionar els problemes de pèrdua de teixit socioeconòmic. La realitat, però, és que la vall ha perdut hotels durant els

últims anys. La població més gran de la vall, Sant Llorenç de Morunys, està situada a 12 km de l'estació. Fa trenta anys tenia vuit hotels i actualment només en té un de nou habitacions. L'últim que va tancar ho va fer durant el 2006.

La població més gran de la vall, Sant Llorenç de Morunys, està situada a 12 km de l'estació

També es qüestiona la viabilitat de l'estació d'esquí de Port del Comte perquè és la més meridional dels països catalans i cada any

té més problemes per obtenir aigua per fer neu artificial, i més dificultats per fer-la a causa de l'augment global de la temperatura. Aquesta temporada l'estació gestionada per Guimaru va construir un dipòsit de 73 milions de litres. Tot i això, va acabar les reserves d'aigua a finals de gener de manera que van haver-ne de bombar del fons de la vall, a 1.000 metres de desnivell. Aquest és un clar exemple d'insostenibilitat.

▶ L'especulació a Prat Berlà
Estem parlant d'una requalificació de terrenys d'una superfície equivalent a 162 camps de futbol i una urbanització de superfície urbana equivalent a 26,5 camps de futbol. El projecte inclou: 46 apartaments en xalets dobles, 19 blocs d'apartaments de tres plantes i d'uns 30 o 50 metres de llarg, 2 edificis de serveis de quatre plantes i de 110 metres de llarg.

Les normes subsidiàries del municipi estableixen que, per aprovar un pla parcial urbanístic vinculat a l'estació, cal assolir la capacitat de 5.000 esquiadors diaris. La realitat és que el millor dia de l'any passat, durant la Setmana Santa no s'aconseguien ni 4.000 esquiadors i la mitjana de la temporada és al voltant dels 1.000 esquiadors diaris. La política europea en matèria de planificació urbanística respecte de les estacions d'esquí és la de prohibir que es permeti especular a canvi d'ampliar les instal·lacions.

El cas genera un greuge comparatiu. Les normatives urbanístiques impedeixen que els fills de les cases de pagès construïxin una casa per viure-hi i poder treballar a la finca amb la família. A ells no els permeten una casa petita de nova construcció per viure-hi i a magnats com el Jaume Majoral els permeten edificar centenars d'apartaments. Una llei per als que viuen de la terra i una altra per als que especulen amb cases buides.

▶ Cases buides
Al Pirineu català les segones residències són ocupades una mitjana d'unes 15 o 20 nits l'any. Són urbanitzacions fantasma. Als propietaris, els sortiria molt més econòmic anar a un establiment hotelier que comprar una segona residència, però la necessitat de l'lit no és la seva principal motivació. Compren una segona residència perquè actualment és una manera molt rendible d'invertir els estalvis. Cal esmentar, també, la influència que té —encara als nostres dies— la dogmatització que feia el dictador Franco a través del Nodo amb el seu lema "cada treballador una casa", lema que va generar la necessitat de tenir propietat. Necessitat que sembla no tenir límits.

Del fet d'invertir en habitatge, se'n diu especulació i és un delicte constitucional. Els diferents governs de la democràcia falten a la seva obligació perquè no desenvolupen una normativa que impedeixi el que diu l'Art. 47 de la Constitució. Més expressament en el cas de l'Ajuntament de la Coma i la Pedra, ja que l'article citat diu: "Tots els ciutadans tenen dret a un habitatge digne i adequat. Els poders públics promouran les condicions necessàries i establiran les normes pertinents per fer efectiu aquest dret, tot regulant la utilització del sòl d'acord amb l'interès general per impedir l'especulació."

Des del punt de vista del lliure mercat, podem deduir que està predominant el dret d'uns quants a posseir una segona residència davant del dret de tothom a l'accés a un habitatge digne.

▶ La lluita administrativa
Les entitats de defensa del territori IPCENA, Plataforma en Defensa de la Vall de Lord i Plataforma en Defensa del Solsonès han interposat un contenciós administratiu contra el pla parcial. Argumenten que caldria l'afluència de 5.000 esquiadors diaris per garantir la rendibilitat de l'estació. Evidentment, demostrar la capacitat dels remuntadors no n'assegura la presència.

La principal amenaça que suposa la urbanització és de tipus ambiental, la defensa administrativa del qual ja no és possible des que el Departament de Medi Ambient hi va donar el vistiplau. Ha estat un govern que s'anomena ecologista el que està permetent aquestes agressions, en aquest cas, en una capçalera de riu (ecosistema d'especial fragilitat), a 1.700 metres d'altitud i amb un hàbitat d'una espècie protegida com és el gall fer. ☉

Directa Solsonès

Dues de les seixanta-una plataformes abandonades enmig del bosc

Precedents d'una mala gestió del territori

A menys de 500 metres de la ubicació de la nova urbanització, n'hi ha una altra en creixement, anomenada Urbanització de Bosc Berlà. Als anys vuitanta, es van començar noranta-set xalets de petit format, coneguts popularment com Els Barrufets. D'aquests, n'hi ha trenta-quatre d'acabats i dos en obres. Alguns

han estat ampliats. La resta, seixanta-u, van quedar abandonats al bosc, la majoria en la fase de fonaments i plataforma. Deixalles i runa són presents en la majoria d'aquestes plataformes. D'alguns en surten multitud de barres d'acer de l'armat de l'obra, que són un perill per a les persones que hi fan excursions i hi passegen. Els

últims anys, sembla que s'està reprenent l'activitat d'urbanització, a raó d'un parell de xalets cada any, com afirmen veïns de la zona. Els diversos moviments en defensa del territori estan estudiant actualment les possibles irregularitats d'aquest desastre. La situació és el resultat de prop de 30 anys de gestió convergent.

PAÏSOS CATALANS // REIVINDICACIÓ DELS DRETS DEL POBLE PALESTÍ

Denuncien la venda de productes israelians a la cooperativa Abacus

✉ Xavier Martí

/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

Col·lectius pacifistes i de solidaritat amb Palestina van fer dies enrera diversos actes de protesta simultanis davant les seus de la cooperativa Abacus. El motiu de la iniciativa va ser denunciar que aquests establiments comercialitzen joguines fabricades a Israel mentre la violació dels Drets Humans dels palestins continua.

L'objectiu de la iniciativa va ser denunciar que la violació dels Drets Humans continua

A València, el col·lectiu Palestina Lliure va repartir octavetes a l'entrada de la botiga que té Abacus al centre comercial "Boulevard Àustria". Els membres de Palestina Lliure van informar les clientes d'Abacus que és impossible realitzar un comerç just mentre els drets del poble palestí no són respectats.

Els membres del Col·lectiu Antimilitarista de Sant Cugat (CASC) es van situar davant del nou Abacus de Sabadell per repartir octavetes informatives. Diverses treballadores van sortir al carrer per parlar amb els integrants del CASC. Les assalariades van afirmar que desconeixien que Abacus comercialitzés productes israelians i van dir que demanarien explicacions a la direcció.

A Tarragona, el col·lectiu que va denunciar la venda d'aquests productes va ser la Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau. Es van repartir més de 300 octavetes i es van enganxar alguns cartells que posteriorment les treballadores d'Abacus van retirar.

La Guàrdia Urbana de Barcelona va imposar sancions a tres persones que repartien octavetes davant la botiga d'Abacus del carrer Còrsega, a Barcelona. L'acció

de protesta la va dur a terme el col·lectiu Palestina Lliure i en cap moment es van produir incidents.

▶ Campaña arreu

Les accions de protesta simultànies que es van dur a terme el 31 de març s'emmarquen dins d'una campanya internacional de boicot a Israel. Les accions compten amb el suport de grups pacifistes israelians i palestins i a l'Estat Espanyol les impulsa la Xarxa Solidària contra l'Ocupació de Palestina, que és una plataforma integrada per més de 40 ONG, partits i sindicats.

Les accions de protesta simultànies les impulsa la Xarxa Solidària contra l'Ocupació

Els actes de protesta davant d'Abacus —que és una cooperativa d'economia social i de funcionament democràtic— pretenien evidenciar que existeixen nom-

brores alternatives als productes israelians, amb la mateixa qualitat, més responsables èticament i més coherents amb els valors que aquesta cooperativa intenta difondre. Les accions volien demanar a Abacus el seu compromís vers unes relacions socioeconòmiques més justes, una distribució més equitativa de la riquesa i una reflexió davant els problemes globals que afecten el medi social i ambiental.

L'apartheid al Mediterrani

L'estat d'Israel viola sistemàticament les resolucions de les Nacions Unides i la legalitat internacional. Manté ocupats Cisjordània, la Franja de Gaza, Jerusalem Est i l'altiplà del Golan des del 1967, i una part del Líban des del 1982. Ha provocat l'èxode de milions de palestins i ha ocupat aquests territoris fent servir la seva pròpia població, els colons.

Israel ha construït a Palestina un mur de 730 quilòmetres, el qual aïlla el 16 per cent de la població palestina de Cisjordània. El passat estiu les tropes israelianes van fer una

▶ Com identificar-los?

La xifra 729 a sota del codi de barres indica que un producte ha passat per Israel en algun moment del seu procés de fabricació o distribució. La Plataforma Aturem la Guerra ha identificat un total de 9 productes israelians que Abacus ven als seus establiments. Entre aquests articles s'hi troben nines, sonalls, xiulets i panderetes. ☹

nova operació de càstig sobre el Líban. La intervenció militar israeliana va provocar nombroses pèrdues humanes i econòmiques i una nova ocupació del sud del Líban.

Aquest conflicte va començar l'any 1948, quan es va formar l'Estat d'Israel. Des d'aquesta data, la violència contra el poble palestí no s'ha aturat. Nombrosos col·lectius pacifistes i de solidaritat amb el poble palestí sostenen que Israel està portant a terme una política de neteja ètnica davant la passivitat dels Estats Units i de la Unió Europea.

LLEIDA // IMPUNITAT

S'encadenen contra la tortura a la capital de Ponent

✉ Directa Terres Ponent

/terresponent@setmanaridirecta.info/

El passat 31 de març, tretze persones s'encadenaren durant tres hores davant de la delegació territorial del govern català a Lleida i tallaren el carrer Lluís Companys a l'altura de la Plaça de Catalunya. El motiu, el quart aniversari de la detenció sota la legislació antiterrorista de Jordi Vilaseca, el "Jove de Torà", i el seu posterior ingrés per una crisi d'ansietat a l'Hospital Santa Maria mentre es trobava en mans de la policia autonòmica i "nacional".

Dijous l'Audiència Provincial es pronuncia sobre l'arxivament de la querrela per tortures

Una trentena de persones es concentraven amb pancartes que duïen com a lemes "4 anys de tortures, 4 anys d'impunitat" i "Els mossos torturen, la justícia no investiga" en al·lusió al segon arxivament de la querrela per tortures interposada al maig del 2003 pels familiars del jove després de comprovar, amb unes anàlisis, la presència d'amfetamines a l'orina. Aquestes només li podien haver estat subministrades quan es trobava en règim d'incomunicació, ja que la seva presència té una durada inferior als dies que portava detingut.

L'únic incident el van protagonitzar els Mossos d'Esquadra, que van enviar una dotació d'agents antiavalots per impedir que les concentrades tallessin la Rambla d'Aragó. Les imatges de l'acció les podeu trobar a la pàgina web www.suportponent.net

El proper dijous 12 d'abril, l'Audiència Provincial de Lleida es pronuncia sobre el recurs interposat per l'advocat de Vilaseca i l'Associació Memòria contra la Tortura contra l'arxivament de la querrela per tortures.

CATALUNYA // LA FCONGD EMET UN COMUNICAT SOBRE EL CAS

Aclariment arrel de la investigació a Intervida

✉ Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Arran de les darreres notícies sobre investigacions obertes a ONGD, la Federació Catalana d'ONG per al Desenvolupament —FCONGD— ha emès un comunicat a l'opinió pública. La FCONGD assegura que és la principal interessada a esclarir les possibles irregularitats de qualsevol ONGD en la gestió dels fons de desenvolupa-

ment perquè arribin realment als seus destinataris, i que aquests respectin els mecanismes i els procediments legalment establerts. També recorda que les investigacions obertes no poden suposar un qüestionament de tot el sector de les ONGD. Aclareix que no hi ha sentències judicials fermes, i que independentment de com es resolguin, només afectaran les entitats implicades, sense que això hagi de suposar un judici per a la resta d'entitats

del sector. Informa també que la Fundació Intervida (centre de la polèmica arran de les investigacions per desviació de fons) mai no ha format part de la FCONGD ni tampoc de la Coordinadora Estatal d'ONGD (CONGDE).

▶ Intervida no és a la FCONGD

El 2001, la Fundació Intervida va sol·licitar la seva adhesió a la FCONGD, la qual va ser rebutjada en no complir el requisit de la pre-

sentació dels dos avals d'altres entitats federades. La Federació inclou 86 ONGD, entre grans, mitjanes i petites, si bé les mitjanes i les petites són majoritàries. Asssegura que el fet d'estar federat "dóna certes garanties i es fan esforços conjunts per aconseguir l'objectiu comú de fer un món més just, al marge de qualsevol relació de competència". Però puntualitza que no estar federat tampoc significa que no es pugui fer una bona feina. Des

de 1997, la FCONGD disposa d'un codi ètic propi que han de complir totes les ONG federades. El codi ètic estableix també que les ONGD "han d'estar obertes a l'escrutini i el debat públic sobre la seva política, pràctiques i pressupostos". En aquest sentit, la Federació entén que caldrà fer un esforç més gran per explicar, de manera clara i entenedora, el treball de les ONGD, i per difondre el seu codi ètic. ☹

Haití i el vudú. Una form

La història moderna d'Haití s'inicia amb la conquesta europea del Nou Món, que provoca la desaparició de les poblacions antillanes precolombines i permet la implantació de les cultures espanyola i francesa per part dels colonitzadors, així com de les cultures africanes arribades amb els esclaus, importats com a mà d'obra per al cultiu de plantacions de canya de sucre, cafè, indigo, cotó i tabac... Els ventres dels vaixells negres no van arribar només inflats d'homes, dones i criatures, sinó també de divinitats, creences i concepcions, de música, dansa, rites, religió, ètica, costums de cultures ancestrals arrencades per la força i trasplantades a la dura realitat de l'esclavatge.

La dura realitat de la vida colonial, amb les rivalitats socials i els odis racials, la subordinació de

gairebé 500.000 esclaus, l'afany de riquesa d'uns 40.000 blancs –entre terratinents, missioners i funcionaris de la metròpoli–, així com les insalvables contradiccions de la gent lliure de color, prop de 28.000 persones, van afavorir una valuosa unió de contrastos per assegurar la subsistència dels esclaus: en efecte, la música era minueta i contradansa per un costat i ritmes de tambors congos i iorubes, petros i radas, per l'altra. És així com sorgeix el vudú, una amalgama de creences i representacions místiques i pràctiques rituals de les regions occidentals de l'Àfrica negra amb el catolicisme... entre l'esperit europeu i l'ànima africana en terres americanes. És així com, també, sorgeix el créole que es parla, una mescla de francès, espanyol i dialectes africans de Nigèria i Dahomey. Les altres

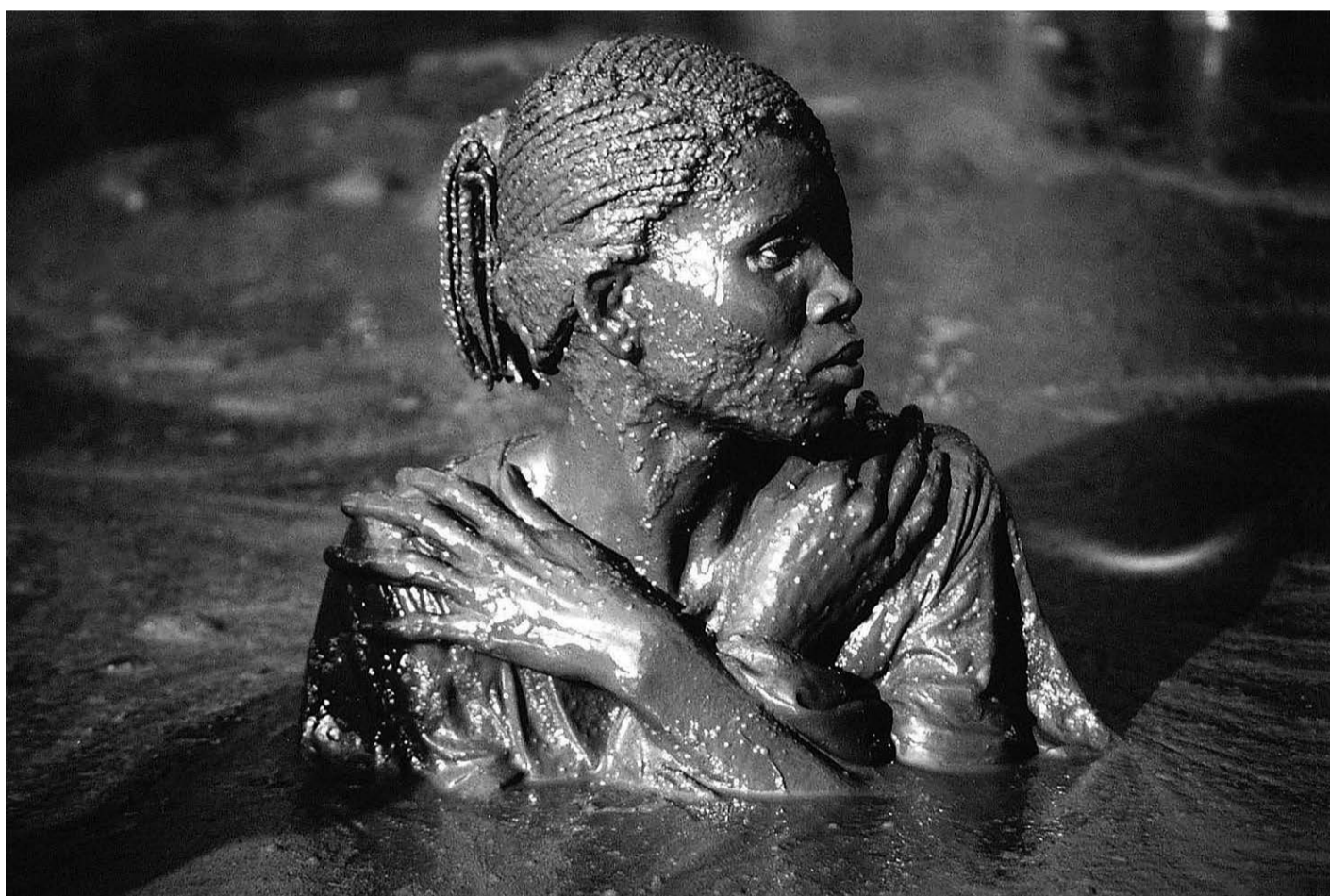
ètnies o nacions es van fondre en el panteó vudú, on van introduir la música, les danses i alguns elements de litúrgia.

El 14 d'agost de 1791, es va celebrar una cerimònia d'unió de les diferents nacions africanes en un espai sagrat anomenat Bois Caiman, d'una propietat sucrera de la Plaine du Nord, al Nord del país. Aquesta cerimònia és considerada com l'acte fundador de la revolució i de la guerra de la independència, és a dir, de la nació haitiana. Va ser la primera gran revolta col·lectiva d'Haití contra l'esclavitud. La guerra va durar tretze anys, del 1791 al 1804, i va donar pas a l'abolició de l'esclavitud i a la proclamació de la independència del país. Haití es va convertir en la primera república negra del món. Va ser el suport i l'exemple de les lluites con-

secutives per la independència dels països de les Amèriques, de la revolució Bolívar.

Al llarg del segle XIX, Haití desenvolupa un sistema de creences, en el qual les creences africanes al contrari del que s'acostuma a pensar, més enllà de la simple "brujeria", l'organització familiar, la naturalesa, la música, la dansa, van configurar una visió del món, una veritable forma de vida.

Aquest reportatge tracta de la relació entre el blanc i negre sobre les creences i rituals (se celebren cada 25 de juliol al Nord), a la regió on va te-

na de vida

ndència que s'anirien pro-
amèriques i, fonamental-
livariana.

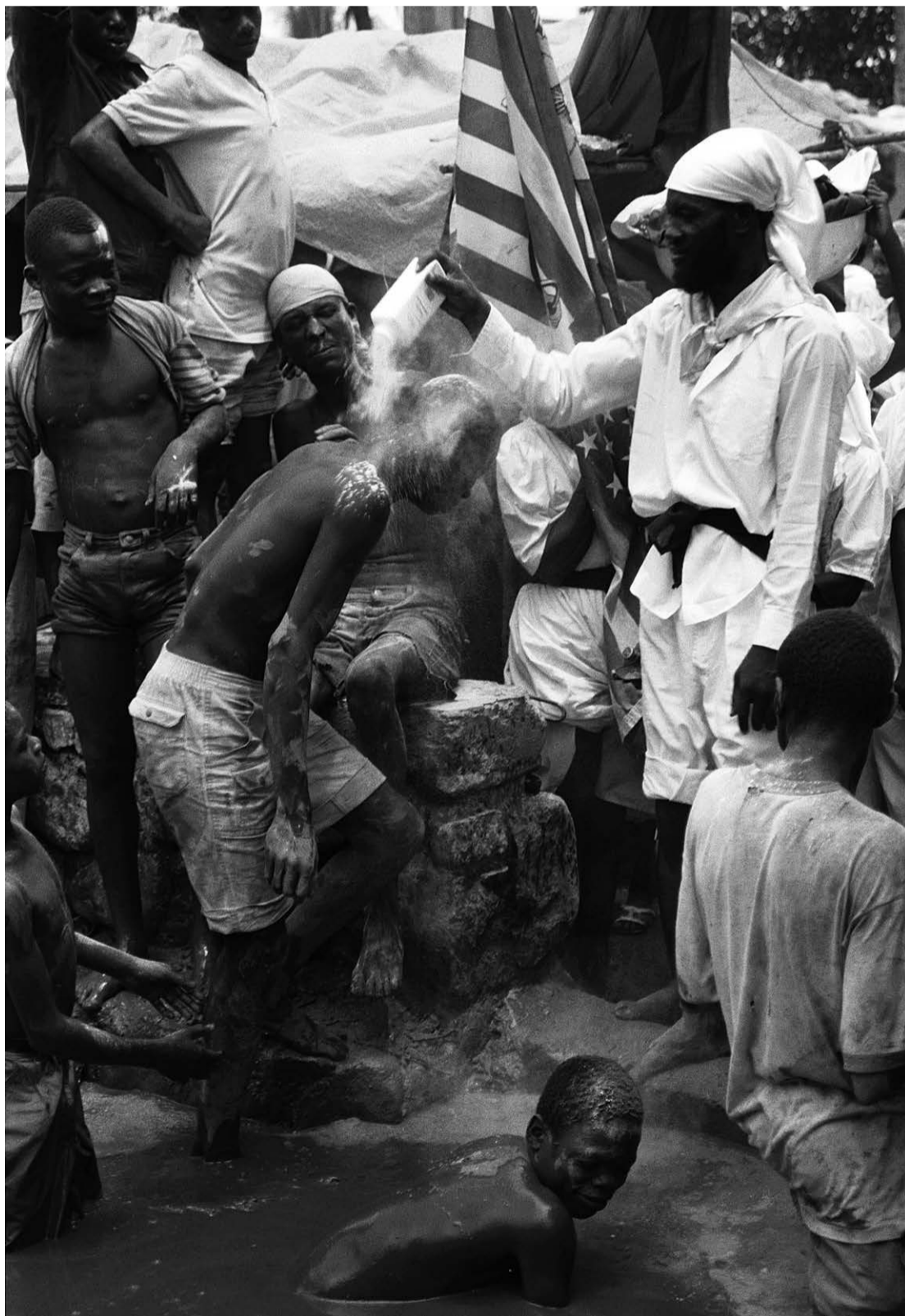
K, la cultura camperola va
ma sòlid de noves tradi-
nces del vudú –culte que,
ostuma a creure, va molt
ruixeria, “bona” o “dolen-
miliar, la relació amb la
a dansa i la tradició oral,
ió del món original, una

inclou algunes fotos en
rimònies vudú que es rea-
nord d'Haití (La Plaine du
nir lloc la insurrecció dels

esclaus que va donar com a resultat la indepen-
dència del país. És en honor al loa Ogou Badagri
(Badagri és el nom d'un poblet de Nigèria), esperit
vudú que correspon a Sant Jaume de Compostela.
Simbolitza el foc i el ferro, i els fidels hi busquen la
invulnerabilitat, la protecció, la curació.

Els rituals es duen a terme al voltant d'un bassal
de fang, on resideix Ogou, i els peregrins l'invocuen
per demanar-li *bon chans* o bona sort i protecció.
Imatges que ens porten a un món desconegut i sor-
prenent, teixit de mites, ritus, ritmes ancestrals,
ofrenes, pregàries i tambors.

TEXT: Aurelia Álvarez i Rosa Parès
FOTOGRAFIES: Martí Casanellas

VALÈNCIA // ANTIMILITARISME

El bloqueig del tren de l'OTAN no és delictiu, però imposen 600 euros de multa

Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El Jutjat Penal número 2 de València ha comunicat la sentència als quatre antimilitaristes que van bloquejar l'eixida d'un tren amb equipament de la base de l'OTAN en 2004: absolució del delictiu de desordres públics però multa de 600 euros a cadascun per una falta de "desobediència lleu". Els antimilitaristes han celebrat l'absolució, recorreran la multa i afirmen que seguiran participant en més accions desobedients.

En la sentència, el jutge rebutja la petició del fiscal d'un any de presó per "desordres públics", però també els arguments de la defensa, recolzats en algunes sentències del Tribunal Suprem que van tenir en compte la "finalitat última" de protesta social per a absoldre a acusats en accions anàlogues (per exemple l'ocupació per jornaleros del SOC de les vies de l'AVE en l'estació de Santa Justa a Sevilla). No obstant això, considera provat que va haver desobediència reiterada a les ordres dels policies, a pesar dels contradictoris testimoniatges d'aquests en la vista. Així, un dels agents va declarar que va ordenar a dos dels pacifistes que els acompanyaren i així ho van fer, mentre que l'altre agent va declarar que els va ordenar que es marxaren del lloc i no ho van fer. El jutge accepta la petició del fiscal en aquest terreny i condemna als quatre pacifistes a pagar la multa màxima contemplada per a la "desobediència lleu a agent de l'autoritat": 600 euros cadascun, 2.400 euros en total.

Celebren la parcial absolució

Els quatre antimilitaristes celebren que s'enfonse parcialment aquest intent de criminalitzar la protesta social pacífica, i aplaudeixen la seua absolució del delictiu de "desordres públics" i de la pena de presó que duu aparellada. "Això confirma la legitimitat de la desobediència civil com a forma de participació social i política, com a forma d'obrir debats emmordassats per poderoses aliances econòmiques i institucionals, com és el cas ací del debat sobre l'abolició de l'exèrcit, silenciats per l'entramat militar-industrial", han dit. Però al mateix temps lamenten la condemna per "desobediència lleu" i l'alta multa associada perquè no s'ajusta a la realitat dels fets i revela una voluntat del jutge de compensar l'absolució del delictiu amb una gran multa: dues de les activistes van seguir en tot moment les indicacions dels agents i no hi ha especials circumstàncies agreujants que justifiquen la multa en la seua quantia màxima. Continuaran les accions de desobediència civil. Per exemple, entre altres, la que s'està organitzant per al pròxim 5 de maig, la cinquena edició de la inspecció ciutadana a la base de l'OTAN a Bétera, que reclama el tancament d'aquesta instal·lació de guerra. ☺

BARCELONA // PRESENTACIÓ DEL MANIFEST DE SUPORT A LA JOVE

Rubianes, Portet, Presas i Terricabras signen per la llibertat de Pórtulas

Jesús Rodríguez
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Quan es compleixen seixanta-cinc dies des de l'empresonament de Núria Pórtulas, les assemblees de suport a Girona, Barcelona, Vic i Lleida mantenen les seves concentracions davant les seus d'Iniciativa per Catalunya tots els dimecres a les 19.30 h. Aquesta setmana però, s'hi afegirà la presentació d'un ampli manifest d'escriptors, artistes, intel·lectuals i personalitats públiques.

La causa segueix sota secret de sumari, segons resolució judicial del 2 d'abril

L'acte de lectura i difusió es farà el dimecres 11 d'abril al local Brindem Brindola, al carrer Riera Alta 4 del barri del Raval. Comptarà amb la presència de Josep Maria Terricabras, Oleguer Presas i Matthew Tree, que en nom de tots els signants hi faran acte de presència. Al seu costat intervindran Miquel Pórtulas i Benet Sale-

llas, germà i advocat, respectivament, de la jove de Sarrià de Ter.

El manifest on es demana la llibertat de la Núria i s'exigeix l'assumpció de responsabilitats polítiques a la Conselleria d'Interior, ja ha estat signat entre d'altres, per Quimi Portet, Manu Chao, Pepe Rubianes, Joan Reig, Titot, Víctor Aleixandre, Guillem Terribas, Carlos Taibo, Fermín Muguruza, Vicent Partal, Arcadi Oliveras, Joel Joan, August Gil Matamala, Feliu Ventura, Ventura Pons, Ramon Piqué, Miquel Gil i Eva Fernández. També es convocarà a la manifestació que el proper dissabte 14 d'abril recorrerà la ciutat de Girona.

Secret de sumari

La causa judicial instruída pel jutge de l'Audiència Nacional espanyola Juan del Olmo segueix sota secret de sumari, segons resolució dictada el passat 2 d'abril. Tot i que el magistrat va demanar als Mossos d'Esquadra l'entrega urgent de les noves diligències d'investigació, no consta que des del Departament d'Interior de la Generalitat se n'hagi fet entrega. Els ordinadors requisats no han estat retornats a la família, que tot i demanar-ho, tampoc no ha estat rebuda pel conseller Saura. ☺

Una de les darreres accions que s'han fet a Girona

GRÀCIA // NO ÉS LA PRIMERA VEGADA QUE ÉS ATACAT

Els Mossos no aporten dades sobre l'atac incendiari al Casal Popular

Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La matinada de dimecres 28 de març, uns desconeguts van atacar amb còctels molotov el Casal Popular de Gràcia. Les flames van danyar la porta d'accés al local, el rètol del centre social i part de la façana, a més de socarrimar els accessos interiors de l'immoble, que des de que va ser okupat l'any 2002 ha estat la seu de l'Assemblea de Joves de Gràcia (AJG). Segons els okupes, es tracta d'un atac feixista, semblant al que ja ha patit l'AJG en diverses ocasions: l'anterior seu del Casal Popular, al carrer Verdi, va ser atacada dues vegades durant els anys noranta.

La investigació sobre la suposada agressió ultradretana l'està instruint el jutjat número 25 de Barcelona. Amb l'argument que calia recollir proves sobre el terreny i assegurar que l'edifici no havia patit danys estructurals, els Mossos van impedir l'accés dels okupes al Casal Popular durant els dos dies posteriors a l'atac. Gairebé dues setmanes després, però, no ha trascendit cap informació sobre les dades recollides per la policia científica. Pels testimonis de diversos veïns, que afirmen haver sentit fins a quatre explosions, sembla clar que es va tractar d'un

A la façana del Casal són visibles els efectes de les flames

atac amb còctels molotov, però aquest extrem no ha estat confirmat per la Policia Autònoma.

Propietat confusa

Arran de l'atac, la propietària del Casal Popular va presentar una denúncia penal per usurpació contra els okupes, però aquesta va ser arxivada d'immediat. Fonts properes a la investigació afirmen

que aquesta celeritat és deguda a que la persona que s'ha identificat com a propietària de l'immoble no ha acreditat degudament que l'edifici que okupa l'AJG sigui seu. De fet, la propietat afirma haver denunciat en reiterades ocasions els okupes del Casal, però a data d'avui no hi ha cap jutjat de Barcelona que estigui instruint una causa per desallotjar-los. Segons

els okupes, algunes d'aquestes denúncies són en realitat instàncies davant del Districte.

Amb el lema "Prou agressions feixistes", uns dos-cents joves van recórrer els carrers de Gràcia el divendres 30 de març per protestar contra l'atac. La manifestació va ser un clam contra el feixisme i també contra l'actuació dels Mossos d'Esquadra. ☺

Edu Bayer

ESPLUGUES DE LLOBREGAT // IMPUTAT EL CAP DE LA POLICIA MUNICIPAL PER CONDUIR BEGUT

Polícia local agafat 'in fraganti'

✉ Oriol Matadepera
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

El dijous 22 de març, J.S. Kiercheben pretén repetir una de tantes nits per Esplugues (Baix Llobregat): emborratxar-se de franc amb uns companys tot intimidant els propietaris de bars locals. Després, amb el seu cotxe, marxa cap a Rubí (Vallès Occidental) on, malauradament, té un accident. Una patrulla de Mossos d'Esquadra el troba inconscient a dins i, quan s'adona del seu estat etílic, avisa la Policia Local de Rubí. Llavors, descobreixen que es tracta de l'inspector de la Policia Nacional espanyola en excèdència i cap de la Policia Local d'Esplugues, que aquesta vegada no estava de servei. La prova d'alcoholèmia dona 1,1 per aire expirat, una taxa quatre vegades superior a la permesa, i els mossos decideixen portar-lo a comissaria mentre el senyor Kiercheben, totalment ebri, recorda –amençant– qui és ell. És imputat per un delictes contra la seguretat del trànsit i citat el dilluns següent a un judici ràpid, al qual no es presenta.

El dimarts, el govern d'Esplugues és incapaç d'amagar els fets i decideix prendre la iniciativa. Reuneix els portaveus dels diferents partits i emet un comunicat on s'informa de la situació i de les mesures que prendran al respecte. L'Ajuntament diu que està ingressat amb un atac d'ansietat i confirma els fets. Després d'unes pràctiques de tir, el Sr. K (com és conegut pels moviments populars que pateixen la seva prepotència) va anar amb un altre agent, com a mínim, a dos bars d'Esplugues on no van pagar les consumicions. La Policia local de Rubí custodia la pistola reglamentària que portava a sobre. El govern local considera els fets una falta molt greu i l'ha sancionat –i també l'agent que l'acompanyava– amb quatre mesos sense sou ni feina, fins que tingui lloc el judici.

El cap de la policia local (conegut com a Sr. K) prohibint l'entrada al ple municipal de persones lligades als moviments populars d'Esplugues de Llobregat

Jordi Secall

Avui dia, hi ha diferents bars d'Esplugues disposats a declarar contra ell i dos ja l'han denunciat pels escàndols que ha provocat constantment. Abans d'aquesta sanció, els encarregats dels establiments no denunciaven per por a les amenaces del que no deixava de ser la màxima autoritat policial del poble. Feia quinze dies que havia aconseguit plaça de funcionari, després que l'Ajuntament socialista governat per Pilar Díaz esperés que estigués preparat per guanyar els punts necessaris: els principals punts aportats han estat "experiència professional" i "recompenses i distincions".

Antecedents

Aquesta actuació del govern local (PSC-PSOE) contrasta amb l'encobriment que sempre ha tingut qui, des de l'abril de 2004, era un càrrec de confiança designat lliurement per l'alcaldia. Llavors, tots els partits a l'oposició es van queixar de la manera d'escollir al cap de la Policia local després de nou anys sense tenir-ne, però el govern sempre l'ha defensat. El seu objectiu ha estat la "professionalització" del cos armat que, a la pràctica, ha significat l'assimilació a la Policia Nacional espanyola, d'on prové. El setembre de 2005, la revista local *EntreBastidors* informava de la manera de procedir del ja popular-

ment conegut Sr. K, arrel de les denúncies dels sindicats CCOO i SPP-SME, que l'acusaven de patricular de nit en clar estat d'embriaguesa i amb actituds agressives vers els joves del poble i a diferents bars d'Esplugues. Aquell cop estava de servei i l'expedient es va cloure amb la recomanació d'investigar l'autoria d'uns fulls anònims a les dependències policials que n'informaven.

Grups feixistes

El desembre de 2005, *EntreBastidors* alertava de la seva condescendència amb grups feixistes d'Esplugues. Després, ha estat qui ha justificat la prohibició de l'en-

trada als plens municipals a persones de moviments populars. El febrer de 2005, en el transcurs d'una acció contra el projecte urbanístic Pla Caufec, va amenaçar un jove de llençar-lo de la teulada de l'Ajuntament. L'abril de 2006, coordina el desallotjament violent de l'Ajuntament i fins ara ha executat les ordres de l'alcaldesa Pilar Díaz de "seguretat preventiva", tot escorcollant aleatòriament la gent a l'entrada dels plens municipals. També ha fet possible que un dels seus fidels escuders, l'agent núm. 347 –acusat dues vegades l'any 2006 per agressió i encobriment del Sr. K– ascendís a sergent de la Policia Local. ☐

EL PRAT // BRUTALITAT POLICIAL DURANT UNA FESTA A UN CENTRE CÍVIC

Detinguts i ferits a La Capsa

✉ Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

El diumenge 1 d'abril, al Centre La Capsa del Prat de Llobregat, una càrrega dels Mossos d'Esquadra va acabar amb dos detinguts i nombrosos ferits. Segons diversos testimonis, tot va començar per una petita disputa a l'interior del local, on se celebrava un concert. Tot i ser "un fet anecdòtic, on ni tan sols es va arribar a les mans", quatre dispositius d'antiavalots, alertats per una suposada trucada, van aparèixer al cap de pocs minuts "per identificar algunes persones que havien provocat aldarulls", segons la seva versió. Només arribar, es van dirigir a un grup que no tenia res a veure amb els fets, obligant-los a agenollar-

Directa Baix Llobregat

se a cops de porra, i "humiliant els més joves" mentre els identificaven. Davant l'actuació "arbitrària i desproporcionada", molts dels

presentes van retreure l'actitud dels antiavalots i es va produir una càrrega, en la qual nombroses persones van ser contusionades.

Els dos detinguts expliquen que es trobaven amb altres persones intentant calmar els ànims i acompanyant el grup que discutia fora del local. Només sortir, i per sorpresa, un d'ells va rebre un fort cop de porra al cap, que el va cegar per la quantitat de sang que li queia, i l'altre va ser reduït a cops al terra; després van ser conduïts a la comissaria. No va ser fins vint-i-una hores després que van portar-los a un centre mèdic i, per tant, les ferides més greus no es van poder curar adequadament. Els detinguts van quedar en llibertat després de quaranta-una hores, havent declarat davant del jutge sota els càrrecs d'atemptat i resistència a l'autoritat. De moment, tres ferits han presentat denúncia contra l'actuació dels Mossos.

El dimecres després dels fets, una setantena de joves es van concentrar durant més d'una hora a la plaça de la Vila per rebutjar l'actuació policial. Al manifest que van llegir, explicaven els fets i denunciaven: "la total impunitat i prepotència" del cos des de la seva arribada al poble, "la falta d'arguments i proves a l'hora d'actuar amb violència contra els joves i la desinformació per part dels Mossos cap a companys i família". Com que es va aplaçar el ple que s'havia de celebrar aquell dia, els concentrats van convocar els presents pel proper dimecres dia 11 a les set de la tarda. Aquesta és la segona protesta que es produeix contra l'actuació del cos al Prat des de la seva arribada, el novembre de 2006. ☐

Roda el món

/internacional@setmanaridirecta.info/

COSTA D'IVORI // LA LLUITA DE LES DONES CONTRA LA POBRESA I PER LA SALUT

Les dones i la sida al sud del Sàhara

☞ Montse Artés

Lliga dels Drets dels Pobles

/Bouaké (Costa d'Ivori)/

L'Àfrica subsahariana continua sent una de les regions més pobres del planeta. L'epicentre de la pandèmia de la sida continua allà. En aquest context, les dones, agents de desenvolupament i peces fonamentals per a la millora de la salut pròpia i de la família continuen enduent-se la pitjor part. No obstant, estan sorgint interessants xarxes de suport comunitari.

Parlem, per exemple, de Bouaké, una de les ciutats més importants de Costa d'Ivori on s'està duent a terme un projecte de cooperació de tres entitats catalanes en consorci. El projecte té com a objectiu donar suport a la prevenció de la transmissió mare-infant del VIH a Bouaké.

► **Algunes causes de la situació**

El conflicte polític i militar esclatat a Costa d'Ivori el 2002 ha fet endarrerir molt la posada en marxa de l'hospital construït en

Les perruqueries són una de les escasses sortides laborals per a les dones

Gabriel Amdur

Les costureres i les perruqueries no tenen clientela, ningú pot pagar el servei

el projecte de cooperació. S'està pendent del nomenament de personal sanitari, per part del Ministeri de Salut, per a iniciar el seu treball. Costa d'Ivori, amb l'omnipresència del deute extern, ha vist deteriorar la qualitat de vida de les persones més desafavorides com a conseqüència de la disminució de pressupost estatal per a recursos sanitaris, socials i educatius bàsics. No només això: la tensió social provocada per la presència de diferents forces militars (governamentals, forces noves rebels, forces militars franceses i cascs blaus de l'ONU) ha deixat sense feina moltes persones. Hi ha força controls militars que aturen els vehicles cobrant "peatge" per passar.

Moltes dones dels poblats veïns han deixat d'anar a vendre al mercat de Bouaké —el seu medi de vida— per aquest motiu. Les costureres i les perruqueries (treballs que ocupaven moltes dones) no tenen feina, perquè la clientela no pot pagar el servei. Els diners no circulen, les persones no guanyen per sobreviure i

no es poden pagar atenció sanitària ni medicaments. La mortalitat materna-infantil i la mortalitat per malària i sida són força elevades.

► **L'organització social**

Sovint, quan el govern de l'Estat no dona resposta a les necessitats de la població, la gent s'organitza en un intent de supervivència i de millora. A Costa d'Ivori hi ha força moviment de suport comunitari a partir de l'any 2000 en què es va fer més visible la "punta d'iceberg" de la sida. Hi existeixen xarxes potents de suport a persones seropositives com la REPMASCI, organització creada per professionals de les arts i dels mitjans de comunicació en la lluita contra la sida a Costa d'Ivori.

"Si vols anar ràpid camina sol, però si vols anar lluny camina en grup"

Hi ha un centre d'acollida d'infants soldats. L'objectiu és la reinserció social dels que arriben de països veïns, rescatats per l'UNICEF. També els sensibilitzen en

la prevenció de la infecció per VIH i els sorprèn saber que a Catalunya i a l'Estat espanyol l'objectiu prioritari de la prevenció amb els joves sigui la utilització del condó. Els paràmetres de la prevenció que utilitzen són diferents als nostres. Per a ells, el principal objectiu és l'abstinència sexual fins el matrimoni o la majoria d'edat (18 anys).

L'objectiu número dos és lluitar perquè es mantingui fidelitat a la parella.

El tercer és la utilització del condó. S'entén, si tenim en compte les diferències socials i culturals: a Bouaké és bastant probable que un home tingui més d'una parella sexual i a més, bastant més joves que ell. A part de la poligàmia, les relacions extramatrimonials són freqüents.

La Fundació Akwaba de Costa d'Ivori està treballant en la sensibilització perquè les dones es facin la prova de detecció d'anticossos. Tasca àrdua, en primer lloc perquè la sida està molt estigmatitzada i les dones no volen ser vistes quan s'aproximen als llocs on fan les proves. En segon lloc, els costa anar a aquests punts sanitaris perquè han de pagar per fer-se l'anàlisi de sang que els dirà si estan infectades, i el handicap més important: de què els serveix saber si tenen sida si no tenen possibilitats de pagar el tractament?

Hi ha diverses associacions de voluntariat per donar suport psicològic a les dones quan se'ls diu que són seropositives. Una d'elles és Bouaké reveille (Bouaké desperta). Té associades 250 persones, majoritàriament dones. L'objectiu de l'associació és recolzar la resposta comunitària en la situació postcrisi (el conflicte polític militar).

És admirable l'empenta i la força d'aquestes dones que prenen protagonisme actiu en la pròpia supervivència i en la de les seves famílies i se senten satisfetes d'ajudar-se les unes a les altres. Diu un proverbi africà: "Si vols anar ràpid camina sol,

però si vols anar lluny, camina en grup" i les dones africanes l'apliquen.

Malgrat l'estigma social de la sida, les dones conscienciades es comprometen a parlar i a donar la cara, però la subordinació de la dona a l'home és encara un dels temes pendents a Costa d'Ivori i el paper dels homes per canviar continua sent clau.

Des d'aquí ens toca seguir reivindicant propostes de solució a les desigualtats Nord-Sud i a les desigualtats de gènere: polítiques d'empoderament de les dones i polítiques globals de justícia social. ☞

El conflicte

☞ M.A

Al 2002 hi ha un esclat de violència entre forces pro-governamentals i forces rebels que finalitza el 2003; però llavors els hospitals ja han estat abandonats i saquejats pels grups armats. Un nou brot de violència es produeix al novembre de 2004. Aquests enfrontaments propicien la intervenció de tropes franceses que, juntament amb tropes de la ONU, prenen el centre del país per protegir una

zona desmilitaritzada que divideix el país en dos. Els esvalots provoquen sentiment antifrancès i més de 8.000 persones estrangeres són evacuades del país. Al febrer de 2005, un atac a una zona controlada pels rebels produeix noves tensions i es produeixen desplaçaments de població. A inicis de 2007 gairebé un milió de persones han fugit cap al sud del país.

ARGENTINA // MOBILITZACIÓ GENERAL CONTRA LA REPRESSIÓ

Una altra lliçó de força

☞ **Berta Alarcó**
/Buenos Aires/

Dilluns 9 d'abril les portes de les escoles de Neuquén, ciutat al sud-est d'Argentina, estan empaperades: "Els guixos estan ensangrentats. Escola tancada per l'afusellament d'un company". D'aquesta manera, docents de tots els graus educatius, alumnes, amics i familiars, organitzacions sindi-

"Estan passant totes les coses que ell voldria, lamentablement al preu de la seva vida"

cals, civils i de drets humans expressaven la seva indignació per la mort, a mans de la policia, del mestre de química de 42 anys Carlos Fuentealba. Els fets

van succeir durant una manifestació del professorat en vaga, quan la policia va disparar contra els treballadors. Ara, sindicats i moviments socials exigeixen "judici i càstig als culpables del crim" i donen suport a la reclamació salarial d'un sector que lluita per reduir el desequilibri entre el salari i el cost de vida. Avui en dia cobren 1.040 pesos, i el valor mitjà del consum bàsic familiar a la província de Neuquén ronda els 2.800.

Malgrat ser capitalitzada per la Central de Treballadors Argentins (CTA) i la Confederació de Treballadors de l'Educació de la República Argentina (CTERA), a la protesta també hi eren els gremis de transport, salut i comerç, així com els obrers de la fàbrica recuperada de ceràmica Zanon, de la mateixa ciutat. S'ha tornat als *escraches*, o denúncies públiques, a les llars de funcionaris públics, promoguts per l'Associació de Treballadors de l'Educació de Neuquén (ATEN), que han arribat fins i tot a la casa del Governador de la província,

Nicolas Pouthomis

Manifestació per la mort del mestre-docent Carlos Fuentealba a Buenos Aires, Argentina

Jorge Sobisch, per haver ordenat la intervenció de la policia en una protesta laboral. Hi ha hagut manifestos de solidaritat d'amplis sectors socials, des de les comunitats mapuches, fins les Madres de la Plaza de Mayo, passant per la Clínica Junín de Córdoba. A sis mesos de les eleccions generals, el president

Kirchner ha provincialitzat les responsabilitats escudant-se re-re un "jo sempre apelaré a la convivència". Per cert, el candidat que presenta als comicis d'octubre és l'actual Ministre d'Educació, Daniel Filmus. Mentrestant, qui vol ser recordat com el president dels drets humans, manté la gendarmeria a

les escoles de la seva Santa Cruz natal, perquè els docents no tornin a organitzar jornades de difusió. A Salta, dilluns mateix, la policia carregava amb gasos lacrimògens contra els manifestants que havien sortit al carrer per adherir-se a la jornada de protesta.

Això sí, aviat inaugurarà un Museu de la Memòria de l'última dictadura (1976-83), mentre Jorge Julio López segueix desaparegut, des del 18 de setembre, després de declarar contra el genocida Etchecolatz. I ja sumen 660 les morts a mans dels cossos policials des que Kirchner va assumir el poder.

Molta gent a l'Argentina pensa que alguna cosa no va bé quan s'afusella un mestre. Sandra Rodríguez, dona de Fuentealba, va declarar a la premsa: "Estan passant totes les coses que ell voldria, lamentablement al preu de la seva vida, lamentablement. Tant de bo que en aquest maleit món ja no calguin més morts injustes per a que la gent reaccionii!". ☞

POLÒNIA // HOMOFÒBIA GOVERNAMENTAL

Obscurantisme catòlic al cor de la UE

☞ **Alf / Front d'Alliberament Gai de Catalunya.**
/Barcelona/

El ministre d'Educació polonès, Roman Giertych, comunicava a la premsa, el 13 de març, la seva nova proposta de llei que "prohibeix la promoció de l'homosexualitat i altres desviacions de naturalesa sexual" i castiga "qualsevol que la promogui als centres educatius". El viceministre Orzechowski anunciava el càstig: acomiadaments, multes i, fins i tot, l'empresonament. A Heidelberg (Alemanya) va arribar a exhortar els governs europeus a "prohibir totalment l'avortament i la propaganda homosexual".

Aquest projecte legislatiu s'emmarca dins la campanya homòfoba, i argumenta la defensa dels valors catòlics tradicionals, que impulsen el partit Llei i Justícia, dels bessons Kaczynski i actualment en el govern, amb el Partit de l'Auto Defensa i la Lliga de les Famílies Poloneses. Tots ells populistes i de dretes. Aquesta campanya ja fa anys que dura i mobilitza les més altes figures polítiques. Per exemple, el president polonès,

Lech Kaczynski, ha arribat a manifestar públicament que "tots els homosexuals són pederastes". Durant una visita a Dublín, el febrer passat, va afirmar que "l'homosexualitat posarà fi a la civilització" i que "aquestes persones no han de promoure la seva orientació sexual".

▶ **Resistència i repressió**

Els col·lectius lèsbics, gais, bisexuals i transsexuals (LGBT) asseguren que des de l'entrada de Polònia a la UE, l'1 de maig del 2004, el

El 17 de març més de 10.000 docents van manifestar-se en oposició al projecte de llei

nombre d'agressions ha augmentat. Robert Biedron, president de la Campanya Contra l'Homofòbia, critica la passivitat de la UE en

vista de l'evident violació dels drets humans i civils. "Polònia és una illa allunyada d'Europa" afirma. Una de les primeres accions de la Campanya va ser publicar "l'informe de les figures públiques i les institucions que discriminen les minories sexuals a Polònia" (2002) i revelar el creixent clima d'intimidació.

L'any passat a Cracòvia, la Desfilada de la Tolerància va mobilitzar unes 1.500 persones que, davant la mirada indiferent de la policia, van ser amenaçades i vexades per grups d'extrema dreta. A Varsòvia, la Parada per la Igualtat (l'orgull gai polonès) va ser prohibida per l'alcalde, que va rebutjar parlar amb els organitzadors: "No estic disposat a reunir-me amb perversos". També va qualificar l'esdeveniment de "sexualment obscè" i "perillós per a la moral pública". El mateix dia i al mateix lloc es van realitzar dues contramanifestacions de la Lliga de les Famílies.

A l'inici del 2007, el director del departament de Cultura Polonesa de la Universitat de Varsòvia va prohibir una sèrie de conferències sobre estudis *queer*. Tot i això,

Manifestació per l'alliberament sexual a Varsòvia Wojtek Radwanski

els estudiosos i activistes *queer* van desafiar les autoritats i realitzar la cinquena Conferència d'Estudis Lèsbics, Gais, Transgènere, Bisexuals i *Queers* de Polònia.

També la proposta de reprimir la "promoció" de l'homosexualitat ha despertat resistències. Amnistia Internacional informa que el 17 de març: "Més de 10.000 docents van manifestar-se per Varsòvia, en un acte motivat en part per l'oposició al projecte de llei. Els grups

LGBT es van unir a la marxa". A Barcelona, el 30 de març, com per tot Europa, es va realitzar un acte de protesta davant el consolat de Polònia. Amb la participació, entre altres, dels col·lectius Lambda, FAGC, CGB i els partits ICV i ERC i van exigir la intervenció de la UE i la retirada immediata d'aquest projecte per "ser homòfob i atemptar contra els drets humans més elementals". ☞

ESPAI OBERT

Obert de dilluns a divendres de 18 a 22 h.
Col·lectius: ATECAT, Contra-Infos, Biogràfic, Polèmica, Ateneu Llibertari del Poble Sec, Artesano, Cooperativa de consum crític.
Tallers de ball flamenc i informàtica.
La coordinadora es reuneix els dimarts a les 20 h. Vine per participar i fer propostes. Fes-te sòcia!
Violant d'Hongria 71 1er pis. Sants, BCN.

una altra economia és possible

WWW.DIAGONALPERIODICO.NET

Diagonal

PERIÓDICO QUINCENAL DE ACTUALIDAD CRÍTICA

serveis financers ètics i solidaris
Mendez Nuñez, 1 Pral 2a 08003 Barcelona
Tel 93.268.29.49 :: coop57@coop57.coop

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE scc!

LA COOPERATIVA

So i llums

Tel: 93 443 01 90
Fax: 93 329 71 52
autonomia@autonomiadespectacle.com
AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE scc!

La Maria de Valls

grow-shop

Tot per el cultiu del cannabis

C/ Forn Nou, 26
43800 Valls (Tarragona)
Telefon: 977 608 329
lamariadevalls@hotmail.com
www.lamariadevalls.com

Observatori dels mitjans

/observatorimitjans@setmanaridirecta.info/

Periodista enxampat

Campanya per a l'alliberament de Jean-Marc Roillan

Enric Borràs Abelló

LibertatSebas.info és la web en català dedicada a la campanya per a l'alliberament de Jean-Marc Rouillan, exmembre del Moviment Ibèric d'Alliberament (MIL), dels Grups d'Action Révolutionnaire Internationalistes (Gari) i empresonat a França des de fa vint anys com a membre de l'organització armada Action Directe. Rouillan no renega de la seva activitat revolucionària dels anys setanta i vuitanta, ans al contrari i continua la lluita com pot des de la presó, on ja ha escrit cinc llibres. Malgrat que ja pot demanar la llibertat condicional, la nova legislació antiterrorista aprovada el 2006 per l'Estat francès fa encara més difícil que l'aconsegueixi. De fet, cap dels seus companys de lluita que l'han demanada (Georges Cipriani, Nathalie Ménigon i Régis Schleicher) l'han aconseguida. Només Joëlle Aubron va aconseguir sortir de la presó abans de complir la cadena perpètua sencera, i ho va fer perquè tenia un càncer que la va matar l'1 de març del 2006.

Segons Jean-Marc, el govern francès vol que reneguin de la seva militància política, que es penedeixin del que van fer; i per això no els deixen sortir de la presó. A la pàgina LlibertatSebas.info podeu trobar més informació sobre Rouillan i els altres militants d'Action Directe empresonats, a més de mantenir-vos al dia de les novetats de la seva situació judicial.

Un bloqueig nord-americà es passa set mesos i mig a la presó per no voler revelar les fonts

Enric Borràs Abelló

El passat dia 4 la justícia dels EUA va alliberar Josh Wolf, un bloqueig de vint-i-quatre anys que s'havia passat set mesos i mig en una presó federal perquè no volia revelar les seves fonts. S'ha passat més temps a la presó per protegir les fonts que no pas cap altre periodista o bloqueig dels EUA. Wolf va publicar, al seu bloc [www.joshwolf.net], un vídeo sobre les protestes contra el G8 que es van fer a San Francisco l'any 2005 i que van acabar amb avalots i càrregues policiaques. En el marc d'una investigació sobre els danys que va rebre un cotxe de la policia, la justícia federal li va reclamar tots els seus arxius de vídeo i que fes de testimoni, cosa que l'hauria obligat a revelar les seves fonts davant del tribunal si no volia cometre perjuri. Com que volia protegir les fonts, es va negar a declarar i va ser acusat de desacatament. L'1 d'agost del 2006 va anar a la presó, i s'hi va estar fins l'1 de setembre, que va poder fer un recurs d'apel·lació. Però el tribunal va confirmar la sentència i va tornar a la presó el 20 d'agost del 2006, on es va quedar tancat fins el dia 4 d'aquest mes.

Els periodistes dels EUA tenen reconegut judicialment el secret professional, però des dels atemptats de l'11 de setembre cada vegada hi ha més periodistes pressionats judicialment perquè revelin les seves fonts. Wolf s'ha pogut mantenir sense haver de testificar en un tribunal federal ni revelar les seves fonts però, a canvi, ha hagut de donar al jutge tots els vídeos i imatges que es reclamaven per a la investigació. Segons Reporters Sense Fronteres (RSF) Wolf ha aconseguit una victòria "a mitges" perquè no ha pogut mantenir del tot el secret professional. Tot i això, l'organització ha lloat la valentia de Josh Wolf, que s'ha mantingut ferm sense revelar les fonts. Segons RSF els EUA necessiten una llei federal que reconegui el secret professional dels periodistes (ara ho fan les lleis de cada estat), perquè

Josh Wolf

la relació de confiança entre els periodistes i les seves fonts és vital per a la premsa independent.

Ara Wolf assegura que lluitarà per protegir la llibertat de premsa als EUA i per a fer-ho s'ha afegit a la plataforma Free the Media [www.mediafreedom.net], un portal que vol ser un espai de publicació obert a tots els periodistes perseguits del món. Segons diu, no es penedeix del que ha fet i si tornés enrere, tornaria a negar-se a revelar les fonts. També reclama lleis federals per a protegir el secret professional, però a més reivindica el paper dels bloqueigs i diu que periodista ho és qualsevol persona que digui la veritat al públic. Així doncs, Wolf equipara els blocs d'Internet amb els mitjans de comunicació tradicionals.

Nacionalcapitalisme

Pedrag Txujovic

Si per a la premsa liberal vivim sota un règim colpista amb reminiscències stalinistes en el plànol polític, quin és el plànol econòmic que l'acompanya? Segons J. Valín, a Libertad Digital, del 30 de març, des de fa tres anys ens trobem davant "la renúncia al liberalisme i l'obert reconeixement del socialisme. Concretament és un cas molt concret de socialisme: l'economia del feixisme" (sic!). Una economia del feixisme que es caracteritza per "la unió entre grans grups privats i el Govern per a aconseguir uns fins 'socials', mai liberals, on només una élite se'n beneficia a expenses de la societat".

A banda de l'esperpent intel·lectual que suposa conceptualitzar l'economia feixista com a "cas molt concret del socialisme" (ni Hannah Arendt s'hagués atrevit a afirmar tal cosa), no deixa de ser sorprenent la caracterització d'aquesta (de l'economia feixista, no de Hannah Arendt vull dir) que proposa l'autor. Més aviat semblaria que estigués parlant del capitalisme de tota la vida. Però, és clar, tothom sap que el mite fundacional de l'Arcàdia liberal (que en el cas espanyol més que mite es tracta ja de deliri) nega qualsevol ús per part de

els élitcs econòmics del poder coactiu estatal per a crear i garantir l'ordre natural de les coses.

Paral·lelament, el dia 23, A. Recarte, també a LD, recordava que per a entendre l'augment de participació cívica en projectes com els dels liberals de GEES (Grup d'Estudis Estratègics) i Libertad Digital l'element clau era el fet que "Espanya, com a Estat, està en perill. Està en perill l'Estat de Dret i la Constitució. I aquests són els valors que nosaltres defensem, perquè són la garantia de la nostra llibertat individual".

El curiós del cas és que, segons la definició de Valín, el model econòmic que consagra la Constitució Espanyola no s'allunya gaire del de "l'economia del feixisme". Així, si bé consagra l'economia de mercat (a. 38), estableix que la riquesa sigui subordinada a l'interès general (a. 128), que es faciliti l'accés dels treballadors a la propietat dels mitjans de producció (a. 129) i que es recorri a la planificació econòmica per a atendre les necessitats col·lectives (a. 131), en un clar exemple d'intervencionisme estatal i fins socials. Així, doncs, la defensa de la Nació està per sobre del model econòmic liberal? I, com se'n deia de la gent que pensa així?

Freqüències de ràdios lliures o populars

Ràdio Bronka 104.5FM (Bcn Nord, Gramenet i Badalona) i 104.45FM (Bcn Sud i Hospitalet), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Ràdio Línea IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Radio 90 101.4FM (Olot), Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Ràdio Klara 104.4FM (València), Ràdio Malva 105.0 FM (València), La Tele 52UHF (www.okupemlesones.org)

SOLIDARIDAD OBRERA

Portaveu de la CNT a Catalunya
Contrainformació feta per i per als treballadors/es
 Subscriu-te!
www.soliobrera.org

disco 100

c/Escolial 33 Barcelona
 Telèfon 932 840 904
disco@disco100.com

Laciatat invisible
 - cooperativa autogestionària -

AQUEST SANT JORDI,
 VINE A DONAR UN COP D'ULL!
 NOVELTATS EN NARRATIVA EN CATALÀ,
 TEORIA CRÍTICA I
 PAÏSOS CATALANS

Riego, 35 Baixos
 Barcelona - 08014
 Telf. 93.298 99 47
laciatatinvisible@yahoo.com

TOMBS CREATIUS
 El Traginer de Jocs

- * Creem jocs originals de fusta per jugar grans i petits
- * Traginem jocs pels pobles
- * Allà on anem transformem carrers i places en espais on la gent es diverteix i gaudeix tot jugant

Telèfons 973 186 585 i 629 805 006
jocs@tombscreatius.com / www.tombscreatius.com

anticapitalisme
 alternatives
 contrainformació
 solidaritat

illacrua

la revista alternativa
 dels Països Catalans

www.illacrua.net

Directa fa un any

El 18 d'abril farà un any des que Directa, després d'uns mesos de promoció, va començar a sortir de manera setmanal. A partir de llavors, amb pauses a l'agost, Nadal i Setmana Santa, el setmanari ha sortit puntual cada dimecres.

Per celebrar-ho, convidem a tothom a una festa el proper 20 d'abril a la Sala Bahía, a Sants.

També estem elaborant un dossier especial de vuit planes sobre la llibertat d'expressió als mitjans de comunicació. Aquest dossier s'encartarà al número 45 i es repartirà gratuïtament a molts llocs, entre d'altres, a les parades de Sant Jordi. Per destacar d'aquest 'especial', una entrevista a Noam Chomsky, articles d'opinió de Mònica Terribas i col·laboradors habituals del setmanari i un resum dels darrers deu anys de mitjans de contrainformació i de comunicació populars.

20 d'abril 2007 -----
 www.setmanaridirecta.info
 setmanari de comunicació

1 any posant la **directa**

Nour
 electrorock oriental, Barcelona presentant el primer disc 'Papier mullat'
 Amb Yacine (Cheb Balowski), Rubio (Color Humano, O8001) i Guillamino.

Revolta 21
 hardcore, Vilafranca del Penedès
 Presentant el disc 'El cor en un puny'

Rauxa
 rumba, Sabadell Presentant el disc 'S'ha acabat el seny'

+Djs Obertura de portes: 20h amb Djs
 Concert: 22h

Sala Bahía c/Olzinelles 31. Sants

Bo d'ajut
3€

Subscripcions

La subscripció és la manera més efectiva per poder llegir DIRECTA setmanalment i també per donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya en qualitat i presència al territori.

Ens pots enviar les teves dades a: <subscripcio@setmanaridirecta.info>, o entrant a la web i omplint el formulari: www.setmanaridirecta.info
 O bé, truca'ns al 935 270 982 ó al 661 493 117.

Corresponsalies

-Baix Llobregat <baixllobregat@setmanaridirecta.info>
 -Barcelona <redaccio@setmanaridirecta.info>
 -Berguedà <bergueda@setmanaridirecta.info>
 -El Camp (Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà, Baix Gaià i Tarragonès) <elcamp@setmanaridirecta.info>
 -Girona (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva, Pla de l'Estany i La Garrotxa) <girona@setmanaridirecta.info>
 -Maresme <maresme@setmanaridirecta.info>

-Menorca <menorca@setmanaridirecta.info>
 -Osona <osona@setmanaridirecta.info>
 -Terres de Ponent (Les Garrigues, Segarra, Urgell, Pla d'Urgell, Segrià i Noguera) <terresponent@setmanaridirecta.info>
 -Vallès Occidental <terrassa@setmanaridirecta.info> i <sabadell@setmanaridirecta.info>
 -Vallès Oriental <granollers@setmanaridirecta.info>

Presentacions i parades

Casal Tres Voltes Rebel (Nou Barris)

Presentació el divendres 20 d'abril

Fira de la Terra (Parc de la Ciutadella, Barcelona)

Parada durant tot dissabte i diumenge. 21 i 22 d'abril

(Si voleu organitzar una presentació del setmanari, truqueu o escriviu un mail a internacional@setmanaridirecta.info)

Punts de venda

BALAGUER
Indi Bar Del Pont, 35
 BARCELONA
 GRÀCIA
Cap i Cua Torrent de l'Olla, 99
Infoespai Plaça del Sol, 19
Taifa Verdi, 12
Distrivinyes De l'or, 8 (Plaça del Diamant)
 GUINARDÓ
Rocaguinarda Xiprer, 13
 EIXAMPLE
Quiosc Manu Nàpols-Roselló
El Maské Comte d'Urgell, 256
Xarxa Consum Solidari Rocafort, 198
 POBLENOU
Ítaca Pallars, 230
Cus-Cus Rambla Poblenou, 77
 SANT ANDREU-SAGRERA
Patapalo Rubén Dario, 25
Andyblue Bar de la Biblioteca de Can Fabra
Trèvol Antonio Ricardos, 14
 NOU BARRIS
Ateneu Popular 9 Barris Portlligat, 11-15
El Tinter La Plana, 10
Can Basté Passeig Fabra i Puig, 274
Llibreria Xoc Passeig Fabra i Puig, 325
 CIUTAT VELLA
AQUENI Méndez Núñez, 1 principal

Xarxa Consum Solidari Pl. Sant Agustí Vell, 15
Pròleg Dagueria, 13
El Lokal Cera, 1 bis
La Rosa de Foc Joaquim Costa, 34
1917 Pintor Fortuny, 30
Quiosc Colom Rambles
Quiosc Santa Mònica Rambles
Quiosc Canuda Rambles
Quiosc Tallers Rambles
Quiosc Canaletes Rambles
Llibreria Medios Vallldonzella 7
 SANTS
Espai Obert Violant d'Hongria, 71
La Ciutat Invisible Riego, 35
Terra d'Escudella Premià, 20
Teteria Malea Riego, 16
Entropiactiva Socors, 7
 BELLATERRA UAB
Quiosc de Ciències de la Comunicació
Quiosc de Lletres
 CARDEDEU
Quiosc del Centre Cànoves, 4
 CASTELLDEFELS
Casal de Joves Plaça Joan XXIII
 CORBERA DE LLOBREGAT
Llibreria Corbera Psg. dels Arbres, 4
Le Centro Andreu Cerdà, 12

CORNELLÀ DE LLOBREGAT
El Grillo Libertario Llinars, 44
 ESPLUGUES DE LLOBREGAT
Ubud Artesania Mestre Joaquim Rosal, 22
 GIRONA
Llibreria 22 Hortes, 22
Llibreria Les Voltes Plaça del Vi, 2
La Màquia Vern, 15
 GRANOLLERS
Llibreria La Gralla Plaça dels Càbrits, 5
Anònims Miquel Ricomà, 57
El Racó Ecològic Roger de Flor, 85
 IGUALADA
At. Llib. El Porvenir Passeig Jacint Verdaguer, 122
 HOSPITALET DE LLOBREGAT
Quiosc Montserrat Pl. Mare de Déu de Montserrat
La República Rosalía de Castro, 92
Centre d'Estudis de l'Hospitalet Major, 54 1º
 LLEIDA
Ateneu La Maranya Parc, 13
La Falcata La Panera, 2
 MATARÓ
Arcàdia Cafè Cultural Pujol, 26
Llibreria Robafaves Nou, 9
 MANRESA
Cafè l'Havana Plaça Gispert
Els Carlins Sabateria, 3-5

MOLINS DE REI
Llibreria Barba Rafael Casanoves, 45
La Bodegueta Pintor Fortuny, 45
 PIERA
Vie Victis - Ciber Garito De la Plaça, 31
 REUS
Bat a Bat Kultur Sant Elies, 29
Galatea Llibres Jesús, 5-7
 RIBES DEL GARRAF
Llibreria Gabaldà Plaça de la Font, 2
 RIPOLLET
Llibreria Caraboc Rambla S. Esteve, 17, local B
 SANT BOI DE LLOBREGAT
Ateneu de Sant Boi
 SANT FELIU DE LLOBREGAT
Teteria Índia Jacint Verdaguer, 9
 SANT JOAN DESPÍ
Llibreria Recort Major, 60
 TARRAGONA
CGT Tarragona Rambla Nova, 97-99, 2n pis
 TERRASSA
Kasalet Societat, 4
 VIC
Llibreria La Tralla Riera, 5
 VILAFRANCA DEL PENEDÈS
La Fornal Sant Julià, 20

Què es cou

L'alternativa de les cooperatives de consum

Directa Sabadell
/sabadell@setmanaridirecta.info/

A la societat de mercat, o mercat de la societat, és un axioma dir que el capital ho regula tot. El seu braç armat, el màrqueting, ens envia prop de 3.500 impactes publicitaris diaris.

No són pocs els ciutadans que perceben la creixent i imperant influència de l'economia privada, que guanya terreny a la influència de la res pública. Sembla que el pastís sigui repartit, avui dia, sense el nostre parer i el vot electoral no sembla ser suficient. Però el cert és que, avui dia, tenim molt a dir. La manera com efectuem el nostre consum és el que reparteix el pastís. Per tant, l'acte rutinari de consumir sembla determinar molt més que el folklore de votar cada quatre anys.

Però, es pot consumir de forma crítica? Sí. Com a exemple, cal mencionar el sorgiment vertiginós de les cooperatives de consum

Més del 80% del consum es fa mitjançant la distribució massiva i inclou hipermercats, supermercats i centrals de compra. Aquest oligopoli decideix les condicions del joc. Això implica precarietat laboral dels seus treballadors. També impacte ambiental a causa a les distàncies que recorren els aliments "globals", als residus dels seus productes mil cops envasats i a la promoció de l'ús del transport privat per accedir-hi. Aquestes empreses, que s'han constituït com a potents lobbies, faran el que calgui per

Cicle de xerrades sobre consum crític i cooperativisme a Sabadell

David Datzira

captar-nos, narcotitzar-nos i fer-nos gastar sota el lema implícit: Ets el que compres.

Però, es pot consumir de forma crítica? Sí. Com a exemple, cal mencionar el sorgiment vertiginós de les cooperatives de consum.

El model de consum que pretenem assolir des de les "coopes" (no confondre amb lisèrgiques ràdios) és un model autogestionat, que garanteixi el consum ecològic, de qualitat, basat en criteris com la proximitat dels productors, el consum de productes de temporada, i que garanteixi la justícia pel que fa a les relacions laborals dels productors, tot minimitzant els residus i els intermediaris.

Jornades de març

A Sabadell, la Cooperativa de Consum El Teixit de la Terra compta amb seixanta famílies. En veure que la llista d'espera per accedir-hi s'allargava dia a dia, vam organitzar unes jornades de difusió durant el mes de març amb la intenció de créixer com a moviment.

Primerament, vam tractar l'impacte que té el comerç global sobre el nostre sistema i un membre

de la Campanya No et mengis el Món ens va mostrar els efectes pejoratiu que té aquest model sobre la pagesia local, sobre els ecosistemes i l'economia dels països del sud i sobre la nostra salut com a consumidors.

Per una simple paella, es calcula que els ingredients emprats viatgen aproximadament 15.000 km abans d'acabar al nostre plat. La petjada ecològica, l'acte de neocolonialisme que suposa la constant pirateria dels recursos, la poca traçabilitat i inseguretats alimentària a la qual ens exposa la distribució agroalimentària potser seran considerats delictes en un futur.

Posteriorment, es va projectar el documental *Gran Superfície* realitzat pel col·lectiu Consumehastamorir. Va servir de base, junt amb una ponència a càrrec d'un membre de la campanya "Supermercats, no gràcies", per abordar el tema de la distribució massiva. El model basat en la venda suposa un canvi total, però no necessàriament a millor. Aquestes megapempreses acumulen quantitats ingents de capital, regulen preus sota

xantatge monopolístic i es fan amb el mercat gràcies a falses ofertes, al màrqueting agressiu i a qüestionables estalvis de temps i comoditats. Mentrestant, cada dia abandonen la pagesia més pagesos a Catalunya i el petit comerç s'enfonsa. Pel que fa a la responsabilitat ambiental corporativa, aquestes empreses prefereixen simplement pagar les multes que es deriven de la seva activitat.

A la tercera jornada, vam comptar amb la presència de pagesos i experts en ordenació territorial, que van incidir en la importància de mantenir zones agroforestals periurbanes. Inicatives com el Parc Agrari del Vallès implicarien els pagesos en el desenvolupament econòmic i ecològic de les zones interurbanes i fre-

narien la pressió urbanística. A més, es van exposar les dificultats que comporta l'agroecologia, però també els beneficis pel que fa al territori, el medi ambient i, sense dubte, a la qualitat del producte, que esdevé molt més saludable. És clar que aquest sector es veurà beneficiat per la creixent demanda que generen les cooperatives de consum ecològic, que cada cop són més.

La quarta sessió, veient l'estat de la producció i la distribució agroalimentària, va ser el moment de proposar alternatives. Diversos integrants d'associacions de consum van exposar com es pot consumir d'una manera més sana, crítica i responsable. La conclusió és que cal que el cooperativisme s'estengui per la ciutat i no quedi en una anècdota. Sols així serà un fet transformador de debò.

Cal reflexionar si no és el moment de tenir la paella pel mànec pel que fa al consum

El resultat de les Jornades és molt positiu, ja que desenes de persones s'han apuntat per sumar-se al moviment amb la possibilitat de disposar d'un local. La fórmula que cal emprar per reproduir el moviment encara s'ha de determinar. Sigui com sigui, cal reflexionar si no és el moment de tenir la paella pel mànec pel que fa al consum. ☺

Per contactar:

EL TEIXIT DE LA TERRA.COOPERATIVA DE CONSUM ECOLÒGIC
C/DURAN I SORS 85. 08202 SABADELL
DIMARTS I DIMECRES DE 19 A 21 h
e-mail: comissidelarta@gmail.com

Taller d'autodefensa per fer front a la violència masclista

Gemma Garcia
/campanyes@setmanaridirecta.info/

Amb el títol "El carrer és nostre", la CGT Reus i el Casal Despertaferro han organitzat la segona edició del taller d'autodefensa des d'una perspectiva feminista, que tindrà lloc els propers dissabtes 21 i 28 d'abril i 5, 12 i 19 de maig. El taller, que també compta amb la col·laboració del Casal de les Dones de Reus, pretén ser una eina contra la violència masclista. Segons l'organització, aquesta violència contra les dones "té una

El taller pretén fer front a la violència masclista i es basa tant en un treball físic i emocional

funció molt important en el sistema patriarcal que consisteix en "perpetuar la situació de dominació dels homes sobre les dones".

En aquest sentit, i malgrat que les discriminacions directes han desaparegut de la legislació, denuncien la representació mediàtica de les dones, el control del cos a través del discurs mèdic androcèntric i les diferències de salari entre homes i dones, com també qualsevol forma de violència sexual. El taller pretén fer front a aquestes situacions, i per aquest motiu es basa tant en un treball físic com també emocional. En el camp emocional, es treballarà l'autoconeixement, la intuïció, l'autoestima i la consciència de l'espai. A nivell físic per exemple, s'aprendrà a colpejar, a aprendre a utilitzar

les parts del cos lliures, a utilitzar el cos des de terra.

Totes les activitats pretenen que les dones siguin capaces de preveure les situacions conflictives abans que sorgeixin i aprendre a enfocar-les i resoldre-les, fins i tot

quan ja són situacions de violència. Per a tot aquest aprenentatge, el taller compta amb la presència de Karin Konkle (EUA) que és professora d'autodefensa per a dones i porta divuit anys practicant arts marcial i deu practicant meditació. ☺

Per contactar:

CGT-Reus RAVAL SANTA ANNA, 13, 2on
Casal Despertaferro C/SANT ELIES, 8, 1ER
TALLER D'AUTODEFENSA DES D'UNA PERSPECTIVA FEMINISTA
DISSABTES 21 I 28 D'ABRIL, 5, 12 I 19 DE MAIG. 16-19.30 h
Local dels Xiquets de Reus C/ ROSIC, NÚM. 4-8

Un monstre de ciment amenaça el Penedès. "No Fem el CIM"

Xavier Cols

/altpenedes@setmanaridirecta.info/

El CIM Penedès (Centre Integral de Mercaderies) és un macropolígon que la Generalitat té previst ubicar al Baix Penedès, entre els municipis de l'Arboç, Sant Jaume dels Domenys i Banyeres. Aquest projecte, més recentment anomenat "Logis Penedès", ocupa 186 hectàrees, que equivaldrien a prop de 250 camps de futbol. La seva construcció comportaria la desaparició d'una gran quantitat de sòl agrícola i un augment desmesurat del tràfic de vehicles per la zona (més de 10.000 vehicles diaris), la desaparició de l'economia tradicional i l'arribada d'un mercat de treball precari. La Plataforma "No fem el CIM" també ha denunciat que convertiria la zona en un suburbi industrial amb pobles dormitori, tot afectant greument el paisatge del Penedès i la qualitat de vida dels seus habitants.

En aquestes mobilitzacions, es fan talls de trànsit a la N-340 a hora punta

Qui fa el CIM

CIMALSA és una empresa pública de la Generalitat de Catalunya, encarregada de la promoció de centrals i infraestructures per la mobilitat i les activitats logístiques. Actualment, a Catalunya, existeixen dos centres d'aquestes

Nofemelcim.org

característiques en funcionament: CIM Vallès i CIM Lleida. CIMALSA té quatre nous centres en construcció: CIM el Camp, CIM la Selva, Logis Empordà i Logis Bages. El "Logis Penedès", juntament amb el Logis Ebre, són els dos últims projectes que té previst promoure la Generalitat i que encara no s'han començat a construir.

El CIM "Logis Penedès" serà, aproximadament, quatre vegades més gran que el CIM Vallès, fins ara el més gran de Catalunya. La seva superfície industrial preveu ser, en el seu 90%, un espai destinat a operadors logístics i centres de distribució d'empreses. Al projecte es detallen diverses zones: s'inclou una superfície per a naus logístiques, un espai ferroviari i

zones de serveis i activitats terciàries. Entre aquestes zones de serveis, hi figuren hotels, restaurants, oficines, gestories, serveis financers, aules de formació, transitaris, tallers, comerç, administració o vigilància.

El Penedès contra el CIM

La plataforma "No Fem el CIM" va néixer l'any 2003 arran de la sospita que la Generalitat pretenia ubicar un centre logístic de mercaderies a la comarca del Baix Penedès. Aquest projecte, han denunciat, "inicialment es va dur envoltat de secretisme", ja que ni la Generalitat ni els ajuntaments facilitaven informació als veïns. És el setembre de 2006, ja amb una fase del projecte força avançada i amb la majoria de

les expropiacions de terreny executades, quan la plataforma comença a prendre força. La seva lluita s'exterioritza i es visibilitza per tot el Penedès. La primera gran manifestació té lloc el 3 de setembre a l'Arboç. La Plataforma aconsegueix reunir un miler de persones de tota la comarca en contra del polígon. Dues setmanes més tard, aconsegueix mantenir l'èxit de con-

vocatòria amb una nova manifestació. I així successivament fins a cinc manifestacions en tres mesos. En aquestes mobilitzacions, es fan talls de carretera, a la N-340 a hora punta i a diversos punts dels municipis de l'Arboç i Banyeres. Posteriorment, s'han realitzat altres manifestacions, accions de protesta i concerts solidaris a llocs com Banyeres, el Vendrell o Llorenç del Penedès. El passat mes de març, durant una visita institucional, el president de la Generalitat, José Montilla, va ser escridassat per un centenar de membres de la Plataforma pels carrers del Vendrell. Fins al moment, diversos ajuntaments han donat suport a les mocions contra el CIM presentades per la Plataforma. Entre aquests ajuntaments, hi ha el de l'Arboç, Vilafranca, Sant Jaume dels Domenys, La Bisbal, Llorenç, Vilanova i la Geltrú, Torrelavit, la Granada, Bellvei i els Consells Comarcals de l'Alt i el Baix Penedès.

La Plataforma es declara "apolítica" i està organitzada en cinc grups de treball des de l'agost de 2006, que funcionen de forma autònoma i de manera coordinada. Afirment que seguiran realitzant accions per aturar aquest monstre de ciment que vol hipotecar el Penedès i que no pararan fins a aconseguir-ho. ☎

Per contactar:

No Fem el CIM

[HTTP://WWW.NOFEMELCIM.ORG](http://www.nofemelcim.org)

NOFEMELCIM@GMAIL.COM

TEL.: 650 354 148

Posa't la caputxeta vermella a Ka la Banya!

Directa Baix Llobregat

/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

El proper 20 d'abril s'inicien les celebracions pel tercer aniversari de l'okupació de Ka la Banya, a Molins de Rei (Baix Llobregat). L'espai era una antiga botiga de teles i ara és propietat d'una immobiliària que està pendent d'expropiació per part de l'Ajuntament, en el marc d'un projecte urbanístic. En aquests tres anys, han tingut lloc tot tipus d'activitats; per l'assemblea que gestiona l'espai, un objectiu bàsic ha estat fer xarxa amb col·lectius i entitats del poble com el Centre Excursionista, les entitats d'educació en el lleure o les ecologistes. L'assemblea del centre social s'ha implicat en

Un objectiu bàsic ha estat fer xarxa amb col·lectius i entitats del poble

lluites com la campanya contra el Vial de Cornisa, que pretén travessar Collserola, o exigint la retirada del Pla d'Infraestructures de Transport de Catalunya.

El tercer aniversari

Aquest aniversari està centrat en la figura rebel i activa de la caputxeta vermella, al cistell de la qual

trobaríem unes cisalles, martells, llibres, llapis, etc. Després de tres anys d'un projecte construït sobre la marxa, des de la manca total d'experiència i com un procés formatiu continu, ara, el col·lectiu es troba en un bon moment, encara que sempre falti més implicació i reflexió en el dia a dia. Així, a principis d'any van elaborar un document on es recull el projecte que pretenen tirar endavant a l'espai okupat.

Per als actes d'aquest tercer aniversari, es vol fer participar diferents entitats del poble. Aquestes activitats començaran el divendres dia 13 al vespre amb una xerrada sobre la situació social boliviana i un sopar típic d'aquell país americà. El dissabte al matí tindrà lloc un mercat d'intercanvi a la plaça de la Creu i, a

la tarda, tallers i contacontes per a petits i grans. A les vuit del vespre es farà una cercavila sorollosa per continuar amb un sopar popular, amenitzat amb malabars, poesia i projeccions. A la nit, concert amb Tazzubb i Los barranquillos i després punxadiscos. El diumenge a les cinc de la tarda es pintarà un mural a la plaça i a les 20.30 h, se celebrarà una assemblea general de Ka la Banya, en què es convida a assistir-hi amb un barret curiós. ☎

Per contactar:

Ka la Banya

PLAÇA DE LA CREU NÚM. 17, MOLINS DE REI

TELF. 656 693 937

PUBLICITAT

21 i 22 d'abril Parc de la Ciutadella, Passeig Lluís Companys
Barcelona

12^{ena} Fira per la Terra www.diadelaterra.org

Solidaritat, artesanía, comerç just, productes ecològics, salut, educació ecològica, teràpies no convencionals, creixement personal, ecologia, compostatge, energies netes, cançons, dances, música, ...

Casa Orlandai: art, convivència i transformació social

NEIX UN ESPAI OBERT AL NUCLI ANTIC DEL BARRI DE SARRIÀ DE BARCELONA

EL PROJECTE DEFINITIU CASA ORLANDAI

↳ Heura Marçal

/cultura@setmanaridirecta.info/

GIRA ENTORN DE TRES GRANS EIXOS: ART, CONVIVÈNCIA I TRANSFORMACIÓ SOCIAL. L'OBJECTIU PRINCIPAL ÉS ACONSEGUIR CREAR UN BARRI MÉS PARTICIPATIU, CREATIU, COHESIONAT, INNOVADOR, CULTURAL, SOLIDARI I SOSTENIBLE, CONTINUANT LA TASCA ENCETADA PER L'ESCOLA QUE LI DÓNA NOM.

Després de molt de temps d'esforços i de negociacions amb l'Ajuntament de Barcelona, el 27 de febrer d'aquest any es va constituir l'associació Casa Orlandai, que recupera com a equipament pel barri de Sarrià l'antic edifici noucentista que ocupava l'escola Orlandai. El 23 de gener es va fer la presentació pública del projecte amb l'afany que s'hi impliquin noves entitats. Aquest mes d'abril, la Casa ja obre les seves portes. Els actes d'inauguració, que tindran lloc del 13 al 15 d'abril, inclouran exposicions, la participació de contacontes, espectacles de dansa, pintura mural, concerts i moltes altres activitats proposades per les entitats que s'hi allotjaran.

Inicis del projecte

Les arrels del projecte Casa Orlandai estan en la història mateixa de l'edifici que l'acull. L'antiga torre, situada al carrer Jaume Piquet 23, era, al segle XVII, una masia una mica allunyada del centre de Sarrià que durant els segles XIX i els inicis del XX va ser reformada i va prendre la fisonomia actual, amb dues grans tribunes i un interior d'una gran riquesa decorativa, amb mosaics i vitralls de colors, d'inspiració modernista i noucentista. Des de 1956 va ser la seu de l'escola Thalita que després es va transformar en escola Orlandai, el 1974, i finalment l'edifici va passar a propietat municipal. El 2003, l'escola Orlandai es trasllada a un edifici nou, prop de l'avinguda Foix. L'edifici significatiu queda buit i es reivindica com a equipament social per al barri. La necessitat d'un nou centre cívic a Sarrià es fa evident, ja que tan sols hi ha un centre al barri, el Casal de Sarrià, amb el qual no n'hi ha prou i està poc integrat a la zona. L'any 2004, diverses persones, la majoria vinculades a l'escola, i diverses entitats comencen a idear, doncs, un primer projecte, anomenat l'Orlandai Vell, amb la voluntat de crear un casal o ateneu de joves gestionat per entitats del barri. Com que l'Ajuntament no els acaba de donar suport, es decideix crear l'Associació d'Amics i Amigues de l'Orlandai com a plataforma de pressió, i s'elabora un nou projecte de centre cultural i de creació artística, ja amb el nom Casa Orlandai (2005). Malgrat les reticències de l'Ajuntament, aquest nou impuls permet que s'iniciïn les obres de restauració de l'edifici, que duu a terme l'arquitecta Carme Ribas. Gràcies a un canvi en la direcció dels Serveis Tècnics del Districte, finalment el projecte tira endavant, ara com a plataforma o xarxa d'entitats per potenciar l'associacionisme, però sense deixar de banda la voluntat de ser un centre de creació i d'innovació.

El projecte

El projecte definitiu Casa Orlandai gira entorn de tres grans eixos: art, convivència i transformació social. L'objectiu principal és aconseguir crear un barri més participatiu, creatiu, cohesionat, innovador, cultural, solidari i sostenible, continuant la tasca encetada per l'escola que li dona nom. Entre els seus serveis, oferirà allotjament d'entitats, cessió d'espais i materials, aules d'informàtica i multimèdia, cafeteria, sala d'actes i una programació de referència per al barri de Sarrià, amb concerts, espectacles, cinema, tallers i altres activitats culturals, participatives i d'oci. També s'hi preveu crear un espai de producció audiovisual i una sala radiofònica que permeti fer de plataforma de difusió de les activitats i iniciatives de la Casa i del districte. L'espai està totalment obert a les propostes i les demandes del barri.

Per què Casa Orlandai?

Si consultem el diccionari no trobarem pas la paraula 'orlandai'. La creació d'aquesta paraula es remunta als anys setanta, quan l'escola Thalita decideix canviar de nom i, per fer-ho, el professorat resol que siguin els nens i les nenes els qui proposin nous noms. Entre totes les propostes, surt guanyador Orlandai. Inventada per una de les alumnes, aquesta paraula era el nom d'un personatge imaginari i meravellós creat per ella en els seus jocs d'infant, i acaba esdevenint un veritable epònim de l'escola. Trenta anys més tard, per a molta gent del barri de Sarrià, Orlandai és una manera de veure i viure el món. L'escola Orlandai ha estat i continua sent una escola compromesa amb el barri i amb les tradicions, catalanista, progressista i activa, estimuladora de l'esperit crític i aglutinadora de projectes i activitats culturals i lúdiques. El projecte Casa Orlandai neix al voltant de l'escola i, en certa manera, en perpetua els valors i el tarannà. De fet, la primera reivindicació perquè l'edifici esdevingui un centre per al barri té lloc el dia de la festa de comiat de l'antiga escola. Marcel Pie, artista i exalumne de l'escola, idea per a l'ocasió tota una instal·lació que metaforitza la voluntat que l'edifici continui lligat al barri: dels balcons, terrats i balconades de l'antiga torre en surten llargues cordes fetes amb les bates dels infants que s'enganxen als balcons, terrats, arbres i fanals del seu entorn. D'aquesta manera, l'escola Orlandai prossegueix la seva tasca a l'edifici nou, però el barri vol que l'edifici antic en continuï guardant l'ànima i el nom, que continui lligat a la gent. L'actual Casa Orlandai és la realització d'aquest desig col·lectiu. La paraula 'orlandai' no ha cessat, doncs, de filar i entreteixir la gran xarxa o teranyina. Quins nous camins i quins nous significats ens prepara?

Marcel Pie

Un projecte de gestió col·lectiva

Casa Orlandai s'ha creat com a espai públic associatiu on diferents entitats de caire ben divers conviuen i s'enriqueixen mútuament amb la creació d'un projecte comú. Aquestes entitats tindran a l'abast tots els serveis de la Casa, participaran en la seva gestió i en el seu finançament i, periòdicament, faran activitats conjuntes. Els espais de l'edifici són amplis, per a usos múltiples i no exclusius d'una entitat. De moment, les entitats que formen part de la Casa Orlandai són: l'Associació d'Amics i Amigues de l'Orlandai, l'Associació Catalana de Dansa Lliure, l'Associació Cultural d'Assessorament

i Formació en Audiovisuals i Informàtica (ACAFAI), el Grup de Patchwork Sarrià, el col·lectiu d'artistes visuals de Sarrià +d3, el Col·lectiu de Dones en l'Església, la Comissió de Festes del Roser de Sarrià - Drac de Sarrià, la Coordinadora de Dansa i Arts Escèniques, la Coral Sarrià, l'Escola de Pares, l'Esplai Movi de Sarrià, la Fundació Privada Centre d'Higiene Mental Les Corts, La Plataforma del Gel, el Lobby Europeu de Dones - Plataforma Catalana de Suport, i la Plataforma d'Entitats Solidàries de Sarrià - Sant Gervasi. També hi col·laboren l'Antàrtida, el Traç i el Vàrium. <casaorlandai.net>

Pim-Pam-Pum

Amor i lluita social es barregen sense contradicció

LEÓN CHÁVEZ TEIXEIRO
Cantautor⇨ Gabriel Boichart
/cultura@setmanaridirecta.info/

“Som molts desgraciats, però molt dispersats”, canta León Chávez Teixeira a la cançó “Ponciano Flores”. Als seus 71 anys, el cantautor i artista plàstic, nascut el 1936 a Mèxic DF, ens demostra que l'edat no té per què suavitzar cap principi polític. Fill d'un lluitador de la revolució mexicana, fa quaranta anys que narra les lluites obreres a través de les seves cançons, amb les quals va tancar el festival Barnasants el 25 de març passat.

Com vas començar a implicar-te en les lluites?

Vaig créixer en un barri obrer de la ciutat de Mèxic i el 1968, mentre estava estudiant cinema, em vaig trobar amb les lluites estudiantils i vaig participar en el documental *El grito*,

únic document filmat des de dintre del moviment i considerat una de les millors pel·lícules del cinema mexicà. Poc després, es van crear brigades als barris i a les fàbriques i va ser en aquell moment quan vaig començar a cantar.

Quina posició adoptes a l'hora de cantar?

Intento no posar-me cap etiqueta. Quan vaig començar, volia tenir la possibilitat d'expressar-me, d'estar a prop dels moviments en un món on tot està absolutament controlat. Volia estar amb els companys, poder dir coses i dialogar amb ells. Així vaig començar a cantar per tot el país en plena representació del Partit Revolucionari Institucional (PRI), al mateix temps que militava en el clandestí Partit Mexicà del Proletariat.

En moltes de les teves cançons apareix l'amor enmig de les narracions de resistència, sovint dures i brutals. Quina

importància té per tu aquest sentiment en la lluita?

Per mi, una de les coses que em van mantenir viu en el moviment va ser que era a prop d'un amor, i la passió pel moviment no hauria estat possible sense cap relació amorosa. La lluita amorosa i la lluita per la vida són espais diferents, però que es barregen sense cap contradicció i que reafirmen el dret sobre el teu cos.

Ets adherent a La Sexta del moviment zapatista. Com veus aquest moviment?

Veig que en aquesta nova etapa i a través de *La Sexta declaració de la selva Lacandona*, els zapatistes han fet una crida als moviments d'esquerra i als grups, col·lectius i individus que han engegat un debat en què es té molt més en compte la situació i la força dels obrers. En un moment en què l'individu està mercantilitzat, llancen un crit anticapitalista que fins ara no s'havia donat.

El tabú trencat

EL 33 EMET EL DOCUMENTAL 'TERRA LLIURE, PUNT FINAL', QUE ANALITZA EL NAIXEMENT, L'EVOLUCIÓ I EL FINAL DE L'INDEPENDENTISME ARMAT CATALÀ

Terra Lliure, punt final

CANAL 33, 14 D'ABRIL. 22 h

DIRECCIÓ: DAVID BASSA

REALITZACIÓ: SERGI GUIX I SERGI SALA

PRODUCCIÓ: MARC ROMA

WWW.BATATAT.CAT

⇨ Roger Palà
/cultura@setmanaridirecta.info/

Terra Lliure, punt final és un documental que explica el naixement de Terra Lliure, el seu funcionament intern, les assemblees, els enfrontaments i les divisions en el si de l'organització i les negociacions finals per deixar les armes. El primer treball audiovisual que retrata de manera detallada la significació que va tenir aquesta organització armada per a l'evolució de l'independentisme català. Dirigit pel periodista David Bassa i produït per la productora Batabat, serà emès pel 33 el proper 14 d'abril, dins l'espai El documental.

Per primera vegada, els principals fundadors, dirigents i militants de l'organització expliquen els motius que els van dur a l'acti-

visme armat a finals dels setanta: Jaume Fernández Calvet, Josep Serra Cala, Carles Benitez, Carles Sastre, Xavier Barberà o Frederic Bentanachs, que sentència contundent: "Èrem soldats per l'alliberament nacional dels Països Catalans, i punt."

També per primera vegada, Baltasar Garzón; l'expresident Jordi Pujol; l'exsecretari general d'ERC Àngel Colom; l'actual vicepresident de la Generalitat, Josep-Lluís Carod-Rovira, i l'actual secretari general d'ERC i conseller de Governació, Joan Puigcercós, entre altres, parlen de Terra Lliure en un mateix document. *Terra Lliure, punt final* detalla davant d'una càmera de televisió els contactes amb ETA, els intercanvis d'armes, els entrenaments, la mort d'activistes manipulant explosius i els debats interns de

l'organització. Batabat ha encapçalat la producció del documental amb Zeba Produccions, i durant un any ha aconseguit vint-i-sis entrevistes que donen una visió global i plural de la història de la lluita armada als Països Catalans. Especialment complicats han estat els esforços per aconseguir el vistiplau del jutge Baltasar Garzón —que en el documental afirma desconèixer que la ràtzia del 92 va ser batejada com Operació Garzón—, l'exgovernador civil Francesc Martí Jusmet o l'expresident Pujol, que mai abans havien parlat en un documental sobre Terra Lliure. Es recuperen a més imatges inèdites dels arxius de Televisió de Catalunya, Televisió Espanyola i Euskal Telebista, que complementen un discurs audiovisual amb una estètica pròpia dels anys vuitanta.

Memòria de l'ona laietana

REEDICIÓ DEL LLIBRE 'HISTÒRIA I PODER DEL ROCK CATALÀ', SOBRE L'ÈPOCA DAURADA DEL ROCK PROGRESSIU

Història i poder del rock català

JORDI SIERRA I FABRA. AMB PRÒLEG DE

JORDI BATISTE I EPÍLEG DE KARLES TORRA

A la venda amb la revista

'Enderrock' del mes d'abril

⇨ Antònia Andreu
/cultura@setmanaridirecta.info/

Hi va haver un temps en què rock català era sinònim de revolució musical. Un moment de la història en què noms com Màquina!, Om, Iceberg, la-Batiste o Música Dispersa van marcar una època d'excel·lència creativa i popularitat, en un tardofranquisme que encara deixava pocs espais per a la llibertat i on la censura era una realitat tangible.

El llibre *Història i poder del rock català*, del prolífic escriptor i cronista musical de l'època Jordi Sierra i Fabra, ara reeditat per la revista *Enderrock*, deixa testimoni d'aquesta realitat que l'establishment cultural de la democràcia

postfranquista s'entesta a ocultar. Un volum fins ara inèdit en català (l'única edició, de l'editorial Unilibro, es va publicar en castellà el 1977), on es repassen les principals formacions del que en el seu dia es va conèixer com a 'ona laietana'. Al marge del gran esclat de la cançó i de l'èxit de Llach, Serrat, Bonet i companyia, una altra escena més desfasada experimentava amb la psiquedèlia i el rock progressiu. És l'època del *Diòptria* (Concèntric, 1969/1970) de Pau Riba, del *Bèstia* (Zelete/Edigsa, 1976) d'Oriol Tramvia i de propostes experimentals com Om, liderada per Toti Soler, o Música Dispersa o Secta Sònica (d'on sortiria el gran Gato Pérez). Un temps en què, segons explica el periodista musi-

cal Karles Torra, autor de l'epíleg del llibre, "fou de gran densitat creativa i al mateix temps amb una fabulosa diversitat estilística, on es barrejava el rock, el folk, el jazz, les referències clàssiques i el flamenc, amb la sana intenció de trobar un llenguatge propi, ja fos laietà, català o mediterrani".

El llibre es presenta el dijous 12 d'abril amb un concert a la sala Jamboree de Barcelona, on es reunificarà la formació original de Màquina!, amb Carles Benavent, Jordi Batiste, Luigi Cabanach, Emili Baleriola, Adela Batiste, Àngel Abad i Toni Saigi 'Chupi'. Un concert en què també actuarà un nou exponent del pop independent català, Mazoni, que presentarà el seu nou disc *Si els dits fossin xilòfons* (BankRobber).

Publicitat

VIRUS EDITORIAL

c/Aurora núm. 23
08001 Barcelona
www.viruseditorial.net

NOVETATS

Raúl Zibechi
Dispersar el poder

Los movimientos como poderes
antiestatales

244 pàg. 15 €
ISBN: 84-96044-85-2

Jean Pierre Garnier
**Contra los territorios
del poder**

Por un espacio público
de debates y... de combates

Col. Ensayo.
176 pàg. 14 €
ISBN: 84-96044-78-5

La veu empresonada

Kop

NOSTRAT

Propaganda pel Fet!, 2007

AMB LA PARTICIPACIÓ DE: REVOLTA 21, BERRI TXARRAK, BANDA BASSOTTI, BOIKOT + OBRINT PAS + VOLTOR, TIPUIXÍ, AFRIKA, DJ MEREY I XERRAMEQU TIQUIS MIQUIS

David Vázquez /cultura@setmanaridirecta.info/

Resulta agradable sentir cançons dels Kop en un format estilístic diferent al que estàvem habituats a escoltar-los i mitjançant unes altres veus. És d'agrair i és un detall recordar una de les bandes de referència del metal català i en català. Aquest disc és també un homenatge col·lectiu, un treball col·lectiu "nostrat" i una manera de mantenir viva l'espurna internacionalista que la banda de Celrà (Gironès) sempre va demostrar, fins que la veu de Juanra va ser empresonada ara fa cinc anys.

El disc es divideix en dues parts. La primera la componen sis temes nous, que la banda Kop interpreta en boca de Fernando (El Corazón del Sapo, Kuraia), amb les col·laboracions d'Àlex (Inadaptats) i el mateix Juanra (veu original) en un dels temes més complets de la nova entrega, "Guerrilla de la comunicació". Els temes mantenen la contundència sonora i lírica que sempre ha identificat aquest projecte i el missatge, ple d'acció directa, no es mou cap mil·límetre de la seva base original. La segona part del disc la completen set cançons de diferents artistes propers que, en una mena de recerca, reinterpreten temes originals dels

Kop. La majoria d'aquests temes ja són himnes per a molts. Molts d'aquests capgiren la cançó, altres reproduïen esquemes previsibles. En qual-sevol cas, només escoltant la versió que, Berri Txarrak fa del tema, Sols el poble salva el poble, senzilla però totalment efectiva, ja val la pena tenir aquest disc a les mans. Kop (r) fan tres úniques actuacions en directe per presentar aquest treball *Nostrat* a Euskadi, el 8 d'abril en un festival a Laudo (Àlava) i a Catalunya el 13 i 14 d'abril a la sala La Mirona de Salt (Gironès) i a la Nau del Ger de Sant Pere de Ribes (al Garraf) respectivament.

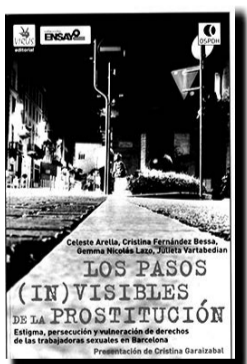

Un guàrdia civil a la selva

GUSTAU NERIN
LA CAMPANA, 2006

La colonització de Guinea Equatorial és un període poc estudiat, mal documentat i silenciats per la historiografia oficial espanyola, que l'ha tractat, amb honroses excepcions, de manera edulcorada quan no elogiosa. L'antropòleg Gustau Nerin il·lumina les zones fosques de la memòria colonial amb aquest volum, que documenta les atrocitats comeses pels espanyols al Muni durant la primera meitat del segle XX. Ho fa a través de la figura del tinent de la Guàrdia Civil Julián Ayala, un personatge tèrbol encara avui

recordat pels descendents dels homes i dones que va explotar i assassinar. Un llibre necessari que documenta el genocidi ocult de tota una ètnia del poble fang –habitant originari dels territoris colonitzats pels espanyols–, el tràfic encobert d'esclaus –que es va allargar fins a la independència de Guinea l'any 1968– i una immensa trama corrupta de la qual participava el propi règim colonial, els empresaris afincats al territori i l'ordre dels claretians, autoproclamats els civilitzadors dels darrers negres lliures de l'Àfrica. ROGER PALÀ

Los pasos (in)visibles de la prostitución

CELESTE ARELLANO, CRISTINA FERNÁNDEZ BESSA,
GEMMA NICOLÁS LAZO, JULIETA VARTABEDIAN
VIRUS. COL·LECCIÓ ENSAYO, 2007

El fenomen de la prostitució als carrers de Barcelona ha sofert nombroses transformacions durant els darrers temps, sobretot arran de l'arribada de treballadores sexuals procedents de països de l'Àfrica i de l'Europa de l'Est. Per això són necessàries aportacions que, més enllà del titular sensacionalista de torn, aportin idees sobre aquesta realitat. *Los pasos (in)visibles de la prostitución* és el resultat del treball de quatre investigadores de l'Observatori del Sistema Penal i els Drets Humans (OSPDH)

de la Universitat de Barcelona. Un document que ha vist postergada la seva edició per nombroses traves administratives, i que té com a principal virtut el fet de posar el micròfon perquè parlin les que gairebé mai no tenen veu. La investigació detalla les vulneracions de drets que pateixen les dones que prenen aquesta opció i, més enllà de moralismes estèrils, pren partit per la regulació del treball sexual, al mateix temps que condemna la prostitució forçada. BLANCA BALANYÀ

Rize

(CAMEO, 2005)
DIRECTOR: DAVID LACHAPPELLE
GÈNERE: DOCUMENTAL
DURADA: 83 MINUTS
IDIOMES: VOSE (ANGLÈS), VE
MATERIALS AFEGITS DESTACATS: COM ES VA FER, ESCENES ELIMINADES, VIDEOCLIP, BALLS COMPLETS

Realitzada pel fotògraf David LaChapelle, *Rize* explica les arrels i el present d'un particular moviment de diferents estils de ball que es va convertir, per la joventut afroamericana dels guetos de Los Angeles, en una nova cultura generada de manera espontània i una forma de vida alternativa a la de les bandes. Partint de la figura de l'impulsor Tommy the Clown, creador d'una escola que exigeix bona conducta i disciplina a qui hi

vulgui estudiar, el documental relata les aspiracions dels joves ballarins i les seves aproximacions al *clowning* i el *krumping*, un estil sincopat i veloç utilitzat com a via de sortida de la ira i la violència que contagia l'entorn en què viuen els ballarins. *Rize* posa la càmera al servei de la dansa i d'històries de superació personal en un entorn depauperat, amb un enfocament potser massa glorificador però eficient. IGNASI FRANCH

Al Tall

ENVIT A VARES
(PICAP)
FOLK

Ados anys de l'edició del disc *Vares velles* (Picap, 2004), Al Tall, referent de la música tradicional al País Valencià, reinterpreta bona part del material emprat en aquell àlbum –inspirat alhora en *Tocs i vares* (Edigsa, 1983)– a *Envit a vares*, un espectacle que es va presentar i enregistrar en directe el 13 de maig de 2006 a la plaça Major d'Algemesi. Sobre l'espectacle, els van acompanyar multitud de col·laboradors procedents d'àmbits musicals molt diversos, amb qui van compartir una aventura basada en la improvisació a partir de les vares. Hi col·laboren Miquel Gil, excantant de la formació, Jan-Maria Carlotti, Abdeljalil Kodssi, Xavi Sarrià i Miquel Gironès (Obrint Pas), a més de nous companys com Ramon Cardo, Spyros Kaniaris o l'Escola de Tabalet i Dolçaina d'Algemesi, amb la qual van tocar els clàssics "Cançó de maulets", "Cançó de la llum", "Xavier el Coixo" i "Tio Canya". BLANCA BALANYÀ

cultura@setmanaridirecta.info

RECOMANEM

“UNA COPA A LA SALUT DE LA REPÚBLICA”
 Llibreria Distrivinyes. c/ de l'or, 8. Plaça del Diamant. Gràcia
 La llibreria convida a una copa en motiu del 76è aniversari de la II República, i al llarg de tot el dia, ofereix un 5% de descompte en tots els llibres de la República, Guerra Civil...

Fotografia de Pep Bonet

EXPOSICIÓ: SOMÀLIA; SOBREVIVRE A L'OBLIT
 CCCB, Montalegre, 5.

Barcelona. Fins al 29 d'abril. Horari: d'11 h. a 20 h.

Hi ha un mapa on les poblacions que no formen part dels processos que dominen la geopolítica mundial estan condemnades a l'oblit. Són poblacions ignorades per l'agenda política internacional i, per tant, expulsades del territori de les solucions i de les responsabilitats polítiques.

En aquest projecte de sensibilització de Metges Sense Fronteres, la instal·lació multimèdia *Somàlia*, basada en fotografies de Pep Bonet, és el punt de partida d'una sèrie d'activitats que culminaran amb la celebració del debat "Geografia de les crisis oblidades", organitzat pel CCCB.

ARTS VISUALS, DIVULGACIÓ, ARTS ESCÈNIQUES, MÚSICA

DIVENDRES 13

Festa de la Diversitat a Castellar del Vallès

Sala Petit Format-Ateneu. 21.30 h.
 Destaquem: Lectura dramatitzada: *Després de Sarajevo* (de Roc Casagran) a càrrec de l'Esbart Teatral (ETC).

Taula rodona "Previsions i Accions contra l'Homofobia"

Al local del FAGC. Verdi, 88. Gràcia. De 19.30 a 21.00 h.

Dins la Jornada contra la homofobia organitzada per la Federació d'Associacions de Gais i Lesbianes (FAGC).

Concert dels britànics Souvaris i Gareth Hardwick (Nottingham, UK), experimental + sessió de MeltSelectors

Teatre Casino Vidreres. A les 23 h. Preu: 5 euros.

DISSABTE 14

Taller actiu de Nusos, Recursos i altres Herbes

Cal Suis. Finestrelles, 32 (Esplugues de Llobregat). De 8 a 16 h.

Es recomana portar material propi. Organitza: Aturem el Pla Caufec.

Més informació: paremoselcaufec@rusc.net

DIUMENGE 15

Teatre d'Adam Read, *Eclipsi* (performance)

Antic Teatre. Barcelona.

Eclipsi és una sèrie d'imatges transparents, una sensació d'afinitat on podem posar el dit en l'experiència d'olorar una pedra, en la teixidura de la lluna, el reflex d'un pantà congelat i animals encantats en boscos silenciosos, silenci poblat amb l'ànim de sons de petites pipes.

Jornada "Per la cultura popular"

Parc Jaume Balmes de Vic.

Activitats: esmorzar, gegants, sardanes, cercavila, calçotada, actuacions de colles, música en viu...

Exposició: 10 anys de Casal Popular la Turba

Casal Popular La Turba. Valls.

Fins el 15 d'abril.

Obert al públic de 19 a 20.30 h.

En col·laboració amb l'Institut d'Estudis Vallencs.

DILLUNS 16

Mostra fotogràfica de David Botello

Restaurant Via Forà! Manresa.

L'exposició anirà acompanyada de textos literaris al voltant del dia de Sant Jordi.

DIMARTS 17

Curs d'Iniciació a GNU/Linux amb Debian

La Quimera. Verdi 28, baix dreta. Barcelona

Es tracta d'un curs bàsic pels qui vulguin utilitzar un sistema operatiu lliure. El curs preten ser una iniciació a utilitzar software lliure fent servir la distribució Debian com a eina d'aprenentatge. Cada participant del

curs disposarà d'un ordinador per tal de poder anar practicant tot allò que es va explicant. Per tant, les places són limitades. Les sessions seran d'una hora i mitja

DIMECRES 18

Tertúlies anticivilització: "Decreixement o deconstrucció"

Barcelona Vella. Mestres Casals i Martorell, 18, baixos. Barcelona.

De 20 a 22 h.

Organitza: Llabor d'anarquia.

DIJOUS 19

Jornada "Els factors externs de la pobresa i dels conflictes armats a l'Àfrica Subsahariana"

Auditori de la UPF. Edifici França. Passeig de la Circumval·lació, 8. Barcelona.

Organitza: Justícia i Pau. Amb la col·laboració del Centre d'Estudis Africans.

Cicle documental "De nens"

La Quimera. Verdi, 28 baix dreta. Barcelona

En aquest context, es projectarà el documental *Invierno en Bagdad*, realitzat l'any 2005 per J.Corcuera. Abans que comencés la guerra, Javier Corcuera va gravar a quatre nens que acostumaven a asseure's en una espècie de "malecón" de l'històric riu Tigris al seu pas per Bagdad. Allà els gravaren dient poc més que el seu nom i la seva edat. Al cap d'una mica més d'un any, amb la guerra "guanyada" i Saddam capturat, varen poder tornar i buscar els quatre nens per comprovar com se'n havien sortit.

SORTIM DE CASA

MANIFESTACIÓ PER LA LLIBERTAT DE NÚRIA PÓRTULAS

Dissabte 14, des de la subdelegació del Govern espanyol. Girona. 17 h.

AMENÇA DE DESALLOTJAMENT A LES CASES BARATES DEL BARRI DEL BON PASTOR

Dimecres 11 d'abril i en endavant...

Els Amics del Barri del Bon Pastor avisen de la intenció de l'Ajuntament de Barcelona d'iniciar l'enderroc de les Cases Barates. Actualment cinc famílies viuen encara en algunes d'aquestes cases en condicions precàries, sense llum ni aigua.

La demolició es pot fer efectiva des d'aquest mateix dimecres 11 d'abril i al llarg de tota la setmana.

JORNADA DE DEFENSA DE LA TERRA I DE LA CULTURA POPULAR

Diumenge 15 d'abril, d'11 h. a 19 h.

A.P Octubre-Casal Independentista de Poble Nou.

Activitats: Actuacions de Malabars (amb l'associació malabarista In Extremis) i Dracs, exhibicions de Castellers i Bastoners, actuacions musicals amb els Filibusters (folk del Penedès) i Balls populars (a càrrec de les Pandereteres del Penedès). A partir de les 14 h.

6a Botifarrada Popular (7 euros; hi haurà opció vegetariana). Actuació dels Gegants de Poblenou i espectacle de foc amb els Diablers del Poblenou. Durant tot el dia: carpes informatives, exposicions, tallers, barres i música festiva.

NO OBLIDEU...

PRESENTACIÓ DEL Nº 32 DE LA TERCERA ÈPOCA DE LA REVISTA DE L'ATENEU ENCICLOPÈDIC POPULAR, DEDICAT A L'ATENEISME

DIVENDRES 13 ABRIL, TOT EL DIA

ORGANITZADOR: ATENEU ROSA DE FOC

C/VERTALLAT 26, BARCELONA

La indirecta

L'ENTREVISTA // CINTA, PEPA I ROSER, VEÏNES DE LA BARCELONETA

“Només demanem que ens deixin tranquil·les”

Cinta Fabà (al centre de la fotografia) va néixer a Tortosa i va arribar a la Barceloneta l'any 38. Ara té 88 anys. Pepa Fernàndez (a la dreta) va néixer a Terrassa per casualitat, però va tornar de ben petita a la Barceloneta amb la seva família. Ara té 68 anys. Roser Peiró (a l'esquerra) ha viscut al barri des que va néixer i ja fa 58 anys, d'això. Totes tres són veïnes de tota la vida de la Barceloneta. Són gent normal i corrent, com tu i com jo. Però, de cop i volta, s'han trobat amb un problema. Sospiten que l'Ajuntament de Barcelona les vol fer fora de casa i elles no volen moure's. Estan molt emprenyades.

Sergi Picazo /entrevista@setmanaridirecta.info/

Arnau Bach

C. F.: Vol que li digui una cosa? Per viure a la Barceloneta s'ha d'estimar el barri. La gent que estima la Barceloneta no vol que això canviï mai. Però, molta gent no l'estima gens, només volen els diners. Per això ara tenen un problema, no? Què és el Pla d'ascensors?

P. F.: Un projecte de l'Ajuntament per reformar tot el barri de la Barceloneta. Volen unir diverses finques d'un mateix carrer i posar-hi ascensors per pujar als pisos. Com que no hi ha espai per fer-hi passar l'ascensor, l'única solució és tirar un pis per cada planta. Els famosos quarts de pis. Això afectarà unes 5.000 famílies, el 20% dels pisos del barri. Diuen que traslladaran les famílies a altres pisos, però la gent haurà de pagar la despesa de construir l'ascensor i pagar el lloguer dels nous pisos.

R. P.: A més d'això, nosaltres sospitem que el que volen és tirar tota la part de dins, deixar només les façanes i construir pisos de luxe.

P. F.: El pla, segons l'excusa de l'Ajuntament, vol facilitar l'accés a la gent gran als pisos alts sense ascensor. Però és mentida! Algunes persones grans han anat a l'Ajuntament per explicar el seu problema i han ofert canviar el seu pis per un altre en planta baixa, al mateix barri, per poder bellugar-se i sempre els han donat l'esquena. Fa molts anys que intenten fer un canvi integral del barri. Volen convertir el barri en un lloc només per al turisme, perquè està prop del centre i de la platja. Van començar pel port, van fer hotels de luxe, estan intentant treure els pescadors i, ara, ens toca a nosaltres, als veïns de tota la vida. Ens sentim tancats i pressionats per totes bandes.

Sou una molèstia per l'Ajuntament de Barcelona?

P. F.: Sí! Això és el que s'està demostrant.

C. F.: Ens donen l'excusa de la gent gran, però on hem d'anar nosaltres? On volen tirar-nos? Al Camp de la Bóta, on mataven la gent?

Vostè, Cinta, que és una persona gran i viu en un tercer pis sense ascensor, què n'opina?

C. F.: A mi no m'interessa l'ascensor! El problema és que, si posen ascensor al meu edifici, em faran fora. El meu edifici és petit i hi ha quatre pisos per planta. Un dels quatre no podrà seguir vivint allà. Jo fa seixanta anys que hi visc i no vull anar-me'n enlloc. Nosaltres només volem que ens deixin tranquil·les. El govern ens roba la tranquil·litat.

“Volem conservar el barri com a patrimoni històric i que es plantegin alternatives a l'ascensor”

Ja l'entenc...

C. F.: Vaig arribar a la Barceloneta l'any 38. He patit els bombardejos de la ciutat, la Guerra Civil, la fam i la misèria. Ja em perdonaran, però jo no vull que, ara, després de tota una vida aquí, vingui algú a fer-me fora de casa. Estan arreglant el barri per la gent que vindrà, però no per a nosaltres. Per què ens han de treure del pis? Perquè els rics vinguin aquí a presumir? Per quatre sense vergonya que es volen omplir les butxaques? Ni parlar-ne.

Hi ha una part dels veïns que hi estan d'acord?

P. F.: Sí, és veritat. Més o menys, la meitat dels propietaris de pi-

sos no viuen al barri i només volen llogar els seus pisos a un preu més alt. Aquests són els que hi estan d'acord. Fins i tot, hi ha un senyor que té tres-cents pisos al barri. Només poden votar els propietaris i no tots els veïns. Nosaltres demanem que l'Ajuntament parli amb el veïnat.

R. P.: La gent que té pisos llogats vol el Pla d'ascensors perquè podran guanyar més diners pels pisos. L'Associació de Veïns de la Barceloneta i els comerços de la zona van anar a l'Ajuntament a aplaudir el projecte...

L'Ajuntament no subvenciona les obres?

P. F.: Sí, això diuen. Pagaran un percentatge, però la resta l'hem de pagar els veïns. Però, a banda dels diners, saps el que suposa per una persona gran fer les maletes, emportar-t'ho tot del pis i anar-te'n a viure a un altre lloc?

Quina alternativa teniu?

P. F.: Demanem coses més senzilles per millorar el barri sense fer tot aquest enderroc i sense fer fora ningú que no ho vulgui. Volem un procés de participació real, que es conservi el barri com a patrimoni històric i que es portin a terme les alternatives a l'ascensor que ja existeixen. No diem “no” al pla d'ascensors, sinó que volem alternatives per aquella gent que no vol marxar del barri.

C. F.: Hi ha pisos nous al barri i, també, hi ha plantes baixes lliures, com per exemple, les antigues botigues del carrer Almirall Cervera i del carrer Vinarós. Allà es pot reinstal·lar la gent gran que visqui en pisos alts i que no tinguin ascensor. Però els surt més pràctic fer-me fora de casa...

P. F.: Perquè hi ha uns interessos en joc. Les immobiliàries i alguns propietaris volen fer diners. Estan especulant amb el nostre barri.

C. F.: Jo no ho entenc. L'únic que els interessa és guanyar molts quarts,

i s'obliden de nosaltres, la gent d'aquí. No els importem gens ni mica. La setmana passada, els veïns van fer un enterrament simbòlic del barri. Creieu que s'està morint?

R. P.: Sí! Si desfan tota la construcció antiga, el barri canviarà radicalment. El que volen fer és treure la gent com nosaltres, la gent treballadora, i fer-hi venir gent amb diners. Volen canviar la manera de ser del barri. Fins i tot, diuen que li volen canviar el nom. Nosaltres som fills de l'Òstia.

Per què se'n diu l'Òstia, de la Barceloneta?

R. P.: Hi ha moltes llegendes sobre l'origen.

C. F.: El meu marit, que va néixer al barri, sempre m'explicava que l'origen és italià. Uns italians van arribar al barri fa una pila d'anys i hi van posar un bar que es deia l'Òstia. I des d'aleshores, el barri es va començar a anomenar així.

P. F.: També expliquen que l'Òstia era el nom d'un vaixell italià que va quedar atrapat al port de la Barceloneta per falta de fondària. Allà es va quedar i d'aquí vindria el nom.

Per què us agrada aquest barri?

P. F.: Perquè és diferent a la resta de Barcelona. Sents l'olor del mar durant tot el dia! És una altra vida!

C. F.: A més, t'aixeques al matí, surts a la finestra i veus el mar...
R. P.: A mi m'ha agradat sempre. Abans ningú volia venir. Deien que feia mala olor, que hi havia rates i estava ple de borratxos. Però jo sempre he defensat el barri.

És veritat, tenia mala fama!

C. F.: El barri va quedar destrossat durant la Guerra Civil. I, aleshores, ningú no va venir a ajudar en la reconstrucció. Això és el que m'empipa! No s'han preocupat mai de res, però ara volen canviar tot el barri. Volen un barri maco i tranquil perquè uns quants milionaris hi vinguin a viure i a gaudir. No cal ser gaire espavilat per entendre això. ●

‘Yo soy aquel negrito’

Esther Sancho /opinio@setmanaridirecta.info/

Escriu escasses hores després que els sindicats CCOO i UGT acabassin de signar la pèrdua de 1.500 llocs de treball més a SEAT. Diuen que l'acord s'ha tancat a les sis de la matinada, és a dir, amb nocturnitat i -deixeu-m'ho dir- amb traïdoria. Altre cop, la multinacional alemanya se'n fot d'un miler de famílies catalanes, que ja han hagut de veure com anteriors companys i companyes perdien les seves feines sota l'amenaça de tancament en dues ocasions. És allò tan antic del llop i les cabretes, sols que en el cas de SEAT, per molt que els cabrons que signen acomiadaments ho fan al crit de “que ve el llop, que ve el llop”, el tancament mai no arriba. No sense, abans, espremer la darrera gota de suor dels treballadors i treballadores d'aquest país tan acostumat a l'espòli i

Els sindicats CCOO i UGT han demostrat una mentalitat d'esclaus agraïts

la mentida. I mentre, què fa el govern catalanista i d'esquerres? Measures de xoc contra les deslocalitzacions tan contundents com atorgar la medalla de Sant Jordi al president de SEAT per haver fet fora “només” 700 treballadors... i fer consellera de treball la mediatra que va ratificar l'expedient que foragitava 1.500 treballadors més, a escassos mesos dels primers acomiadaments. Per no parlar dels milions que la Generalitat haurà llençat a aquest pou sense fons. Però, el que més m'entristeix de tot plegat és l'actuació dels sindicats, que -amb l'honorable excepció de la CGT- han claudicat un cop més, demostrant una mentalitat d'esclaus agraïts que només fa que perpetuar el mecanisme del màxim benefici al menor cost social. No sé si ho hauran fet cantant, com el *negrito* del colacao, però de ben segur que ho han fet cobrant.

